

ΜΙΛΤΙΑΔΗ ΠΑΝΤΑΖΗ

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

ΤΩΝ

ΑΝΩΜΑΛΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

(κατὰ τοὺς Ἀττικοὺς πεζογράφους)

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ

ΤΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΚΑΙ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ.

Εκδοσις νεωτάτη πολλῶ βελτιωρ.*Ἀδεία τοῦ ὑπουργείου τῆς Δημοσ. Ἐκπαιδείσεως.*

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ.

1882.

Γ. ΣΕΪΤΑΝΙΔΗΣ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ.

**Ἐντὸς τοῦ Ζουντάν χανίου δευτέρα ὄροφῆ. Ἄριθ. 0.*

ΤΥΠΟΓΡΑΦ. ΚΩΝΣΤ Α. ΒΡΕΤΟΥ.

Handwritten signature and scribbles at the top of the page.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ.

Παρά πάντων ἅμα τῶν παιδαγωγῶν καὶ φιλοσόφων πάντων τῶν ἔθνῶν ὡμολογήθη καὶ ἤδη ὁμολογεῖται ὅτι τὸ κράτιστον ὄργανον, δι' οὗ δυνάμεθα νὰ παιδεύσωμεν νεαρὰν παιδῶν ψυχὴν κατὰ πάσας αὐτῆς τὰς δυνάμεις ἐστὶν ἡ ἀρχαία Ἑλληνικὴ γλῶσσα καὶ μάλιστα πάντων τὰ δι' αὐτῆς περιβεβλημένα τέκνα τῆς καλλιγόνου τῶν Ἀπτικῶν μουσῆς· ἀλλ' ἐνῶ κοινῇ μετὰ πάντων τῶν ἄλλων ἔθνῶν πᾶρεστιν ἡμῶν ὅπως ἀπολαύσωμεν τῆς πνευματικῆς ἐκείνης εὐωχίας, περὶ ἣν Μοῦσαι μετὰ Χαρίτων ἀμιλλώμεναι ἐπόησαν, ἐνῶ οὐδὲν φηροῦντες τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις δυνάμεθα νὰ βλέπωμεν περὶ τὴν κληρονομίαν ἡμῶν ταύτην ὡς περὶ κυψέλην τοῖς τῶν ἄλλων ἔθνῶν παῖδας μετὰ τῶν ἡμετέρων μυζῶντας τὸ παιδαγωγικώτατον μέλι τῆς πρωτοτυπίας, τῆς ἀντικειμενικῆς ἀληθείας τοῦ ἐν πᾶσι συμμετρου κάλλους, τῆς ἐλευθερίας καὶ τοσοῦτων ἄλλων παιδευτικῶν ἀρετῶν, ἡμεῖς ἰδίᾳ καὶ οἱ παῖδες ἡμῶν ὀφείλομεν ἐνταῦθα νὰ πορισθῶμεν πρὸς τοῦτοις καὶ τὰ λεκτικὰ μῆσα τοῦ ὀρθῶς καὶ ἀκριβῶς διανοεῖσθαι καὶ ἀναπτύσσειν ἅμα τὴν ἡμετέραν διάνοιαν· διότι τῶν μέσων τούτων τῆς ἡμετέρας διανοήσεως, τρυτέστι τῆς γλώσσης, ἀκρωτηριασθέντων καὶ συμφθαρέντων μετὰ τῆς πολιτικῆς τοῦ ἔθνους ἡμῶν καταστάσεως, ἔργον ἡμῶν ἐπιβάλλεται μέγα καὶ ἐπίπονον ὅπως μεταγγίσωμεν τὴν δυνατὴν καὶ ἀρμόζουσαν ζωὴν εἰς τὸν γεγηρακότα ἤδη κορμὸν τῆς γλώσσης ἡμῶν, λαμβάνοντες τὸν προσήκοντα ὁπὸν ἐκ τῆς ἀχμαιοστάτης αὐτῆς ἡλικίας· καὶ εἰς τοῦτου αὐτὸν, ὡς εἶπεῖν, ἐγκεντρίζοντες.

Ἐνταῦθα πάλιν οὐδεὶς τῶν ἐγκρίτων γραμματικῶν καὶ φιλοσ

λόγων διαφωνεῖ πρὸς τὴν γενικὴν ὁμολογίαν, ὅτι ἀνθηροτάτη καὶ τελειοτάτη ἄμα ἡλικία τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης, ἐπιτηδειότατον δὲ ὀρμητήριον πρὸς ἐκμάθησιν μὲν ἀπάσης, πρὸς τὴν προσήκουσαν δὲ μόρφωσιν τῆς νεωτέρας ἡμῶν γλώσσης ἐστὶν ἡ τῆς Ἀττικῆς πεζογραφίας περίοδος μέχρι που τῶν Ἀλεξανδρινῶν χρόνων. Τοῦτο δὲ μαρτυρεῖ ἡμῖν καὶ ὁ μέγας ἀγὼν τῶν λογίων τῆς Ἀλεξανδρινῆς καὶ Ῥωμαϊκῆς περιόδου οὐχὶ πρὸς μόρφωσιν τῆς λαλουμένης αὐτῶν γλώσσης, ἀλλὰ πρὸς μίμησιν κατὰ τὸ δυνατόν ἐντελῆ τῆς Ἀττικῆς πεζογραφίας· ἡ δὲ τοιαύτη σπουδὴ καὶ πραγματεία τῶν λογίων Ἑλλήνων διὰ μακρῶν αἰώνων καὶ ἄλλοτε ἄλλως μέχρι Δούκα τελοῦμένη, παρήγαγε λεκτικόν τι κατὰ μίμησιν ἰδίωμα, κοινὸν μὲν ὑπὸ τῶν γραμματικῶν λεγόμενον ἴσως δὲ κάλλιον ἡδύνατο Ἀττικισμὸς νὰ ὀνομάζηται· ἀλλ' ὅσον τελείαν καὶ ἂν ὑποθέσωμεν τὴν μίμησιν ταύτην τῆς Ἀττικῆς πεζογραφίας, ὅσον δυνατὴν καὶ ἂν δεχθῶμεν τὴν εἰς τὰ πρωτότυπα προσέγγισιν, οἶα παρὰ Λουκιανῷ μάλιστα ἡμῖν ἀπαντᾷ, ἀλλ' ὅμως ἀδύνατόν ἐστι τὰ μιμήματα ταῦτα νὰ ὦσι παντάπασιν ἀντὶ τῶν πρωτοτύπων· διότι καὶ τύποι πολλάκις ἐν αὐτοῖς παρατίθενται εἰς πάντοιας γλωσσικὰς περιόδους ἀνήκοντες, ὁ μὲν ποιητικὸς ὁ δὲ ἐκ τῶν πεζῶν, καὶ χρόνοι μάλιστα ἑλλειπτικῶν ῥημάτων πλάττονται, ὧν οἱ Ἀττικοὶ ἐστεροῦντο διὰ συνωνύμων συνήθως ῥημάτων αὐτοὺς ἀναπληροῦντες καὶ ἐν γένει πολλαχοῦ φαίνεται διαλανθάνουσα αὐτοὺς ἡ λεπτή καὶ ἐξαιρετος τῶν Ἀττικῶν εὐαισθησία περὶ τὴν πρᾶξιν τοῦ ῥήματος, καθ' ἣν ἐκεῖνοι πολλάκις ἠσθάνοντο τὴν ἀνάγκην νὰ παραστήσωσιν ἐκ διαφόρων ῥιζῶν τοὺς διαφόρους χρόνους ἢ τὰς διαφόρους διαθέσεις τῆς αὐτῆς πράξεως τοῦ ῥήματος, ὡς ἐν τοῖς ὀράω-ῶ, ἔρχομαι, ὠνοῦμαι, πωλῶ, πιπράσκω, ἀποδίδομαι, τύπτω, παίω, πλῆττω, πατάσσω καὶ πληγὰς λαμβάνω, αἰρέω καὶ ἀλίσκομαι, κτείνω καὶ ἀποθνήσκω, φεύγω καὶ διώκω, εὐλέγω καὶ εὐάκούω, εὐποιῶ καὶ εὐπάσχω, ποιῶ καὶ γίγνομαι, βλαστάνω, φύω καὶ ἀνέημι, ψεύω καὶ ἄπτομαι, σκοπῶ καὶ σκέπτομαι,

θέω καὶ τρέχω, κτλ. ἀλλὰ μὴν καὶ ἡ σύνταξις πολλαχοῦ ἄλλως παρ' αὐτοῖς χωλαίνουσα, ποῦ μὲν εὐρίσκεται ἔκτρεπομένη ἐπὶ τὰ ποιητικὰ μᾶλλον ἰδιώματα τοῦ λόγου, ποῦ δὲ μᾶλλον ἀναλυτικὴ καὶ πρὸς τὴν τότε λαλουμένην ἀποκλίνουσα, ἐνῶ ἡ συνθήκη λεγομένη τῶν λέξεων στερεῖται τῆς φυσικῆς ἐκείνης καὶ ἀβιάστου χάριτος, καθ' ἣν παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς μετὰ θαυμασμοῦ παρατηροῦμεν συνημμένην ἐνταυτῷ τὴν ῥητορικὴν δύναμιν τῆς λέξεως μετὰ τῆς εὐρύθμου τοῦ λόγου πορείας, ἐνῶ παρὰ Πλουτάρχῳ μάλιστα ἡ σύναψις αὕτη παρίσταται ὅλως μηχανικὴ καὶ ἀστόχαστος τῆς τε εὐρυθμίας καὶ τῆς ῥητορικῆς τῶν λέξεων ἀξίας· ἡ δὲ ῥητορικὴ τέλος χροιά τοῦ λόγου ἢ παρὰ λόγον καταλαβοῦσα πᾶσαν τὴν μιμητικὴν ταύτην περίοδον τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ ἐπὶ πάσης συγγραφικῆς ὕλης ἐκτεινομένη, ἡ ἕξασθένησις καὶ μεῖζων ἀφαίρεσις τῶν σημασιῶν τῶν λέξεων, ὁ θεωρητικὸς καὶ ἐξ ὑποκειμένου τρόπος τοῦ ἀντιλαμβανέσθαι καὶ πραγματεύεσθαι πᾶσαν σχεδὸν ὕλην, πάντα ταῦτα μετὰ τῶν εἰρημένων ἐλλείψεων τῆς κοινῆς λεγομένης διαλέκτου, καὶ μάλιστα ἡ ἕλλειψις πρωτοτυπίας, καθιστῶσι τὰ κατ' αὐτὴν συγγραφικὰ ἔργα οὐ μόνον παιδευτικῶς ἀνωφελῆ, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὴν μάθησιν τῆς πρωτοτύπου πολὺ ταρακτικὰ. Καὶ τῷ ὄντι παντάπασιν ἄλογον καὶ ἀνόητον φαίνεται, ἔχοντες ἐν ἀφθονίᾳ τοσαῦτα πρωτότυπα μνημεῖα τῆς Ἀττικῆς πεζογραφίας, νὰ παιδεύωμεν μὲν τὴν νεαρὰν τῶν παιδῶν ἡμῶν ψυχὴν διὰ τῶν ὠγρῶν ἀπομιμήσεων ἐκείνης, ὡς τὰ τῆς κοινῆς διαλέκτου εἰσὶ, νὰ διδάσκωμεν δὲ αὐτὴν τὴν Ἀττικὴν ἀπὸ λόγου πολλαχῶς πλημμελοῦς καὶ κακοζήλου τοῦ τῶν κοινῶν λεγομένων συγγραφέων· ἐὰν δὲ τινες καὶ αὐτῶν μετέχουσί πως καὶ τινοσ παιδευτικῆς δυνάμεως, ὡς ὁ Πλούταρχος καὶ οἱ ἐκκλησιαστικοὶ πατέρες, ἡ ἀρίστη αὐτῶν χώρα ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῆς μέσης παιδείας ἤθελεν εἶσθαι βεβαίως ἡ ἀνάγνωσις αὐτῆς ἀπὸ τῆς τρίτης γυμνασίου καὶ ἀνωτέρω, ὅποτε οἱ μαθηταὶ ἱκανῶς ἔμπεδον γινῶσιν τῆς Ἀτικῆς πεζογραφίας ἔχοντες δύνανται ἀκινδύνως νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὴν διάγνωσιν τῶν γλωσσικῶν ἰδιωμάτων οὐ μόνον τῆς κοινῆς διαλέκτου, ἀλλὰ καὶ τῶν Ἀττικῶν

ποιητῶν καὶ τῆς Ἰωνικῆς καὶ Δωρικῆς, ἀλλ' ἀπὸ μέτρου ἤδη σαφῶς ἐγνωσμένου καὶ ἀκινήτου, τῆς Ἀττικῆς πεζογραφίας.

Ὡστε ἐκ πάντων τῶν εἰρημένων καὶ καθ' ἅ πάντες σχεδὸν φρονοῦσι, τῆς Ἀττικῆς πεζογραφίας ὑποκειμένης ὡς βίας καὶ κρηπίδος ἐν πάσῃ τῇ διδασκαλίᾳ τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης, πάντα τὰ περὶ αὐτὴν διδασκτικὰ βιβλία δεῖον νὰ περιορίζωνται κατὰ τὸ δυνατόν αὐστηρῶς ἐν τῇ περιοχῇ αὐτῆς μέχρι τοῦ τέλους τῆς τρίτης τάξεως τοῦ γυμνασίου ἢ μέχρι τῆς πρώτης ἐξαμηνίας αὐτῆς, μεθ' ἣν δυνάμεθα ἀσφαλῶς νὰ προσφέρωμεν τοῖς παισὶ τὰ πρὸς σπουδὴν τῶν λεκτικῶν καὶ διαλεκτικῶν ἰδιωμάτων βιβλία.

Καὶ ὁ κατάλογος λοιπὸν τῶν ἀνωμάλων ῥημάτων τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης τῶν σπουδαιωτάτων διδασκτικῶν βιβλίων ὧν, ἐὰν μέλλῃ νὰ εὐστοχήσῃ ἐν τῇ χρήσει αὐτοῦ, ὀφείλει νὰ ὑποβληθῇ εἰς τὴν ἄρτι εἰρημένην κατηγορίαν πάντων τῶν περὶ τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν διδασκτικῶν βιβλίων, περικλειόμενος κατὰ τὸ δυνατόν ἀκριβῶς ἐν τῇ γνησίᾳ Ἀττικῇ πεζογραφίᾳ, καὶ τὴν ἐν ταύτῃ χρῆσιν τῶν ἀνωμάλων ῥημάτων ἐξ ἀρχῆς εἰς τοὺς παῖδας προσφέρων διότι καὶ ἐκ πείρας ἄλλως εἰς πάντα διδάσκαλον τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης γνωστὸν ἔστιν ὁπόση εὐκολία καὶ ἄνεσις προσγίγνεται εἰς τὸν παῖδα ἐκ τῆς ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τῶν πολλῶν ἐκείνων τύπων, ὅσοι πρὸς παράστασιν τοῦ αὐτοῦ χρόνου εὐρίσκονται συσσωρευμένοι ἐν τοῖς νῦν καταλόγοις, καθ' ὃ καὶ ἐκ τῆς κοινῆς λαμβανόμενοι, οἷον οἱ γ ε ν ἤ σ ο μ α ι καὶ γ ε ν η θ ἤ σ ο μ α ι, ἔ γ ε ν ὀ μ η ν καὶ ἔ γ ε ν ἠ θ η ν, ἐνῶ μόνον τοὺς μέσους ὡς ὀρθοὺς καὶ παρ' Ἀττικοῖς εὐχρηστοὺς ὀφείλει νὰ μῆθη ὁ παῖς. ἔπειτα ποσάκις ὁ τὴν θεματογραφίαν ἀσκῶν διδάσκαλος δὲν ἠγανάκτησε καὶ δὲν ἐπεθύμησε δικαίως οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ νὰ ἠγνόουν ἐντελῶς ἐκ μὲν τοῦ λ ε ἰ π ω λ. γ. τὸν β'. μέλ. λ ι π ῶ, τὸν α'. ἀόρ. ἔ λ ε ι ψ α, τὸν α'. παρακ. λ έ λ ε ι φ α καὶ τοὺς ἀντιστοιχοὺς μέσους, ἐκ δὲ τοῦ α γ γ έ λ λ ω τὸν ἀόρ β'. ἦ γ γ ε λ ο ν, τοῦ πο ρ ε ὑ σ ο μ α ι τὸν παθ. μέλ. πο ρ ε υ θ ἤ σ ο μ α ι καὶ τὸν μέσ. ἀόρ. ἔ πο ρ ε υ σ ά μ η ν, τοῦ δὲ β α ἰ ν ω τὸν μέλ. β ἤ σ ω καὶ ἀόρ. ἔ θ η σ κ, τοῦ α ἰ ρ έ ω - ῶ τὸν μέλ. β'.

ἐλῶ καὶ μέσ. ἐλοῦμαι, τὸν μέσ. ἀόρ. ἤρησάμην, τοῦ ἄγω τὸν β'. ἀόρ. ἤγον, τὸν παρακ. ἀγήοχα καὶ τὸν μέσ. ἀόρ. ἤξάμην καὶ τὸν παθ. μέλ. ἀχθήσομαι, τοῦ τρέχω τὸν μέλ. θρέξομαι, τοῦ ἔρχομαι τὸν μέλ. ἐλεύσομαι, τοῦ πάσχω τὸν μέλ. πήσομαι, τοῦ ὡς τύπου χρησιμεύοντος τύπτω πάντας σχεδὸν τοὺς ἄλλους χρόνους πλὴν τοῦ ἐνεστ. τύπτω, μέλ. τυπτήσω καὶ ἀόρ. ἔτυψα, καὶ μυρία τῶν ἄλλων ῥημάτων ;

Οὕτω λοιπὸν ἐκ πάντων τῶν εἰρημένων ὀρμηθεὶς ἐνόμισα ὅτι συντελῶ κατὰ δύναμιν εἰς διευκόλυνσιν τῆς διδασκαλίας τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης ἐν τοῖς σχολείοις καὶ γυμνασίοις, ἐὰν περιελάβανον ἐν βιβλίῳ εὐσυνόπτῳ καὶ εὐχρήστῳ τὰ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς πεζογράφοις ἀνώμαλα ῥήματα καὶ ἐξέδιδον αὐτὰ ἰδιαιτέρως πρὸς ἀπαλλαγὴν πάσης συγχύσεως τῶν μαθητῶν ἀπὸ τῆς β'. τοῦ σχολείου μέχρι τῆς γ' γυμνασίου· τὰ δὲ ἐκεῖθεν τοῦ γυμνασίου τὰ περὶ τοὺς ποιητὰς καὶ τὴν Ἰωνικὴν διάλεκτον ἐν ἐτέρῳ βιβλίῳ προτίθεμαι νὰ συλλέξω κατὰ δύναμιν ἀκριβῶς καὶ τελείως τὰ ποιητικὰ καὶ διαλεκτικὰ, ἀφίνων τὰ τῆς κοινῆς διαλέκτου εἰς τὰς σημειώσεις καὶ παρατηρήσεις τῶν διδασκάλων αὐτῶν καὶ μαθητῶν κατὰ τὴν τροχάδην αὐτῆς ἀνάγνωσιν.

Πηγὰς δὲ πρὸς τὸ ἔργον εἶχον καὶ ἄλλας γραμματικὰς καὶ καταλόγους ἀνωμάτων ῥημάτων, ἀλλὰ μάλιστα πάντων τὴν νεωτάτην ἔχουσιν τοῦ ἑλληνικοῦ λεξικοῦ τοῦ Passow καὶ τὸν ἰκανῶς πλήρη κατάλογον τῶν ἀνωμάτων ῥημάτων τοῦ Ἀγγλοῦ William Veitch (1871 ἐν Ὁξφόρδῃ). Οὐδεὶς βεβαίως ἄνθρωπος, ἀφοῦ μάλιστα καὶ σύνολον ἐπιστημόνων οὐδὲν, δύναται νὰ καυχηθῆ, ὅτι ἔτυχε τῆς τελειότητος ἐν ταῖς πραγματείαις αὐτοῦ· διὸ εὐχαρίστως ἠθέλομεν δεχθῆ πᾶσαν διόρθωσιν παρ' ἄλλων τῶν τυχόν διαφυγόντων ἡμᾶς ἐν τῇ ἐργασίᾳ ταύτῃ ἢ ἄλλως πως πλημμεληθέντων.

M. ΠΑΝΤΑΖΗΣ.

Ἐν Ἰωαννίνοις τῇ 15 Αὐγούστου 1881.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ
ΑΝΩΜΑΛΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ.

ΑΝΩΜΑΛΑ ΡΗΜΑΤΑ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

(κατὰ τοὺς Ἀττικοὺς πεζογράφους).

Σημ. 1. Ῥήματα μετὰ ἐνεστ. καὶ παρακ. ἔχουσι καὶ παρατ. καὶ ὑπερσ. φωνηεντόληκτα δὲ μετὰ ἐνεργ. μέλλ. ἂ ἔχουσι καὶ τοιοῦτον ἀόριστον.

Σημ. 2. — ἡ γραμμὴ αὕτη πρὸ τῶν τύπων δηλοῖ σύνθεσιν μετὰ προθέσεων.

Σημ. 3. Σημεῖον ἐρωτηματικὸν (;) μετὰ τύπους δηλοῖ ὅτι οὗτοι δὲν ἀπαντῶσι παρ' Ἀττικοῖς πεζογράφοις ἀλλ' ἢ οὐδαμοῦ ἢ παρὰ τοῖς κοινοῖς καὶ τοῖς ποιηταῖς· εἶνε ὅμως πιθανὸν ὅτι ὑπῆρχον καὶ παρ' Ἀττικοῖς πεζογράφοις.

Α.

Ἀβρόνρομαι (ὑπερηφανεύομαι), ρίζ. ἄβρην.

Ἀγάλλομαι (χαίρω), ρίζ. ἀγαλ.

Ἀγαμαι (θαυμάζω), ἀόρ. ἠγάσθην (ὡς μέσ.), ἀγαστός, ρίζ. ἀγξ.

Ἀγγέλλω (εἰδοποιῶ), μέλ. ἀγγελέω-ῶ, ἀόρ. ἠγγειλα, παρακ. ἠγγελκα, παθ. ἠγγελμι, ἀόρ. ἠγγέλθην, μέλ. ἀγ-

γελθήσομαι. Μέσ. άόρ. ά. και μέλ. β'. άπαντῶσιν έν τῷ έπαγγέλλομαι, ρίζ. άγγέλ.

'Αγείρω (συνάγω), άόρ. ήγειρα, ρίζ. άγερ.

'Αγνοέω-ῶ, όμαλόν, πλήν ότι ό Μέσ. μέλ. άγνοήσομαι άντι παθητ.

'Αγοράζω, στερεΐται μόνον ένεργ. πρκ. ρίζ. άγορζθ.

'Αγορεύω, μέλ. προσαγορεύσω, άορ. άπ-πρός και συν-ηγόρευσα, παρ. προηγόρευμαι σπν. άόρ. Π. προσηγορευθην, σπν. άντικαθίσταται και ύπό τῶν -ερῶ, -εΐπον, -είρηκα και -ερρήθην.

'Αγριαίρω (άγριεύω), μέλ. άγρισνέω-ῶ, παρακ. ήγρίω-μι ως έκ ρήματος άγριόομαι-οῦμαι.

'Αγροικίζομαι (φέρομαι ως χωριάτης), μόνον ό ένεστῶς άπαντᾶ, ρίζ. άγροικιδ.

'Αγχω (σφίγγω, στενοχωρῶ), άπχύχομαι, συμπληροῦται έκ του άσπνίγω και τῶν ίσοδυνάμων.

* Αγω (όδηγῶ), μελ. άξω, άόρ. ήγαγον, και σπν. ήξα; παρακ. συνήθως σύνθετος ήχα. Παθ. ήγμαι, άόρ. ήχθην, μέλ. άχθήσομαι. Μέσ. άξομαι, άόρ. β'. ήγαγόμην, ρίζ. άγ.

* Κατ-άγνυμι -γνύω; μέλ. κατάξω; άόρ. κατέαξα, παρακ. κατέαγα, ως μέσ. Παθ. άόρ. κατέαχην, ρίζ. φαγ.

'Αγωνίζομαι, μέλ. άγωνιέομαι-οῦμαι και παθ. ένίστ. άόρ. ήγωνισάμην και ήγωνίσθην, ένίστ. και παθ. παρακ. ήγώνισμαι και παθητ. ρηματ. άγωνιστέον, ρίζ. άγωνιδ.

'Αδικέω-ῶ, όμαλόν πλήν ότι άνευ μεσ. φων. και μετᾶ μέσου μέλ. ως παθ.

* Αδω (τραγωδῶ), μέλ. άσομαι, άόρ. ήσα, παθ. ήσθην, άστέος, ρίζ. άδ.

ἄθλεύω καὶ *ἀθλεύω* (ἀγωνίζομαι), μόνον εἰς τὸν ἔνεστ. εὐρίσκονται, ἀναπληροῦνται δὲ ἐν τοῖς λοιποῖς χρόνοις ὑπὸ τοῦ ἀγωνίζομαι, ρίζ. ἄθλε ἢ ἄθλευ.

Αἰδέομαι-οὔμαι (ἐντρέπομαι), μελ. ἄ. αἰδέσομαι, Παθ. ἄορ. ἀντί μέσου ἠδέσθην, σπν. ἠδεσάμην (=συνεχώρησα πταίστην) καὶ ἠδεσμένος (=συνδιηλλαγμένος), ρίζ. αἶδε.

Αἰθώ-ομαι (καίω) ποιητ. σπαν. παρὰ Ξεν. καὶ Πλατ.

Αἰκίζομαι (κακομεταχειρίζομαι), μελ. αἰκιοῦμαι, ἄορ. ἠκισάμην, παθ. ἠκίσθην, παρ. ἠκισμαι καὶ παθ. ρ. αἰκιδ.

Αἰμάττω συνηθ. σύνθετον μετὰ ἐκ καὶ κατὰ ἡματωμένος·

Αἰρέω-ῶ (ἐπαινῶ), συνηθως σύνθετον· ἰδὲ κατωτέρω ἐπαινῶ.

Αἰνίττομαι (ὀμιλῶ ἀλληγορικῶς), μελ. αἰνίζομαι, ἄορ. ἠνιξάμην, παθ. ἠνίχθην, ρίζ. αἰνιγ.

Αἰρέω-ῶ (λαμβάνω), μελ. αἰρήσω, ἄορ. εἶλον, ὑποτ. ἔλω, παρκα. ἤρηκα. Παθ. ἤρημαι, ἄορ. ἠρέθην, μελ. αἰρεθίσομαι καὶ μετ' ὄλ. μελ. ἠρήσομαι. Μέσ. μελ. αἰρήσομαι, ἄορ. εἰλόμην, αἰρετός-τέος, ρίζ. αἶρε καὶ ἔλ.

Αἰσθάνομαι καὶ αἴσθομαι; μελ. αἰσθήσομαι, ἄορ. ἠσθόμην, παρκα. ἠσθημαι, ρίζ. αἰσθ.

Αἰσχύνω (ἐντροπιάζω) μελ. αἰσχυνέω-ῶ, ἄορ. ἠσχυνα. Παθ. καὶ ὡς μέσος ἠσχύνθην, μελ. ἄ. αἰσχυνθήσομαι. Μέσ. μελ. αἰσχυνέομαι-οὔμαι, αἰσχυντέος, ρίζ. αἰσχυν.

Αἰτιάζομαι; (κατηγοροῦμαι), παθ. ρίζ. αἰτιάζδ.

Αἰτιάομαι-ῶμαι (ἐνοχοποιῶ), μελ. αἰτιάτομαι, ἄορ. ἠτιασάμην, παρκα. ἠτίαμαι καὶ παθ. ἄορ. ἄ. ἠτιάθην, αἰτιατέος, ρίζ. αἶτια.

Αίωρώ-ω (τηκόνω εις τὸν ἀέρα), ἐνερ. σπν. αἰωροῦμαι συντηθ.

Ἀέομαι-οῦμαι (ικτρεύω), μέλ. ἀέομαι-οῦμαι, ἀόρ. ἠκεσάμην, ἀκεστός.

Ἀκολασταίρω (εἶμαι παραλελυμένος), ρίζ. ἀκολασταν.

Ἀκοίω, μέλ. ἀκούσομαι, ἀόρ. ἤκουσα, παρακ. ἀκήκοα, ὑπερτ. (ζ) ἠκηκόη Παθ. ἀόρ. ἠκούσθην, μέλ. ἀκουσθήσομαι, ἀκουστός-τέος, ρίζ. ἀκο.

Ἀκραχολέω-ῶ (εἶμαι ὀξύθυμος).

Ἀκριθόω-ῶ (ἀκριθῶς ἐξετάζω), εὐρίσκεται μέσον καὶ σύνθ. διακριβοῦμαι, μέλ. διακριθώτομαι, ἀόρ. διηκριθωσάμην.

Ἀκροάομαι-ᾶμαι, μέλ. ἀκρόασομαι, ἀόρ. ἠκροασάμην.

Ἀκροβολίζομαι (ρίπτω βέλη μακρόθεν), μέλ. ἀκροβολιούμαι; ἀόρ. ἠκροβολισάμην, ρίζ. ἀκροβolid.

Ἀλαλάζω, μέλ. ἀλαλάξομαι, ἀόρ. ἠλάλαξα, ρίζ. ἀλαλαγ.

Ἀλάομαι-ᾶμαι (πλανῶμαι).

Ἀλγύνομαι (λυποῦμαι), ἀλγυνόμενος παθ.

Ἀλείφω, μέλ. ἀλείψω, ἀόρ. ἠλείψα, παρακ. ἀλήλιφα. Παθ. ἀλήλιμμαι, ἀόρ. ἠλείφθην καὶ ἠλίφην σπν. μέλ. ἀλειφθήσομαι. Μέσ. ἀλείψομαι, ἀόρ. ἠλείψάμην, ἀλειπτέος, ρίζ. ἀλιφ· συνήθως ἀπαντᾷ σύνθετον μετὰ προθέσεων ἐκ καὶ ἀπό.

Ἀλέκω, μέλ. ἀλέξομαι, ἀόρ. ἠλεξάμην (Ξεν.) = τῷ

Ἀλέξω (ἀποτρέπω), καὶ Μέσον ἀλέξομαι, ρίζ. ἀλεξ· συμπληροῦται ὑπὸ τοῦ ἀμύνω.

Ἀλέω-ᾶ (ἀλέθω), μέλ. ἀλέω-ᾶ; ἀόρ. ἠλεσα. Παθ. παρακ. ἀλήλεσμαι.

Ἄλιζω (συναθροίζω), συνήθως σύνθετον μετὰ τῆς προθέσεως σίν· μέλ. ἀλίσω, ἀόρ. ἤλισα, ἀλίζομαι, ἀόρ. ἤλισθην, παρακ. ἤλισμαι; ρίζ. ἀλιδ. σπάνιον (Ξεν.).

(Ἄλινδω) (κυλίω), ἀόρ. ἐξήλισα, παρακ. παθ. ἤλινδημαι, ρίζ. ἀλινδ σπάνιον (Ξεν.).

Ἄλισκομαι (λαμβάνομαι), ὡς παθ. τοῦ αἰρέω-ῶ, μέλ. ἀλώσομαι, ἀόρ. ἐάλων καὶ σπανιώτερον ἤλων, κλινόμενος κατὰ τὰ εἰς μι, ὑποτ. ἀλῶ-ῶς-ῶ κτλ. εὐκτ. ἀλοῖην-οίης-οίη κτλ. ἀπαρ. ἀλῶναι, μετ. ἀλοῦς, παρακ. ἐνεργ. ἐάλωκα καὶ σπανίως ἤλωκα, ῥημ. ἐπιθ. ἀλωτός, ρίζ. ἄλω.

Ἄλλάττω, μέλ. ἀλλάξω, ἀόρ. ἤλλαξα, παρακ. ἀπ-ἤλλαχα. Παθ. δι-ἤλλαγμα, ἀόρ. δι-ἠλλάχθην καὶ ἠλλάγην, μέλ. ἀπ-αλλαγήσομαι. Μέσ. ἀόρ. ἠλλαξάμην, ρίζ. ἄλλαγ.

Ἄλλομαι (πηδῶ), μέλ. ἀλέομαι-οῦμαι, ἀόρ. ἠλάμην, ρίζ. ἄλ.

Ἄλοάω-ῶ (ἄλωνίζω), μέλ. ἀλόησω, ἀόρ. ἠλόησα. Παθ. παρακ. ἠλόημα, ρίζ. ἄλο.

Ἀμαθαινω (εἶμαι ἀμαθής), ρίζ. ἀμαθαν.

Ἀμαρτάνω (σφάλλω), μέλ. ἀμαρτήσομαι, ἀόρ. ἤμαρτον, παρακ. ἠμάρτηκα. Παθ. ἠμάρτημαι, ἀόρ. ἠμαρτήθην, ἀναμάρτητος, ἐπεξ-αμαρτητέον, ρίζ. ἀμαρτ.

Ἀμάω-ῶ (θερίζω), συνήθως μέσον καὶ σύνθετον. Μέσ. μέλ. ἀμήσομαι, ἀόρ. ἠμησάμην.

Ἀμβλίσκω καὶ **ἀμβλόω-ῶ** (ἀποβάλλω ἔμβρουν), συνήθως σύνθετον μετὰ τῆς ἐκ· μέλ. ἀμβλώσω, ἀόρ. ἠμβλωσα, παρακ. ἠμβλωκα. Παθ. ἠμβλωμαι, ἀόρ. ἀ. ἠμβλώθην, ρίζ. ἀμβλο.

Ἄμβλυω, ἀμβλύνομαι (Θουκ.), οἱ λοιποὶ χρόνοι παρὰ τοῖς ὑστέροις.

Ἄμβλυόω (δὲν καλοβλέπω), ρίζ. ἀμβλυωπ καὶ ἀμβλυωπῶ σπν. (Ξ.).

Ἀμείβω (ἀλλάζω), σπάνιον καὶ ἐν τῇ παθητ. φωνῇ ἀμείβομαι, παθ. ἀόρ. ἀ. ἡμείφθη, ρίζ. ἀμείβ.

Ἀμιλλάομαι-ῶμαι (συνερίζομαι), μέλ. ἀμιλλήσομαι, παθ. ἀόρ. ὡς μέσ. ἡμιλλήθη, ρημ. ἐπιθ. ἀμιλλητέον.

Ἀμνημονέω-ῶ (δὲν ἐνθυμοῦμαι), μέλ. ἀμνημονήσω, ἀόρ. ἀ. ἡμνημόνησα.

Ἀμνηστέω-ῶ; (δὲν ἐνθυμοῦμαι), ἀμνηστοῦμαι.

Ἀμπελοργέω-ῶ, ἀπαντᾷ μόνον ἐν τῷ ἐνεστώτι.

Ἀμπέχω (ἐνδύω), ἀπαντᾷ συνήθως εἰς τὸν μέσ. ἐνεστ. καὶ παρατ. ρίζ. ἀμπέχ.

Ἀμύζω (βογγῶ), ἀπαντᾷ μόνον ἐν τῷ ἐνεστώτι.

Ἀμύνω (ἀποκρούω), μέλ. ἀμυνέω-ῶ, ἀόρ. ἡμυνα. Μέσ. μέλ. ἀμυνέομαι-οῦμαι, ἀόρ. ἡμυνάμην, ρίζ. ἀμυν.

Ἀμφιγνοέω-ῶ (ἀμφιβάλλω), παρατ. ἡμφεγνόεον-ουν, μέλ. ἀμφιγνοήσω, ἀόρ. ἀ. ἡμφεγνόησα. Παθ. ἡμφεγνόηθη; ρίζ. ἀμφιγνοε.

Ἀμφιέννυμι (ἐνδύω), μέλ. ἀμφιέω-ῶ, ἀόρ. ἡμφίεσα. Μέσ. μέλ. ἀ. ἀμφιέσομαι. Παθ. παρακ. ἡμφιέσμαι, ρίζ. ἀμφιεσ.

Ἀμφισθητέω-ῶ (διαφιλονεικῶ), παρατ. ἡμφισθήτεον-ουν καὶ ἡμφεσθήτεον-ουν, μέλ. ἀμφισθητήσω, ἀόρ. ἡμφισθήτησα καὶ ἡμφεσθήτησα. Παθ. ἡμφισθητήθη. Μέσ. μέλ. ὡς παθ. ἀμφισθηθήσεται, ρίζ. ἀμφισθητε.

Ἀναίρωμαι (ἀρνούμαι), μόνον ἐν τῷ ἔνεστ. εὐχρηστον.

Ἀναλίσκω (ἐξοδεύω), καὶ ἀναλῶω ὦ, παρατ. ἀνήλισκον καὶ ἀνάλου, μελ. ἀναλῶσω, ἀόρ. ἀ. ἀνήλωσα καὶ ἀνάλωσα, ἀλλὰ κατηνάλωσα, παρακ. ἀνήλωκα καὶ ἀνάλωκα. Παθ. ἀνήλωμαι καὶ ἀνάλωμαι, ἀόρ. ἀνηλώθην καὶ ἀναλώθην, μελ. ἀ. ἀναλωθήσομαι, ἀνάλωτος καὶ ἀναλωτέος, ρίζ. ἀναλο.

Ἀνανεώω-ῶ, τὸ μέσον εὐχρηστον. Μέσ. μελ. ἀνανεώσομαι, ἀόρ. ἀνενεωσάμην.

Ἀνδραγαθίζομαι (ἀνδρειεύομαι), ρίζ. ἀνδραγαθιδ.

Ἀνδραποδίζω (αἰχμαλωτίζω), ἔνεστ. σπν. συνήθως ὁ μεσ., μελ. ἀνδραποδιέω-ῶ, ἀόρ. ἠνδραπόδισα. Παθ. ἠνδραποδίσθην, μελ. ἀνδραποδισθήσομαι, παρακ. ἠνδραπόδισμαι. Μέσ. μελ. --διούμαι; ἀόρ. ἠνδραποδισάμην, ρίζ. ἀνδραποδιδ.

Ἀνιάω-ῶ (λυπῶ), παρατ. ἠνίαον-ων, μελ. ἀνιάσω, ἀόρ. ἠνίασα. Μέσ. μελ. ἀνιάσομαι ὡς παθ. ἀόρ. παθ. ἠνιάθην, ρίζ. ἀνισ.

Ἀνιμάω-ῶ (ἀνασύρω), παρατ. ἀνίμαον-ων· οἱ χρόνοι οὗτοι ἀπαντῶσι· ρίζ. ἀνιμα.

Ἀνοιγνυμι καὶ ἀνοίγω, παρατ. ἀνέφγον, μελ. ἀνοίξω, ἀόρ. ἀνέφξα, παρακ. ἀνέωχα. Παθ. ἀνέφγμαι, ἀόρ. ἀ. ἀνέφχθην, μελ. ἀνοιχθήσομαι; μετ' ὄλ. μελ. ἀνεφξομαι.

Ἀνορθόω-ῶ (στήνω ὀρθῶς), μελ. ἀ. ἀνορθώσω, ἀόρ. ἀ. ἀνώρθωσα, κτλ. Τὸ δὲ ἐπανορθῶ ἔχει παρατ. ἐπηνώρθουν, ἀόρ. ἐπηνώρθωσα. Παθ. παρακ. ἐπηνώρθωμαι. Μέσ. ἀόρ. ἀ. ἐπηνωρθωσάμην, ρημ. ἐπίθ. ἐπανορθωτέον.

'Αντευποιέω-ῶ (ἀντευεργετῶ), μέλ. ἀ. ἀντευποιήσω, ἀόρ. ἀ. ἀντευποιήσα, παρακ. ἀ. ἀντευπεποίηκα. Πιθανώτερον ἀντ' εὖ ποιῶ κτλ.

'Αντιάζω (ἀντικρύζω), μόνον ὑπαντιάζω ἀπαντᾶ, παρτ. ὑπρηντίαζον, ρίζ. ἀντιαδ.

'Αντιβολέω ῶ (παρακαλῶ), παρτ. ἤντεβόλεον-ουν, μέλ. ἀντιβολήσω, ἀόρ. ἤντεβόλησα.

'Αντιδικέω-ῶ (ἔχω διαφορὰν), παρτ. ἤντεδίκεον-ουν, μέλ. ἀντιδικήσω, ἀόρ. ἤντεδίκητα.

'Ανύω (ἐκτελῶ) καὶ ἀνύτω, μέλ. ἀνύσω, ἀόρ. ἤνυσα, παρακ. ἤνυκα. Παθ. ἤνυσμαι. Μέσ. μέλ. ἀνύσομαι, ἀόρ. ἤνυσάμην, ρίζ. ἀνυ.

'Απαγορεύω (λέγω νὰ μὴ), μέλ. ἀπερέω-ῶ, ἀόρ. ἀπειπον καὶ ἀπηγόρευσα, παρακ. ἀπείρηκα. Παθ. ἀπείρημαι, ἀόρ. ἀπερρήθην, μέλ. ἀπορρηθήσομαι, ρίζ. ἀπαγορευ, ἀπορε καὶ ἀπειπ.

'Απαλλάττω (ἀπομακρύνω), μέλ. ἀπαλλάξω, ἀόρ. ἀπήλλαξα, παρακ. ἀπήλλαχα. Παθ. ἀπήλλαγμα, ἀόρ. ἀπηλλάχην, μέλ. ἀπαλλαγῆσομαι, καὶ Μέσ. μέλ. ἀπαλλάξομαι, ἀπαλλακτέον, ρίζ. ἀπαλλαγ.

'Απαντάω-ῶ, ἀπαντήσομαι, ἀόρ. ἀπήντησα, παρακ. ἀπήντηκα, ἀπαντητέον.

'Απεικάζω (παρομοιάζω), μέλ. ἀπεικᾶσομαι, ἀόρ. ἀπείκασα. Παθ. παρακ. ἀπείκασμαι, ἀόρ. ἀπείκασθην, ἀπεικαστέον, ρίζ. ἀπεικαδ.

'Απεχθάνομαι (μισῶ), μέλ. ἀπεχθῆσομαι, ἀόρ. ἀπηχθόμην, παρακ. ἀπήχθημαι, ρίζ. ἀπεχθ.

'Απιστέω-ᾧ, μέλ. ἀπιστήσω, ἄορ. ἠπίστησα, παρακκ. ἠπίστηκα. Παθ. ἀπιστεῖται, παρατ. ἠπιστεῖτο, μέλ. Μ. ἀπιστήσομαι ἀντί παθ.

'Αποκρίνω (διαχωρίζω), μέλ. ἀποκρινέω-ᾧ, ἄορ. ἀπέκρινα, παρακκ. ἀποκέκρικα; Παθ. ἀποκέκριμαι, ἄορ. ἀπεκρίθην, μέλ. ἀ. ἀποκριθήσομαι. Μέσ. ἀποκρίνομαι (ἀπαντῶ) μέλ. ἀποκρινέομαι-οὔμαι, ἄορ. ἀ. ἀπεκρινάμην.

'Αποκτείνω (φονεύω), μέλ. ἀποκτενέω ᾧ, ἄορ. ἀπέκτεινα, παρακκ. ἀπέκτονα, ρίζ. κτεν, τὸ παθητικὸν αὐτοῦ συμπληροῦται ὑπὸ τοῦ ἀποθνήσκω καὶ ἐνίοτε κτείνομαι.

'Αποκτείννυμι-ἄσιν, παρτ. ἀπεκτείννυν (ἀποκτινύω).

'Απολαμβάνω, παρατ. ἀπέλαυον, μέλ. ἀπολαύσομαι, ἄορ. ἀπέλαυσα, παρακκ. ἀπολέλαυκα.

'Απολογέομαι-οὔμαι, μέλ. ἀπολογήσομαι, ἄορ. ἀπελογησάμην, παρακκ. ἀπολελόγημαι. Παθ. ἄορ. ὡς Μέσ. ἀπελογήθην, ἀπολογητέον.

'Απολογίζομαι (λογαρίζω), μέλ. ἀπολογέομαι-οὔμαι, ἄορ. ἀπελογισάμην, παρακκ. ἀπολελόγισμαι παθ. ρίζ. ἀπολογιδ.

'Αποπειράω-ᾧ (δοκιμάζω), μέλ. ἀποπειράσω, ἄορ. ἀπεπειράσκα. Μέσ. ἀποπειρώμαι, μέλ. ἀποπειράσομαι, ἄορ. Παθ. ἀντί Μέσ. ἀπεπειράθην.

'Απορέω-ᾧ (δυσκολεύομαι), μέλ. ἀπορήσω, ἄορ. ἠπόρησα, παρακκ. ἠπόρηκα. Παθ. καὶ Μέσ. ἀποροῦμαι, παρακκ. παθ. ἠπόρημαι, ἄορ. ἠπορήθην.

'Αποστρέφω-ᾧ, ὁμαλὸν πλὴν καὶ μετὰ Μέσ. μέλ. ἀποστερήσομαι, ὡς Παθ.

'Αποστρέφω (γυρίζω ὀπίσω), μέλ. ἀ. ἀποστρέψω, ἄορ.

ἀ. ἀπέστρεψα. Παθ. παρακ. ἀπέστραμμαι, ἀόρ. β'. ἀπεστρέφην. Μέσ. μέλ. ἀ. ἀποστρέφομαι, ρίζ. ἀποστρεφ.

Ἀπόχρη (ἄρκει), ἀπρόσωπον, μετοχ. ἀποχρῶν-ῶσα-ῶν, παρακτ. ἀπέχρη, μέλ. ἀποχρήπει, ἀόρ. ἀπέχρησεν, ρίζ. ἀποχρα.

Ἄπτω (δένω), ὁμαλὸν πλὴν ἄνευ ἐνερ. παρακ.

Ἄραομαι-ᾶμαι (εὐχομαι), συνήθως σύνθετον μετὰ τῶν προθέσεων κατὰ καὶ ἐπὶ, μέλ. ἀράσομαι, ἀόρ. ἤρασάμην, παρακ. ἤραμαι, ρίζ. ἀρα.

Ἄρασσ(ττ)ῶ (κτυπῶ μετὰ κρότου), σύνθετον μετὰ τῶν προθέσεων κατὰ, ἐκ καὶ ἐπὶ, μέλ. ἀ. ἀράζω, ἀόρ. ἀ. ἤραξα, παθ. ἤραχθην, ρίζ. ἀρχ.

Ἄρδω (βρέχω), καὶ παθ. ἄρδομαι, ρίζ. ἀρδ.

Ἄρέσκω, μέλ. ἀρέσω, ἀόρ. ἤρεσκα. Μέσ. ἀρέσκομαι (εὐχαριστοῦμαι).

Ἄριστάω-ᾶ (γευματίζω), μέλ. ἀριστήσω, ἀόρ. ἤριστησα, παρακ. ἤριστηκα. Παθ. ἤριστηται.

Ἄριστοποιέομαι-οῦμαι (γευματίζω), μέλ. ἀριστοποιήσομαι, ἀόρ. ἤριστοποιησάμην, παρακ. ἤριστοποίημαι.

Ἄρκέω-ᾶ, μέλ. ἀ. ἀρκέσω, ἀόρ. ἤρκεσα, παθ. ἀρκοῦμαι;

Ἄρμῶζω καὶ ἀρμῶττω, μέλ. ἀρμῶσω, ἀόρ. ἤρμωσα. Παθ. παρακ. ἤρμωσαι, ἀόρ. ἤρμῶσθην καὶ Μέσ. μέλ. ἀρμῶσομαι; ἀόρ. ἤρμωσάμην, ρίζ. ἀρμωδ καὶ ἀρμωγ.

Ἄρνεομαι-οῦμαι, μέλ. ἀρνήσομαι, Παθ. ἀόρ. ὡς Μέσ. ἤρνήθην καὶ ἤρνησάμην ἐνίοτε. παρακ. ἤρνημαι.

Ἄρῶω-ᾶ (ἀροτριῶ), μόνον κατ' ἐνεστῶτα ἀπκντᾶ παρ' Ἀττικοῖς· μέλ. ἀρόσω; ἀόρ. ἤροσα; παθ. παρακ. ἀρήρομαι;

Ἄρπάζω, μέλ. ἀρπάσομαι, ἀόρ. ἤρπασα, παρακ. ἤρ-

πακα. Παθ. ἤρπασμαι, ἄορ. ἤρπασθην, μέλ. ἄρπασθήσομαι, ρίζ. ἄρπαγ.

Ἄρτύω, ὁμαλὸν πλὴν σύνθετον συνήθως.

Ἄρτύω καὶ ἀρύτω (ἀντλῶ), μέλ. ἀρύσω, ἄορ. ἤρυσσα, παρακ. ἤρυκα; Παθ. ἤρυσμαι; ἄορ. ἤρύσθην; μέλ. ἀρύσομαι, ρίζ. ἄρυ.

Ἄρχω (ἐξουσιάζω), ὁμαλὸν ἄνευ ἐνεργ. παρακ.

Ἄσελγαίνω (φέρομαι ὑβριστικῶς), μέλ. ἀσελγανέω-ῶ. Παθ. παρακ. ἠσέλημαι, ρίζ. ἀσελγαν καὶ ἀσελγε.

Ἄσμερος (εὐχαριστημένος), μετοχὴ συγκεκομμένη τοῦ Μέσ. ἄορ. β'. τοῦ ποιητικοῦ ρήμ. ἀνδάνω, ἀντὶ ἄδμερος, ρίζ. ἄδ.

Ἄστράπτω, μόνον κατ' ἐνεστῶτα ἀπαντᾷ ἐν Ἀττικοῖς πεζ. μέλ. ἀστράψω; ἄορ. ἤστραψα;

Ἄτιμάζω (θεωρῶ ἀνάξιον), μέλ. ἀτιμάσω, ἄορ. ἠτίμασσα, παρακ. ἠτίμακα. Παθ. ἠτίμασμαι, ἄορ. ἠτιμάσθην, μέλ. ἀτιμασθήσομαι, ἀτιμαστέον, ρίζ. ἀτιμαδ.

Ἄτυχέω-ῶ (δυστυχῶ), μέλ. ἀτυχήσω, ἄορ. ἠτύχησα, παρακ. ἠτύχηκα. Παθ. ἄορ. ἠτυχήθην; ρίζ. ἀτυχε.

Ἀναινομαι (ξηραίνομαι), παρατ. αὐαινόμεην, ρίζ. αὐαν.

Ἀνθαδίζομαι (εἶμαι αὐθάδης), ρίζ. αὐθαδιδ.

Ἀνλίζομαι (διανυκτερεύω), αὐλιούμαι; ἄορ. ἠλίσκημην. Παθ. ὡς Μέσ. ἠλίσθην, ρίζ. αὐλιδ.

Ἀνξάνω καὶ αὐξω, μέλ. αὐξήσω, ἄορ. ἠῦξησα, παρακ. ἠῦξηκα. Παθ. ἠῦξημαι, ἄορ. ἠῦξήθην, μέλ. αὐξηθήσομαι, καὶ Μέσ. ὡς Παθ. αὐξήσομαι, ρίζ. αὐξ.

Ἀνχέω (καυχῶμαι), κατ' ἐνεστῶσα μόνον παρ' Ἀττικοῖς πεζογράφους, μέλ. ἀνχήσω; ἠῦχησα; ρίζ. αὐχε.

Αὔω (ζηραίνω), συνήθως σύνθετον μετὰ τῆς ἐν κατ' ἐνεστ. εὐρίσκεται, μέλ. ἐναύσω ;

* *Ἀχθομαι* (στενοχωροῦμαι), μέλ. ἀχθέσομαι, ἀόρ. Παθ. ἤχθεσθην, μέλ. ἀχθεσθήσομαι, ρίζ. ἀχθ.

B.

Βαδιῶ, μέλ. βαδιέομαι-οῦμαι, ἀόρ. ἐβάδισα, ρίζ. βαδιδ.

Βαίρω (πατῶ), σύνθετον μετὰ προθέσεων, πλὴν ἐνεστ. ἀπαντῶντος καὶ ἀπλοῦ καὶ ἐνεργ. παρακ. (ἐνίοτ.), μέλ. βήσομαι, ἀόρ. ἔβην, κατὰ τὸ ἔστην, παρακ. βέβηκα. Παθ. βέβαμαι, ἀόρ. ἐβάθην, ἐνεργ. παρακ. καὶ ἐμβεβῶσι καὶ βεβῶς, ρίζ. β.

Βάλλω (ρίπτω), μέλ. βαλέω-ῶ, ἀόρ. ἔβαλον, παρακ. βέβληκα. Παθ. βέβλημυ, ἀόρ. ἐβλήθην, μέλ. βληθήσομαι, μετ' ὄλ. μέλ. βεβλήσομαι. Μέσ. μέλ. βαλέομαι-οῦμαι, ἀόρ. ἐβλόμην, εὐκτ. Παθ. παρακ. καὶ βεβλήσθε ἐνίοτε ρίζ. βαλ.

Βάπτω (βυθίζω), μέλ. βάψω, ἀόρ. ἔβαψα. Παθ. ἐβάρην, παρακ. βέβαμμαι, ρίζ. βαφ.

(*Βαρέω-ῶ*) (*βαρύνω*). Παθ. παρακ. βεβάρημαι.

Βαρύνω, μέλ. βαρυνῶ, ἀόρ. ἐβάρυνα ; Παθ. ἀόρ. ἐβάρυνθην. Μέσ. βαρύνομαι, παρατ. ἐβαρυνόμην.

(*Βάω*) (*πατῶ*), μετ. ἐκβῶντες.

(*Βδελυρεύομαι*), μέλ. βδελυρεύσομαι.

Βδελύσομαι καὶ -ττομαι (ἀποστρέφομαι), ἀόρ. ἐβδελύθην ;

Βήσσω-ττω (βήχω), μέλ. βήξω; άόρ. έβηξα; ρίζ. βηχ.
Βιάζω (άναγκάζω), εϋχρηστον τó μέσον και Παθ. βιά-
ζομαι, μέλ. βιάσομαι και βιωμαι; άόρ. έβιασάμην. Παθ.
έβιάσθην, παρακ. βεβιάσμαι, ρίζ. βιαδ.

Βιβάζω (κάμνω τινά να προχωρήση), σύνθετον μετά
προθέσεων, μέλ. βιβάζω και βιβάω-ω, άόρ. έβιβασχ. Μέσ.
μέλ. βιβάζομαι και βιβάομαι-ωμαι, άόρ. έβιβασάμην,
ρίζ. βιβαδ.

(*Βιβρώσχω*) (τρώγω), εϋχρηστος μόνον ó Παθ. παρακ.
και αυτός σύνθετος, βέβρωμαι, ρίζ. βρω.

Βιώω-ω (ζω), ένεστώς σύνθετος μετά προθέσεων μέλ.
βιώσομαι, άόρ. έβίωv, κλινόμενος κατά τά εις μι μετά ρί-
ζης βιω, ύποστ. βιω-φς-φ κτλ., εϋκτ. βιωφην-φης-φη κτλ.,
άπκρ. βιώναι, μετοχ. βιούς-οῦσα-όν κτλ. και έβίωσα;
πκρκ. βεβίωκα. Παθ. βεβιώται σοι, βιωτός τέος.

Βιώσκομαι (ζωντανεύω), σύνθετον πάντοτε μετά τής
ανά.

Βλάπτω, μέλ. βλάψω, άόρ. έβλαψα, παρακ. βέβλαφα.
Παθ. βέβλαμμαι, άόρ. έβλάφθην και έβλάβην, μέλ. βλα-
βήσομαι. Μέσ. μέλ. ως Παθ. βλάψομαι, ρίζ. βλάβ.

Βλαστάνω, παρακ. βεβλάστηκα, βλαστήσω, έβλαστον;
ρίζ. βλαστ.

Βλέπω, μέλ. βλέπομαι συνθ. συνηθ. άόρ. έβλεψα, βλε-
πτέος, ρίζ. βλεπ.

Βοάω-ω (φωνάζω δυνατά), μέλ. βοήσομαι, άόρ. έβόησα,
παρακ. βεβόηκα; Μεσ. έπι-διαβοωμαι.

Βοηθέω-ω, μέλ. βοηθήσω, άόρ. έβοήθησα, παρακ. βε-
βοήθηκα. Παθ. βεβοήθηται, βοηθητέον.

Βόσκω και *βόσκομαι*.

Βουλεύω (συσκέπτομαι), μέλ. βουλεύσω, άόρ. έβούλευσα, παρακ. βεβούλευκα. Παθ. βεβούλευμαι, άόρ. έβουλεύθην. Μέσ. μέλ. βουλεύσῃμι, (και ώς Παθ. ένίστε), άόρ. έβουλεύσάμην, βουλευτέον.

Βούλομαι (θέλω), μέλ. βουλήσομαι, άόρ. έβουλήθην και ήβουλήθην, παρακ. βεβούλημαι, βουλητός.

Βραδύνω.

Βράσσω(ττ)ω (βράζω).

Βρέχω, μέλ. βρέξω, άόρ. έβρεξα. Παθ. έβρέχθην, παρακ. βέβρεγαμαι, μέλ. βρεχθήσομαι ;

Βριμάομαι-ώμαι (όργίζομαι) (Ξ.).

Βρυχάομαι-ώμαι, (ούρλιάζω), άόρ. έβρυχησάμην, μέλ. βρυχήσομαι ;

Γ.

Γαμέω-ώ (νυμφεύομαι), μέλ. γαμέω-ώ, άόρ. έγημα, παρακ. γεγάμηκα. Παθ. γεγάμημαι. Μέσ. γαμοῦμαι, έγημάμην, γαμετή, ρίζ. γαμ.

Γαυρόω-ώ, εύχρηστον γαυρόομαι-οῦμαι (γαυριώ), άόρ. έγαυρώθην.

Γεγωνίσκω (φωνάζω ισχυρώς), και γεγωνέω-ώ σπαν.

Γειτνιάω-ώ και γειτονεύω σπαν.

Γελάω-ώ, μέλ. γελάσομαι, άόρ. έγέλασα. Παθ. έγελάσθην, παρακ. γεγέλασμαι ;

Γέμω (εἶμι γεμάτος).

Γενειάω-ῶ (ἐξάγω γένεια), καὶ γενειάσκω.

Γεραίρω (τιμῶ), καὶ παθ. γεραίρομαι.

Γεύω (κάμνω τινὰ νὰ γευθῆ), συνήθως μέσον γεύομαι, μέλ. γεύσομαι, ἄορ. ἐγευσάμην, παρακ. γέγευμαι, ἄγευστος.

Γηθέω-ῶ (χαίρω), μόνον ὁ παρακ. εὐχρηστος γέγηθα, ρίζ. γήθ.

Γηράσκω καὶ γηράω-ῶ, μέλ. γηράσομαι καὶ γηράσω, ἄορ. ἐγήρασσα, ἄπαρ. σπαν. γηράσαι, συνηθ. γηράναι, παρακ. γεγήρακα.

Γηροτροφέω (τρέφω γέροντα), μέλ. γηροτροφήσω. Μέσ. ὡς παθ. γηροτροφήσομαι. Παθ. ἄορ. ἐγηροτροφήθην.

Γίγνομαι, μέλ. γενήσομαι, ἄορ. ἐγενόμην, παρακ. γενήνμαι, καὶ γέγονα, ρίζ. γεν.

Γιγνώσκω (γνωρίζω), μέλ. γνώσομαι, ἄορ. ἔγνω κλινομένος κατὰ τὰ εἰς μι, ὑποτ. γνῶ-ῶς-ῶ κτλ. προστ. γνῶθι-ώτω κτλ. εὐκτ. γνοίην-οίης-οίη κτλ. ἄπαρ. γνῶναι, μετοχ. γνοῦς, γνοῦσα, γνόν· παρακ. ἔγνωκα. Παθ. ἔγνωσμαι, ἄορ. ἐγνώσθην, μέλ. γνωσθήσομαι, γνωστός-τέος, ρίζ. γνω.

Γίχομαι (ἐπιθυμῶ), ρίζ. γλιχ.

Γλυκαίρομαι, ρίζ. γλυκαν.

Γλύφω (σκαλίζω διὰ τῆς γλυφίδος), ὁμαλόν, ἄνευ ἔνερ. παρακ. Παθ. γέγλυμμαι, ἄορ. ἐγλύφθην, ρίζ. γλυφ.

(*Γοάω*) (θρηνηῶ γοερῶς), μόνον ὁ ἔνεστ. τοῦ Μέσ. γοάομαι-ῶμαι σπαν.

Γράφω, μέλ. γράψω, ἄορ. ἔγραψα, παρακ. γέγραφα.

Παθ. γέγραμμαι, ἄορ. ἐγράφην, μέλ. γραφήσομαι. Μέσ. γράψομαι, ἄορ. ἐγραψάμην, γραπτὸς-τέος· ρίζ. γραφ.

Γρύζω (γρυνάζω), μέλ. γρύξομαι, ἄορ. ἔγρυξα, ρίζ. γρυγ.

Δ.

(Δαίτομαι) (μοιράζω), ἄορ. ἐδασάμην, ἀνάδαστος.

Δάκνω (δαγκάνω), μέλ. δήξομαι, ἄορ. ἔδακον. Παθ. ἐδήχθην, μέλ. δηχθήσομαι, παρακ. δέδηγμαι, ρίζ. δακ.

Δακρύω, μέλ. δακρύσω, ἄορ. ἐδάκρυσα, ρίζ. δακρυ.

Δαμάζω. Παθ. ἄορ. ἐδαμάσθην, ρίζ. δαμσδ.

Δαπαράω-ῶ (ἐξοδεύω), μέλ. δαπανήσω, ἄορ. ἐδαπάνησα, παρακ. δεδαπνήκα. Παθ. δεδαπάνημαι, ἄορ. ἐδαπνήθην καὶ Μέσ. ρίζ. δαπανα.

(κατα)Δαρθάνω (κοιμῶμαι), μέλ. δαρθήσομαι; ἄορ. ἔδαρθον, παρακ. δεδάρθηκα, ρίζ. δαρθ.

Δεδίττομαι (φοβίζω).

(Δεῖδω) (φοβοῦμαι), μέλ. δείσομαι σπαν. ἄορ. ἔδεια, παρακ. δέδοικα, καὶ δέδια-ας-ει, οἱ δὲ λοιποὶ ἀριθμοὶ καὶ κατὰ συγκοπὴν τοῦ α, πλὴν δεδίασι(ν), ὑποτ. δεδίω-ης-η κτλ. προστ. δέδιθι-ιέτω κτλ. εὐκτ. δεδειήν-είης-είη κτλ. ἄπαρ. δεδιέναι, μετ. δεδιῶς-υῖα-ός. Ὑπερσ. ἐδεδίη(ειν)-εις-ει, οἱ δὲ λοιποὶ ἀριθμοὶ καὶ κατὰ συγκοπὴν τοῦ ει, πλὴν καὶ ἐδεδίασαν, ρίζ. δι.

Δειπνέω-ῶ, ὁμαλὸν ἐν ἐνεργ. φων. μόνον, πλὴν ἴσως δειπνεῖται ἢ δεδείπνηται (ἡμῖν).

Δειπνίζω (προσφέρω δείπνον), μέλ. *δειπνῶ*; *ἐδείπνισα*, *ρίζ. δειπνιδ.*

Δεξιόομαι-οῦμαι (ὑποδέχομαι τινα φιλικῶς), μέλ. *δεξιόομαι*, *ἀόρ. ἐδεξιωσάμην. Παθ. ἐδεξιώθην, παρακ. δεδεξιόομαι* ;

Δέρω (ἐκδέρω), μέλ. *δερῶ-ῶ*, *ἀόρ. ἔδειρα. Παθ. ἐδάριον, παρακ. δέδαριμαι* ; μέλ. *δαρήσομαι*; *συνήθως σύνθετον, μετὰ προθέσεων ἐκ καὶ ἀπό, ρίζ. δερ.*

Δέχομαι, μέλ. *δέχομαι*, *ἀόρ. ἐδεξάμην, παθ. εἰσ-εδέχθην σπν. παρακ. δέδεγμαί, ρίζ. δεχ, ἀποδεκτέον.*

Δέω (δένω), μέλ. *δήσω*, *ἀόρ. ἔδησα, παρακ. δέδεκα. Παθ. δέδεμαι, ἀόρ. ἐδέθην, μέλ. δεθήσομαι. Μέσ. ἐνεστ. ἀναδοῦμαι, μέλ. περι-δήσομαι; ὑπο-δήσομαι; ἀόρ. ἐκ, κατ-εδησάμην, ὑποτ. καὶ συνδῆ, μετ. καὶ δοῦν.*

Δέω (ἐλλείπω), μέλ. *δεήσω*, *ἀόρ. ἐδέησα, παρακ. δεδέηκα. Μέσ. δεδέημαι, ἀόρ. ἐδεήθην, μέλ. δεήσομαι.*

Δηρώ-ῶ (ἐρημόνω), μέλ. *δηρώσω*, *ἀόρ. ἐδήρωσα.*

Δηλόω-ῶ ὁμαλὸν ἄνευ μέσης φωνῆς.

Δημοκρατέομαι-οῦμαι (κυβερνῶμαι δημοκρατικῶς), μέλ. *δημοκρατήσομαι.*

Διαιτάω ῶ (εἶμαι διαιτητής), *παρατ. διήτων ἄλλὰ κατ-εδιήτων, μέλ. διαιτήτω, ἀόρ. διήτησα, ἄλλ' ἀπ-εδιήτησα, παρ. δεδιήτηκα. Μέσ. διαιτῶμαι (ζῶ), παρακ. δεδιήτημαι. Παθ. ἀόρ. διητήθην. Μέσ. μέλ. διαιτήσομαι, ἀόρ. κατ-εδιητησάμην.*

Διακονέω-ῶ (ὑπηρετῶ), *παρατ. ἐδιακόνουν, μέλ. διακονήσω, ἀόρ. ἐδιακόνησα, παρακ. διδ-ιακόνηκα. Παθ. δεδιακόνημαι, ἀόρ. ἐδιακονήθην, ρίζ. διακονε.*

Διαλέγω, μέλ. *διαλέζω*, άόρ. *διέλεξα*. Μέσ. *διαλέγομαι* (όμιλώ), παρακ. *διείλεγμαι*, άόρ. *διελέχθην*, μέλ. *διαλεχθήσομαι*. Μέσ. μέλ. *διαλέξομαι*, ρίζ. *διαλεγ*.

Διαπεραιόω-ώ (*διαβιβάζω άντικρύ*), μέσον *διαπεραιόομαι-οῦμαι*, παρακ. *διαπεπεραιώομαι*, μέλ. *-ώσομαι*; άόρ. *-ωσάμην*;

Διδάσκω, μέλ. *διδάζω*, άόρ. *έδίδαξα*, παρακ. *δεδίδαχα*. Παθ. *δεδίδαγμα*, άόρ. *έδιδάχθην*, μέλ. *διδαχθήσομαι*; Μέσ. *διδάξομαι*, άόρ. *έδιδαξάμην*, *διδακτός-τέος*, ρίζ. *διδαχ*.

Διδράσκω (*δραπετεύω*), πάντοτε σύνθετον μετά προθέσεων· μέλ. *δράσομαι*, άόρ. *έδραν κατά τὰ εἰς μί μετά ρίζ.* *δρα*, ύποτ. *δρῶ-ῥς-ῥ* κτλ. Προστ. *δράθι-άτω* κτλ. εύκτ. *δραίην-αίης-αίη* κτλ. άπαρ. *δρᾶναι*, μετοχ. *δράς-δρᾶσα-δρᾶν*, παρακ. *δέδρακα*, ρίζ. *δρα*.

Δικάζω.

Δικαιολογέομαι-οῦμαι.

Δικαιόω-ώ (*δικαιώνω*), μέλ. *δικαιώσω*, άόρ. *έδικαίωσα*.

Διέομαι-οῦμαι (*περιστρέφομαι*).

Διψάω-ώ, μέλ. *διψήσω*, άόρ. *έδίψησα*, παρακ. *δεδίψηκα*. Το ρήμα τούτο συναιρούμενον άντι τῆς εἰς α συναίρέσεως ἔχει η *διψάεις-ῆς* καί ὄχι *διψᾶς* κτλ.

Διώκω, μέλ. *διώξομαι* καί *διώξω*, άόρ. *έδίωξα*, παρακ. *δεδίωχα*. Παθ. *διώκομαι* καί *συγκάκεις* φεύγω.

Δοκέω-ώ, μέλ. *δόξω*, άόρ. *έδοξα*. Παθ. παρακ. *δέδοκται*, *άδόκητος*, ρίζ. *δοκ*.

Δοκιμάζω, όμαλόν άνευ ένεο. παρακ.

Δουπέω-ῶ (κτυπῶ), ποιητ. (Ξ.) ἐδούπησα.

Δράω-ῶ (πράττω), μέλ. δράσω, ἄορ. ἔδρασα, παρακ. δέδρακκ. Παθ. δέδρασμαι, ἄορ. ἐδράσθην, δραστήος.

Δρέπω (κόπτω καρπούς ἢ ἄνθη), μέλ. δρέψω, ἄορ. ἔδρεψα. Μεσ. δρέπομαι, ρίζ. δρεπ.

Δύναμαι (ἤμπορῶ), παρκατ. ἐδυνάμην καὶ ἠδυνάμην, μέλ. δυνήσομαι, ἄορ. ἐδυνήθην καὶ ἠδυνήθην (καὶ ἐδυνάσθην Ξ.), παρακ. δεδύνημαι, ἔνεστ. ὑποτ. κατ' ἐξαιρέσειν δύνωμαι-η-ηται κτλ. εὐκτ. δυναίμην-αιο-αιτο κτλ. ρίζ. δυνα.

Δύνω (βυθίζομαι) = δύομαι σπν.

Δυστυχέω-ῶ, μέλ. δυστυχήσω, ἄορ. ἐδυστύχησα, παρκατ. δεδυστύχηκα. Παθ. ἄορ. ἐδυστυχήθην.

Δύω (βυθίζω), μέλ. — δύσω, ἄορ. — ἔδυσσα καὶ ἔδυνυς-υ κτλ. ὑποτ. δύω-ης-η κτλ. προστ. δῦθι-ύτω κτλ. εὐκ. δύην-ης-η κτλ. ἄπαρ. δύναι, μετοχ. δῦς-ῦσα-ῦν μετὰ διαθέσεως μέσης, παρακ. δέδυκα μετὰ διαθέσεως μέσης. Μέσ. δέδυμαι, ἔνεστ. δύομαι, μέλ. δύσομαι, ἄορ. — ἐδυσάμην. Παθ. μέλ. — δυθήσομαι, ἄορ. — ἐδύθην, ἀποδυτέον, ρίζ. δυ.

(*Δωρέω*) (χαρίζω), εὐχρηστον τὸ μέσον δωρέομαι-οῦμαι, ὁμαλὸν μετὰ ἔνεστ. μόνον μέσου καὶ παρακ. μέσου καὶ παθητικοῦ.

Ε.

Ἐάω-ῶ (ἀφίνω), ὁμαλὸν ἄνευ μέσων χρόνων.

Ἐγγνάω-ῶ (δίδω ἐνέχυρον), ὁμαλὸν πλὴν ὅτι αὐξάνει καὶ ἀναδιπλοῦται ἄλλοτε ἔσωθεν καὶ ἄλλοτε ἔξωθεν.

ἔξωθεν δὲ μόνον, ὅταν εἶνε διπλοσύνθετον, παρ ηγγύων.

'*Εγείρω* (σηκόνω), μέλ. ἐγερέω-ῶ, ἀόρ. ἤγειρα, παρκακ. ἐγρήγορα. Παθ. ἐγήγερμικι, ἀόρ. ἠγέρθην. Μέσ. ἠγηρόμην, ρίζ. ἐγερ.

'*Εγκωμιάζω*, παρκατ. ἐνεκωμιάζον, μέλ. ἐγκωμιάσομαι καὶ ἐγκωμιάσω, ἀόρ. ἐνεκωμιάσα, παρκακ. ἐγκεκωμιάκα. Π. ἐγκεκωμιάσμαι, ἀόρ. ἐνεκωμιάσθην; ρίζ. ἐγκωμιαδ.

— *Ἔζομαι* (ἴδε καθέζομαι).

('*Ε*)θέλω, παρκατ. ἤθελον, μέλ. (ἐ)θελήσω, ἀόρ. ἠθέλησα, παρκακ. ἠθέληκα, ρίζ. (ἐ)θελ.

'*Εθίζω* (συνειθίζω μεταβ.), παρκατ. εἶθίζον, μέλ. ἐθιέω-ῶ, ἀόρ. εἴθισα, παρκακ. εἴθικα. Παθ. εἴθισμαι, ἀόρ. εἴθισθην, μέλ. ἐθισθήσομαι; ἐθιστέος, ρίζ. *Ε*θιδ.

('*Ε*θω), ποιητικόν, εὐχρηστος ὁ β'. παρκακ. εἴωθα (συνειθίζω ἀμεταβ.) εἰώθη(ειν), ρίζ. *Ε*θ.

Εἶδορ, ἀόρ. τοῦ ὀράω-ῶ.

Εἶδῶ-ἦς-ῆ, ὑποτ. τοῦ οἶδα.

Εἰκάζω (παρομοιάζω), παρκατ. εἰκάζον καὶ ἦκαζον, μέλ. εἰκάζω; ἀόρ. εἴκασα, καὶ ἦκασα; Παθ. εἰκάσθην, παρκακ. εἴκασμαι. Μέσ. μέλ. — εἰκάσομαι, ρημ. ἐπίθ. εἰκαστός-τέος, ρίζ. *Ε*ικαδ.

(*Εἶκω*) ποιητικόν, εὐχρηστος ὁ β'. παρκακ. εἶκα γ'. πλ. καὶ εἴξασι; σπ. ὑπερ. ἐώκη(ειν), τὸ οὐδ. τῆς μετοχ. πλὴν τοῦ εἰκός καὶ εἰκός ἀπαντᾷ ἀρσ. καὶ εἰκῶς σπν. ρίζ. *Ε*ικ.

Εἶκω (ὑποχωρῶ), μέλ. εἴζω, ἀόρ. εἴξα, ὑπαικτέον.

Εἶμαρται (ἴδε μείρω).

Εἶμι (εἶμαι) εἶ, ἐστί(ν), Δ. ἐστὸν, ἐστὸν, Πλ. ἐσμέν, ἐστὲ, εἰσί(ν), ὑποτ. ὦ, ἦτ, ἦ. Δ. ἦτον, ἦτον, Πλ. ὦμεν,

ἦτε, ὧσι(ν), Προστ. ἴθι, ἔστω, Δ. ἔστον, ἔστων, Πλ. ἔστε, ἔστων καὶ ἔστωσαν. Εὐκ. εἶην, εἶης, εἶη, Δ. εἶητον, εἶήτην καὶ εἶτην, Πλ. εἶημεν καὶ εἶμεν, εἶητε, εἶησαν καὶ εἶεν, ἄπαρ. εἶναι, μετοχ. ὦν-ὄντος, οὔσα-οὔσης, ὄν-όντος· παρατ. ἦν καὶ ἦ, ἦσθα, ἦν, Δ. ἦστον, ἦστην, ἦμεν, ἦστε, ἦσκν, μέλ. ἔσομαι, ἔσει, ἔσται κτλ. ὁμαλῶς· κατὰ τοὺς λοιποὺς χρόνους συμπληροῦται ἐκ τοῦ γίγνομαι, ρίζ. ἐ.

Εἶμι (θὰ ὑπέγω), ὡς μέλ. τοῦ ἔρχομαι. Ἐνεστ. ὀριστ. Εἶμι, εἶ, εἶσι(ν), Δ. ἴτον, ἴτον, Πλ. ἴμεν ἴτε, ἴασι(ν). Ὑπ. ἴω ἴης, ἴη κτλ. Προστ. ἴθι, ἴτω κτλ. Εὐκτ. (ἴομι) καὶ ἰοίην, ἴοις, ἴοι κτλ. ἄπαρ. ἰέναι, μετοχ. ἰών-όντος, ἰούσα-ούσης, ἰόν-όντος, παρατ. ἦα καὶ ἦειν, ἦεις καὶ ἦισθα, ἦει καὶ ἦειν, Δ. (ἦειτον) καὶ ἦτον, (ἦείτην) καὶ ἦτην, Πληθ. (ἦειμεν) καὶ ἦμεν, (ἦειτε) καὶ ἦτε, ἦεσαν κατὰ τοὺς λοιποὺς χρόνους συμπληροῦται ἐκ τοῦ ἔρχομαι.

Εἶπον (ιδὲ λέγω).

Εἶργω καὶ *εἶργνυμι* καὶ *εἶργνύω* (ἐγκλείω), μέλ. εἶρξω, ἄορ. εἶρξα. Παθ. παρακ. εἶργμαι, ἄορ. εἶρχθην, ρίζ. *Φεργ*.

Εἶργω (ἀποκλείω), μέλ. εἶρξω, ἄορ. εἶρξα. Παθ. παρακ. εἶργμαι, ἄορ. εἶρχθην. Μέσ. μέλ. εἶρξομαι, ρίζ. *Φεργ*.

Εἶρήσομαι (ιδὲ λέγω).

Εἶρω (ἀραδιάζω), συνήθως σύνθετον μετὰ προθέσεων, μελ. ἐρῶ; ἄορ. εἶρα, παρακ. εἶρκα, ρίζ. *Φερ*.

Ἐκκλησιάζω (συνέρχομαι εἰς σύσκεψιν), παρατ. ἐξεκκλησιάζον καὶ ἠκκλησιάζον, μέλ. ἐκκλησιάζω, ἄορ. ἐξεκκλησίασα.

Ἐλαττώ-ω (ἐλαττόνω), ὁμαλὸν μετὰ καὶ μέσ. μέλ. ὡς παθ. ἄνευ μέσ. ἄορ.

**Ελαίνω* (διώκω), μέλ. ἐλάω-ῶ καὶ ἐλάσω, ἀόρ. ἤλασα, παρακ. ἐλήλακα, Παθ. ἐλήλαμαι, ἀόρ. ἤλαθην, ἐλατέος, ρίζ. ἐλαF.

**Ελέγχω* (ἀποδεικνύω τὸ ἐναντίον), μέλ. ἐλέγξω, ἀόρ. ἤλεγξα. Παθ. ἤλέγχθην, μέλ. ἐλεγχθήσομαι, παρακ. ἐήλεγμαι, ἐλεγκτέον, ρίζ. ἐλέγχ.

**Ε.ε.λιζω* (ἀλαλάζω), μέλ. ἐλελιζω; ἀόρ. ἤελελιξα, ρίζ. ἐλελιγ.

**Ελισσ(ττ)ω* (στρηφογυρίζω), παρακ. εἴλισσον, μέλ. ἐλιξω, ἀόρ. εἴλιξα. Παθ. παρακ. εἴλιγμαί, εἴλιχθην, μέλ. ἐλιχθήσομαι, ρίζ. Fελικ.

**Ελκω* (σύρω), παρακ. εἴλκον, μέλ. ἐλξω, ἀόρ. εἴλκυσα, παρακ. εἴλκυκα; Παθ. εἴλκυμαι. Μέσ. μέλ. ἐλκύσομαι; ἀόρ. εἴλκυσάμην. Παθ. εἴλκυσθην; μέλ. ἐλκυσθήσομαι, ἐλκτέον, ἐλκυτέος, ρίζ. Fελκ καὶ Fελκυ, συνήθως προθετοσύνθετον.

**Ελληνίζω* (ὀμιλῶ ὡς Ἕλληνα), μέλ. ἐλληνιέω-ῶ; ἀόρ. ἤλληνισα; Παθ. ἤλληνισθην, ρίζ. ἐλληνιδ.

**Ελπίζω*, μέλ. ἐλπίσω;-ιῶ; ἀόρ. ἤλπισα. ρίζ. ἐλπιδ.

**Εμέω-ῶ* (ἔξερνῶ), μέλ. ἐμέομαι-οῦμαι, ἀόρ. ἤμεσα, ρίζ. ἐμε.

**Εμπεδώ-ῶ* (στερεόνω), παρακ. ἤμπεδουν.

**Εμποδίω*, παρακ. ἐνεπόδιζον, μέλ. ἐμποδιῶ, ἀόρ. ἐνεπόδισα, Παθ. παρακ. ἐμπεπόδισμαι, ἀόρ. ἐνεποδίσθην; μέλ. ἐμποδισθήσομαι;?

**Εμπολάω-ῶ* (ἐμπορεύομαι), παρακ. ἤμπόλακον-ων, μέλ. ἐμπολήσω, ἀόρ. ἐνέπόλησα; παρακ. ἤμπόληκα; Παθ. ἤμπόλημαι; ἀόρ. ἤμπολήθην, ρίζ. ἐμπολα.

Ἐναντιόομαι-οὔμαι, παρατ. ἠναντιούμην, μέλ. ἐναντιώσομαι, παρακ. ἠναντίωμαι, ἀόρ. Παθ. ὡς μέσος ἠναντιώθην, ρίζ. ἐναντιο.

Ἐνδοιάζω (ἀμφιβόλλω), παρατ. ἐνεδοιάζον, μέλ. ἐνδοιάσω; ἀόρ. ἐνεδοίασα; Παθ. ἀόρ. ἐνεδοιάσθην, ρίζ. ἐνδοιαδ.

Ἐνέγκω (ιδὲ φέρω).

Ἐνεδρεύω (κλῆμνω καρτέρι), παρατ. ἐνήδρευον, μέλ. ἐνεδρεύσω, ἀόρ. ἐνήδρευσα, παρακ. Παθ. ἐνήδρευμαι; ἀόρ. ἐνηδρεύθην, Μέσ. ἐνηδρευσάμην, μέλ. ἐνεδρεύσομαι ὡς παθ.

Ἐνθυμέομαι-οὔμαι, παρατ. ἐνεθυμούμην, μέλ. ἐνθυμήσομαι, ἀόρ. Παθ. ὡς Μέσ. ἐνεθυμήθην, παρακ. ἐντεθύμημαι.

Ἐννυμι καὶ ἐννύω (ἐνδύω), ιδὲ ἀμφιέννυμι.

Ἐνοχλέω-ῶ, παρατ. ἠνόχλεον-ουν, μέλ. ἐνοχλήσω, ἀόρ. ἠνώχλησα, παρακ. ἠνώχληκα. Παθ. ἠνώχλημαι, ἀόρ. ἠνοχλήθην; μέλ. ἐνοχλήθησομαι;

Ἐντέλλομαι (παραγγέλλω), μέλ. ἐντελέομαι-οὔμαι, ἀόρ. ἀ. ἐντειλάμην, παρακ. ἐντέταλμαι, ρίζ. ἐντελ.

Ἐξαπατάω-ῶ, ὁμαλὸν μετὰ καὶ Μέσ. μέλ. ὡς παθ. ἄνευ δὲ Μέσ. ἀόρ.

Ἐξετάζω, μέλ. ἐξετάσω καὶ ἐξετῶ; ἀόρ. ἐξήτασα, παρακ. ἐξήτακα. Παθ. ἐξήτασμαι, ἀόρ. ἐξετησθην, μέλ. ἐξετασθήσομαι, ρημ. ἐπιθ. ἐξεταστέον, ρίζ. ἐξετᾶδ.

Ἐορτάζω, παρατ. ἐώρταζον, μέλ. ἐορτάσω, ἀόρ. ἐώρτασα, παρακ. ἐώρτακα; ρίζ. ἐορτᾶδ.

Ἐπαιρέω-ῶ, μέλ. ἐπαινέσομαι καὶ ἐπαινέσω, ἀόρ. ἐπήνεσα, παρακ. ἐπήνεκα. Παθ. ἐπήνημαι, ἀόρ. ἐπηνέθην, μέλ. ἐπαινεθήσομαι, ρίζ. ἐπαινε.

(ΑΝΩΜ. ΡΗΜΑΤΑ).

Ἐπαγορθόω-ω (διορθώνω), ὁμαλὸν πλὴν ὅτι μετὰ δι-
πλῆς αὐξήσεως, ἐπηνώθιθου.

Ἐπείγω (βιάζω), Παθ. ἀόρ. ὡς Μέσ. ἠπέιχθην, σύνθη-
τες λίαν τὸ μέσον ἐπείγομαι, ἐπακτέον.

Ἐπιβουλεύω (ἐπιβουλεύομαι), ὁμαλόν. Πλὴν μετὰ Μ.
μέλ. ὡς Παθ. καὶ ἄνευ Μέσ. ἀορ.

Ἐπιθυμέω-ω, ὁμαλόν ἐν τῇ ἐνεργ. φωνῇ, ἐκ δὲ τῆς
Παθ. μόνον ὁ ἐνεστ. ἀπαντᾷ ἄπαξ.

Ἐπιλογίζομαι (ἐξαναλογαρίζω), ἀποθ. μέλ. ἐπιλο-
γιούμαι, ἀόρ. ἐπελογισάμην, ρίζ. ἐπιλογιδ.

Ἐπιμέλομαι (ἐνδιαφέρομαι), παρατ. ἐπεμελόμην, οἱ
λοιποὶ χρόνοι ἐκ τοῦ ἐπιμελέομαι-οῦμαι, μέλ. ἐπιμελήσο-
μαι, ἀόρ. Παθ. ἐπεμελήθην, μέλ. σπν. ἐπιμεληθήσομαι, ὡς
Μέσ. παρακ. ἐπιμεμέλημαι.

Ἐπιορκέω-ω (πατῶ τὸν ὄρκον μου), μόνον ἐν τῇ ἐνεργ.
φωνῇ.

Ἐπίσταμαι (ἠξεύρω ἐκ πείρας), παρατ. ἠπιστάμην
-ίστω, μέλ. ἐπιστήσομαι, ἀόρ. ἠπιστήθην, ἐπιστητὸς, ἡ
ὑποτ. καὶ εὐκτ. τοῦ ἐνεστῶτος τονίζεται ὡς βαρύτονος,
προστ. ἐπίστω ἀσθω, ρίζ. ἐπίστα.

(Ἐπω) (καταγίνομαι), περιέπω, παρατ. περιείπον,
μέλ. περιέψω.

Ἐπομαι (ἀκολουθῶ), παρατ. εἰπόμην, μέλ. ἐψομαι,
ἀόρ. ἐσπόμην, ὑποτ. σπῶμαι, ρίζ. [σ]έπ.

Ἐράω-ω (ἄγαπῶ), παρατ. ἤραον-ων. Παθ. ἐράομαι-ω-
μαι, ἀόρ. ἠράσθην, σπν. μέλ. ἐρασθήσομαι; ἐραστὸς, ρίζ.
ἐρα.

Ἐράω-ω (ξερνῶ), συνήθως σύνθετον ἐξερῶ-ω, μέλ. ἐξε-
ράσω, ἀόρ. ἐξήρασα. Παθ. συγερῶμαι, ἀόρ. ἐξήραθην;

Ἐργάζομαι, ἀποθ. ὁμαλὸν μέσ. καὶ παθ. ρίζ. *Ἐργαδ*.

(*Ἐργω*)—εἶργω, μετ. ἀόρ.—ἔρξας, ὑποπ.—ἔρξης ;

Ἐρεθίζω, μέλ. ἐρεθιῶ ; ἀόρ. ἤρεθισα ; Παθ. ἤρεθίσθην ;
παρὰκ. ἤρεθισμαι ; ἐρεθιστέον.

Ἐρπω ; καὶ ἐρπύζω ;

Ἐρρω (φεύγω ἐπὶ κακοῦ).

Ἐρυθραίρομαι (κοκκινίζω).

Ἐρυθρίαῶ-ῶ (κοκκινίζω ὁ ἴδιος), μέλ. ἐρυθριάσω, ἀόρ.
ἤρυθρίασα.

Ἐρχομαι (ἔρχομαι, ὑπάγω), αἱ ἄλλαι ἐγκλίσεις τοῦ ἐνεστώτος πλὴν τῆς ὀριστικῆς σπανίως ἀπαντῶσι καὶ ἐν συνθέσει μετὰ προθέσεων, ἀναπληροῦνται δὲ διὰ τῶν ἀναλόγων ἐγκλίσεων καὶ τῆς μετ. τοῦ εἶμι, ὡς καὶ ὅλος ὁ παρατατικός· ὁ μέλλων ὡσαύτως ἐλλείπων ἐκ τῆς ρίζ. ἔρχ, ἀναπληροῦται ἐκ τῶν εἶμι, ἦζω καὶ ἀφίξομαι· ἀόρ. ἤλθον, προστ. κατ' ἐξίρεσιν ἐλθέ-έτω, παρὰκ. ἐλήλυθα.

Ἐρωτάω-ῶ, ὁμαλὸν μετὰ καὶ μ. ἐρήσομαι, καὶ ἀόρ. ἤρομην (ἰδὲ ἔρομαι).

Ἐσθίω (τρώγω), μέλ. ἔδομαι, ἀόρ. ἔφαγον, παρὰκ. ἐδήδοκα καὶ βέβρωκα. II. ἐδέδησμαι καὶ βέβρωμαι, ἐδεστός-τέος, ρίζ. ἐδ καὶ βρω.

Εὐδαιμονέω-ῶ, ὁμαλὸν ἀλλ' ἐν τῇ ἐνεργ. φωνῇ μόνον.

Εὐδοκιμέω-ῶ (ἔχω καλὴν ὑπόληψιν), ὁμαλὸν ἀλλ' ἐνεργητ. μόνον.

(*Εὐδω*) (κοιμῶμαι), εὐχρηστον καθεύδω, παρὰκ. ἐκάθευδον καὶ καθηῦδον, μέλ. καθευδήσω, ἀόρ. ἐκαθεύδησα, καὶ καθηύδησα, ρημ. ἐπίθ. καθευδητέον, ρίζ. καθευδ.

Εὐεργετέω-ῶ, παρὰκ. εὐεργέτεον-ουν καὶ εὐηργέτουν ; κτλ. ὁμαλῶς πλὴν ἄνευ μέσων χρόνων.

Εὐκρινέω-ω, (διακρίνω ἀκριβῶς).

Εὐλαβέομαι-οὔμαι (προσέχω), παρατ. εὐλαβούμην, μέλ. εὐλαβήσομαι, ἀόρ. Παθ. ὡς Μέσ. εὐλαβήθη, ρημ. ἐπίθ. εὐλαβητέον, ρίζ. εὐλαβε.

Εὐλογέω-ω (ἐπαινῶ), μέλ. εὐλογήσω; ἀόρ. εὐλόγησα; Παθ. εὐλογοῦμαι. Μέσ. μέλ. ὡς Παθ. εὐλογήσομαι.

(*Εὐνομέω-ω*) *εὐνομέομαι-οὔμαι* (ἔχω καλοὺς νόμους), μέλ. εὐνομήσομαι, ἀόρ. εὐνομήθη, παρακ. εὐνόμημαι;

Εὐρίσκω, παρατ. εὐρισκον, μέλ. εὐρήσω, ἀόρ. εὔρον, παρακ. εὔρηκα. Παθ. εὔρημαι, ἀόρ. εὔρεθη, μέλ. εὔρεθήσομαι. Μέσ. εὔρήσομαι, ἀόρ. β'. εὔρόμην. Τοῦ ἀόρ. β'. ἡ προστ. κατ' ἐξαιρέσιν εὔρέ-έτω, ρίζ. εὔρ.

Εὐτυχέω-ω, παρατ. εὐτύχουν, μέλ. εὐτυχήσω, ἀόρ. εὐτύχησα, παρακ. εὐτύχηκα. Παθ. εὐτύχημαι, ἀόρ. εὐτυχήθη; ἀπαντᾷ καὶ ἡ αὐξήσις ηὐ.

Εὐφραίνω (χαροποιῶ), παρατ. εὐφραϊνον, μέλ. εὐφρανέω-ω, ἀόρ. εὐφρανα. Μέσ. μέλ. εὐφρανέομαι-οὔμαι. Παθ. εὐφρανθήσομαι, ἀόρ. εὐφράνθη.

Εὐχόμαι (παρακαλῶ, προσεύχομαι), εὐχόμην, καὶ ηὐχόμην, μέλ. εὐξομαι, ἀόρ. εὐξάμην. Παθ. παρακ. ηὐκται, ρημ. ἐπίθ. εὐκτός, ρίζ. εὐχ.

Εὐωχέω-ω (φιλεύω τινὰ καλῶς), παρατ. εὐώχουν, μέλ. εὐωχήσω, ἀόρ. εὐώχησα. Μέσ. εὐωχοῦμαι, μέλ. εὐωχήσομαι, ἀόρ. εὐωχήθη, παρακ. εὐώχημαι, ρίζ. εὐωχε.

Ἔχω παρατ. εἶχον, μέλ. ἔξω καὶ σχήσω, ἀόρ. β'. ἔσχον, προστ. κατ' ἐξαιρέσιν σχέσ σχέτω, εὐκτ. σχοίην-σχοίης καὶ σχοίμι κτλ. παρακ. ἔσχηκα. Παθ. ἔσχημαι ὡς Μέσ. μόνον ἐν συνθέσει μετὰ προθέσεων. Μέσ. μέλ. ἔξομαι καὶ ὡς Παθ.) καὶ σχήσομαι, ἀόρ. ἐσχόμην.

"Εψώ (βράζω,) μέλ. ἐψήσομαι, ἀόρ. ἤψησα, ἐφθός, ἐψητός.

Z.

Zάω ᾧ, ἀντί τῆς συναιρέσεως εἰς α ἔχει η· προστ. ζή-
ζήτω, μέλ. ζήσω, τοὺς δὲ λοιποὺς χρόνους προσλαμβάνει
ἐκ τοῦ βιόω-ᾧ.

—Zευγνῶμι, μέλ. ζεύξω, ἀόρ. ἔζευξα. Παθ. παρακ. ἔ-
ζευγμαι, ἀόρ. σπν. ἐζεύχθην καὶ ἐζύγην. Μέσ. ζεύγνυμαι,
μέλ. ζεύξομαι, ἀόρ. ἐζευξάμην, ρίζ. ζῦγ.

Zέω (βράζω), μέλ. ζέσω, ἀόρ. ἔξεσα.

Zημιῶ (τιμωρῶ), ὁμαλὸν πλὴν μετὰ καὶ μεσ. μελ. ὡς
Παθ. ἄνευ δὲ μέσ. ἀορ.

Zητέω-ᾧ, οἶον τὸ ἀνωτέρω.

Zώννυμι, μέλ. ζώσω, ἀόρ. ἔζωσα. Μεσ. ἐζωσάμην. Παθ.
παρακ. ἔζωσμαι, ρίζ. ζωδ.

H.

Ἡθάω-ᾧ (εἶμαι ἔφθιος) καὶ ἠθάσκω (ἀρχίζω καὶ ἠθῶ),
μέλ. ἠθήσω, ἀόρ. ἠθήσα, παρακ. ἠθήκα.

Ἡγέομαι-οῦμαι (προπορεύομαι), μέλ. ἠγήσομαι, ἀόρ.
ἠγησάμην, παρακ. ἠγήμαι καὶ παθ. ἐνίοτε, ἠγητέον.

Ἡδύρω (νοστιμεύω), μέλ. ἠδυνέω-ῶ, ἄορ. ἠδυνα. Παθ. παρακ. ἠδυσμαι.

Ἡδομαι (εὐχαριστοῦμαι), μέλ. ἠσθήσομαι, ἄορ. ἠσθην.

Ἡκω (ἔχω ἐλθεῖ), ὡς παρακ. τοῦ ἔρχομαι, παρατ. ἠκον, μέλ. ἠζω ὡς μετ. ὀλ. μέλ. τοῦ ἔρχομαι.

(Ἡμί) (λέγω), ἀπαντᾷ μόνον τὸ ἀ' καὶ γ' ἐνικ. προσωπ. τοῦ παρατ. ἦν καὶ ἦ, ρίζ. ἄ.

Ἡσσ(ττ)άομαι-ῶμαι (εἶμαι κατώτερος), Μέσ. μέλ. ἀντι παθ. ἠττήσομαι. Παθ. ἠττηθήσομαι, ἄορ. ἠττήθην, παρακ. ἠττημαι, ἠττητέον.

Ἡσυχάζω, μέλ. ἠσυχάσω, ἄορ. ἠσύχασα.

Θ.

Θάλλω (ἀνθίζω), παρακ. τέθηλα ὡς ἐνεστ., ρίζ. θαλ.

Θανατώω-ῶ (καταδικάζω εἰς θάνατον), ὀμαλὸν πλὴν μετὰ Μ. μέλ. ὡς Παθ. ἄνευ δὲ μέσ. ἄορ.

Θάπτω, μέλ. θήψω, ἄορ. ἔθαψα. Παθ. ἐτάφην, μέλ. ταφήσομαι, παρακ. τέθαμμαι, ρίζ. ταφ.

Θαυμάζω, μέλ. θαυμάσομαι, ἄορ. ἐθαύμασα, παρακ. τεθαύμακα. Παθ. τεθαύμασμαι, ἄορ. ἐθαυμάσθην, μέλ. θαυμασθήσομαι, ρίζ. θαυμαδ.

Θεάομαι-ῶμαι (παρατηρῶ διασκεδαστικῶς), μέλ. θεάσομαι, ἄορ. ἐθεασάμην, παρακ. τεθέαμαι, θεατὸς-τέον.

Θέλω (μαγεύω).

Θέλω (ιδεῖ ἐθέλω).

Θεραπεύω (ύπηρετῶ), ὁμαλὸν πλὴν μετὰ Μ. μέλ. ὡς Παθ. ἄνευ δὲ μέσ. ἄορ.

Θερίζω (διάγω τὸ θέρος), μέλ. θεριέω ᾧ. ἄορ. ἐθέρισα. Παθ. παρακ. τεθέρισμαι; ἄορ. ἐθερίσθην; ρίζ. θεριδ.

Θέω (τρέχω), μέλ. θεύσομαι.

Θεωρέω-ῶ (εἶμαι θεατῆς), μέλ. θεωρήσω, ἄορ. ἐθεώρησα, παρακ. τεθεώρηκα, θεωρητέον.

Θήγω (ἀκονίζω), μέλ. θήξω; ἄορ. ἔθηξα; Παθ. παρακ. τέθηγμαι, σπάνιον.

Θηλύνομαι (γίγνομαι μαλθακός).

Θηράω ᾧ (κυνηγῶ), μέλ. θηράσω, ἄορ. ἐθήρασα, παρακ. τεθήρακα. Μέσ. ἐνεστ. θηράομαι ᾧμαι, μέλ. θηράσομαι; ἄορ. ἐθηρασάμην;

(Θιγγάνω) (ἐγγίζω), ἄορ. ἔθιγον, ρίζ. θιγ.

Θλίβω (ζουλίζω, πιέζω), μέλ. θλίψω, ἄορ. ἔθλιψα, Παθ. ἐθλίφθην, μέλ. θλιφθήσομαι, παρακ. τεθλίμμαι; ρίζ. θλιβ.

Θνήσκω (ἀποθνήσκω), σπν. ἀπλοῦν, συνηθ. ἀποθνήσκω, μέλ. ἀποθανέομαι-οῦμαι, μετ' ὄλ. μέλ. τεθνήξω, ἄορ. ἀπέθανον, παρακ. τέθνηκα μετὰ καὶ συγκεκριμένων τύπων τῶν ἀκολουθῶν, ὀριστ. Δ. τέθνατον-ατον, Πλ. τέθναμεν-τε-ἄσι(ν). Προστ. τέθναθι-άτω, Δ. τέθνατον-άτων, Πλ. τέθνατε ἀντων, καὶ άτωσαν. Εὐκ. ἐν. τεθναίην-αίης αἴη, Δ. τεθναίητον καὶ αἶτον-αἰήτην καὶ αἶτην, Πλ. τεθναίημεν καὶ αἶμεν-αἶητε καὶ αἶτε-αἶησαν-αἶεν. Ἄπαρ. τεθνάειν. Μετ. τεθνεώς-ᾧτος, ᾧσα-ώσης, ἴς-ότος. Ὑπερ. Δ. ἐπίθνατον-άτην, Πλ. αμεν-ατε-ασαν.

Θρασύνω καὶ θαρσύνω (ἐνθαρρύνω), καὶ θαρρύνω, μέλ.

β'. θαρσυνέω-ῶ, ἀόρ. ἐθάρσυνα. Μεσ. θαρσύνομαι, μέλ. θαρσυνούμαι; ἀόρ. ἐθαρσυνάμην, σπάνιοι ὁ μέλ. καὶ ὁ ἀόρ.

Θράττω=ταράττω, μέλλ. θράξω, ἀόρ. ἐθράξα παρὰ Πλάτωνι.

Θραύω (τσακίζω), μέλ. θραύσω, ἀόρ. ἔθραυσα. Παθ. ἐθραύσθην, παρακ. τέθραυσμαι καὶ τέθραυμαι, ρίζ. θραυ.

Θρηνέω-ῶ, μέλ. θρηνήσω; ἀόρ. ἐθρήνησα; παρακ. τεθρήνηκα; Παθ. τεθρήνηται;

Θροέω-ῶ (διαδίδω φήμην), συνήθως ἀπαντᾷ σύνθετον, μέλ. θροήσω, ἀόρ. ἐθρόησα, ρίζ. θροε.

Θρύπτω (λεπτοτσακίζω). Παθ. παρακ. τέθρυμμαι, ρημ. ἐπίθ. ἔνθρυπτος, ρίζ. τρυφ.

Θυμιάω-ῶ (θυμιάζω), καὶ Μέσ. θυμιόμαι-ῶμαι, ρίζ. θυμια.

Θυμώω-ῶ (θυμόνω), ποιητικόν. Τὸ μέσον θυμόομαι-οῦμαι εὐχρηστον. Παθ. ἀόρ. ἐθυμώθην, παρακ. τεθύμωμαι, ρίζ. θυμο.

Θύω (θυσιάζω), μέλ. θύσω, ἀόρ. ἔθυσα, παρακ. τέθυκα. Παθ. τέθυμαι. Μέσ. μέλ. θύσομαι, ἀόρ. ἐθυσάμην, ρημ. ἐπίθ. θυτέον, ρίζ. θυ.

I.

Ίάομαι-ῶμαι (ιατρεύω), μέλ. ἰάσομαι, ἀόρ. ἰασάμην. Παθ. ἰάθην, μέλ. ἰαθήσομαι; ἰατός.

Ίδρώω-ῶ (ιδρώνω), μέλ. ἰδρώσω, ἀόρ. ἔδρωσα, παρακ. ἔδρωκα; ρίζ. ἰδρο.

Ἰζάνω (καθίζω).

Ἰζω (καθίζω) καὶ *ἴζομαι* σπάνιον.

Ἰημι (ρίπτω), ὁμαλὸν ἀλλὰ γ'. πληθ. πρόσ. ἰᾶσι(ν). Παρατ. ἴην-εις-ει κτλ. ὁμαλῶς, μέλ. ἦσω, ᾄρ. ἦκα, μόνον ἐν τῇ ὀριστ. εὐχρηστος, ᾄρ. β'. ἄνευ ἐνικοῦ ἀριθμοῦ, Πλ. εἶμεν-εἶτε-εἶσαν, Δ. εἶτον-εἶτην. Ὑποτ. ῶ-ῆς-ῆ. κτλ. Προσ. ἔς-ἔτω κτλ. Εὐκτ. εἶην-εἶης-εἶη κτλ. Ἀπαρ. εἶναι. Μετ. εἶς-εἶσα-ἔν. Παρακ. εἶκα. Παθ. εἶμαι, ᾄρ. εἶθην, ὑποτ. εἶθῶ, μέλ. εἶθήσομαι. Μέσ. ἦσομαι, ᾄρ. (ἠκάρην), β'. εἶμην-εἶσο-εἶτο κτλ. ὑποτ. ῶμαι κτλ. ὁμαλῶς. ρίζ. je.

Ἰκετεύω (παρακαλῶ), μέλ. ἰκετεύσω, ᾄρ. ἰκέτευσα, ρίζ. ἰκετευ.

— *Ἰκνέομαι-οὔμαι* (φθάνω), μέλ. ἴζομαι, ᾄρ. ἰκόμην, παρακ. ἴγμαι, ἰκτός, ἰκνούμενος (ἀπλοῦν) = ἄρμύζων. ρίζ. ἰκ.

Ἰλάσκομαι (ἐξιλεόνω), ἰλέομαι σπν. (πλ.), μέλ. ἰλάσομαι, ᾄρ. ἰλασάμην. Παθ. ἐξιλάσθην, ρίζ. ἰλᾶ.

Ἰνδάλλομαι (φαίνομαι), ρίζ. ἰνδαλ.

Ἰπποτροφέω (τρέφω ἵππους), μέλ. ἰπποτροφήσω, ᾄρ. ἰπποτροφήσα, παρακ. ἰπποτρόφηκα καὶ ἰπποτετρόφηκα.

Ἰσχυαίρω (λεπτύνω), μέλ. ἰσχανῶ; ᾄρ. ἰσχανα; Μέσ. μέλ. ἰσχανοῦμαι; ᾄρ. ἰσχανθήν;

Ἰσχυρίζομαι (ἐπιμένω) μέλ. ἰσχυριῶμαι, ᾄρ. ἰσχυρισάμην, ἰσχυριστέον, ρίζ. ἰσχυριδ.

Ἰσχύω (ἔχω δύναμιν), μέλ. ἰσχύσω, ᾄρ. ἰσχυσα, ρίζ. ἰσχυ.

Ἰσχω (ἔχω), καὶ ἴσχομαι.

Κ.

Καχάζω (χαχλανίζω), μέλ. καχάσω, άόρ. εκάχασα, συνήθως σύνθετον μετά προθέσεων άνα, εκ, ρίζ. καχαδ.

Καθαίρω (καθαρίζω), όμαλόν πλην ότι διαφορεΐται έν τή τροπή τοῦ ριζικοῦ φωνήεντος α έν τῷ σχηματισμῷ τοῦ άορ. ένεργ. και μεσ.

Καθέζομαι (κάθημαι), παρατ. εκαθεζόμεην, μέλ. καθέδομαι-οῦμαι, ως άορ. εΐνε ό παρατ. ρίζ. καθεδ.

Κάθημαι, παρακ. άντι ένεστῶτος, ύποτ. καθῶμαι-ῆ-ῆται κτλ. Προστ. κάθησο-ήσθω κτλ. Εὐκτ. καθοίμην-οΐο-οΐτο κτλ. Άπαρ. καθῆσθαι, μετ. καθήμενος-η-ον. Υπερσ. άντι παρατ. εκαθήμην και καθήμεν, εκάθησο και καθῆστο και τῷ λοιπῷ αναλόγως διττά· ρίζ. καθε.

Καθίζω (βάλλω τινά να καθήση), παρατ. εκάθιζον και καθίζον, μέλ. καθιέω-ῶ, άόρ. εκάθισα, και καθισα. Μέσ. καθίζομαι, μέλ. καθιζήσομαι, άόρ. εκαθισάμην, ρίζ. καθιδ.

Καίρω (φρονεύω), συνήθως άπαντῶ κατακαίνω, άόρ. κατέκανον, παρακ. κατακέκανα; τῷ ρῆμα εΐνε σπν. ρίζ. κατακκν.

Καίω και κάω, μέλ. καύσω, άόρ. εκουσα, παρακ. κέκαυκα; Πκθ. κέκαυμαι, άόρ. εκαύθην, μέλ. κυθήσομαι, πυρίκαυτος, ρίζ. καυ.

Καλέω-ῶ (φωναζώ), μέλ. καλέσω και κλέω-ῶ, άόρ. εκάλεσα, παρακ. κέκληκα. Παθ. κέκλημαι, εὐκτ. κελήμην; ένίοτε, άόρ. εκλήθην, μέλ. κληθήσομαι. Μέσ. καλέσομαι και καλοῦμαι, συνήθως σύνθετος ως και ό άόρ. εκκλεσάμην, μετ' όλ. μέλ. κελήσομαι, ρίζ. καλε.

Καλιנדέομαι-οῦμαι (κυλίομαι), μέλ. καλινδήσομαι;

Καλύπτω (σκεπάζω), μέλ. καλύψω, άόρ. έκάλυψα. Παθ. παρακ. κεκάλυμμαι, άόρ. έκαλύφθην, μέλ. καλυφθήσομαι. Μέσ. μέλ. καλύψομαι, άόρ. έκαλυψάμην, ρίζ. κζλυβ.

Κάμνω (κουράζομαι), μέλ. καμούμαι, άόρ. έκαμον, παρακ. κέκμηκα, άποκμητέον, ρίζ. κζμ.

Κάμπτω (λυγίζω), μέλ. κάμψω, άόρ. έκαμψα. Παθ. παρακ. κέκαμμαι, άόρ. έκκμψθην, μέλ.καμψθήσομαι, καμπτός, ρίζ. καμπ.

Καταδουλώω-ω (σπάνιον), συνήθως Μέσ. καταδουλούμαι, καταδουλώσομαι, άόρ. κατεδουλωσάμην, παρακ. καταδεδούλωμαι.

Καταναλίσκω (κατεξοδεύω), ώς τὸ *αναλίσκω*, πλήν ὅτι άπαντῶ κἀ παρατ. κατανάλισκον.

Καταφρονέω-ω, ὁμαλὸν πλήν ὅτι ἔχει καὶ μέσ. μέλ. άντι παθ. στερεΐται δὲ μέσ. άόρ.

Κατορθόω ω (έπιτυγχάνω), οί λοιποί χρόνοι;

Καττ(σσ)ύω (ράπτω), μέλ. καττύσω; Μεσ. καττύομαι;

Κεῖμαι (εἶμαι βλαμένος), παρακ. άντι ένεστ. ύποτ. μόνον κέηται καὶ κέωνται, προστ. κείσο-κείσθω κτλ. εὐκτ. μόνον κέοιτο καὶ κέοιντο, άπαρ. κείσθαι, μετ. κείμενος-η-ον, ύπερσ. άντι παρατ. εκείμην, ρίζ. κι.

Κείρω (κουρεύω), μέλ. κερέω-ω, άόρ. έκειρα, παρακ. κέκαρκα; Παθ. κέκαρμαι. Μέσ. μέλ. κερέομαι-οῦμαι, άόρ. εκειράμην. Παθ. εκάρην, ρίζ. κερ.

Κελεύω (προστάζω), μέλ. κελεύσω, άόρ. εκέλευσα, παρακ. κεκέλευκα. Παθ. κεκέλευσμαι, άόρ. εκελεύσθην. Μέσ. μέλ. σύνθετος -κελεύσομαι, καὶ άόρ. ώσαύτως -εκελευσάμην, κελευστός-τέος ρίζ. κελευ.

Κερνάω-ῶ (ἀδειάζω), ὁμαλὸν πλήν μετὰ καὶ μέσ. μελ. ὡς Παθ;

Κεράννυμι (ἀνακατόνω), μέλ. κερῶ, ἄορ. ἐκέρῃσα. Παθ. παρακ. κέκρῃμαι, ἄορ. ἐκράθην καὶ ἐκέρᾶσθην. Μέσ. μελ. κερᾶσομαι, ἄορ. ἐκερασάμην, ἄκρατος, κρατέον.

Κερδαίνω, μέλ. κερδᾶνέω-ῶ, ἄορ. ἐκέρδανα, παρακ. ἄπαξ (Δημ.) προσκεκέρδηκα, ρίζ. κερδαν.

Κήδομαι (φροντίζω).

Κηρύττω (διακλῶ), ὁμαλὸν πλήν ἄνευ παθ. χρόνων [κηρυκῆσομαι, ἐκηρύκην].

Κινδυνεύω, ὁμαλὸν ἄνευ μέσ. χρόνων ἀλλὰ μετὰ μετ' ὅλ. μέλ. κεινδυνεύεται.

Κινέω-ῶ, ὁμαλὸν πλήν μετὰ καὶ μέσ. μελ. ὡς παθ. ἄνευ δὲ μέσ. ἄορ.

Κίχρημι (δανείζω), μέλ. χήσω, ἄορ. ἔχρησα, παρακ. κέχρηκα. Παθ. κέχρημαι, ρίζ. χρα.

Κλαίω καὶ κλάω, μέλ. κλα(ι)ήσω καὶ κλαύσομαι, ἄορ. ἔκλαυσα. Μέσ. σπάνιος ἐκλαυσάμην, ἔνεσ. κλά(ι)ομαι. Παθ. παρακ. κέαλαυμαι, κλαυ(σ)τός, ρίζ. κλαυ.

Κλάω-ῶ, (τσακίζω), μέλ. κλάσω, ἄορ. ἔκλασα. Παθ. παρακ. -κέκλασμαι, ἄορ. -ἐκλάσθην, μελ. -κλασθήσομαι; Μ. ὡς Π. -κλάσομαι;

Κλείω καὶ κλήω, συνήθως ἄπαντ' ἄ σύνθετον ἐκ προθέσεων, ἄλλως ὁμαλόν.

Κλέπτω, μέλ. ἄ. κλέψω καὶ κλέψομαι, ἄορ. ἄ. ἔκλεψα, παρακ. κέκλοφα. Παθ. κέκλεμμαι, ἄορ. ἐκλάπην, μέλ. κλαπήσομαι, ρίζ. κλεπ.

Κλήω, (ἴδε κλείω).

Κλίνω (κλίνω τι νά γύρη), μέλ. κλινέω-ῶ, ἄορ. ἔκλινα. Παθ. παρακ. κέκλιμαι, ἄορ. ἄ. ἐκλίθην καὶ ἐκλίνην, μέλ. κλιθήσομαι καὶ κλινήσομαι. Μέσ. μέλ. κλινοῦμαι; ἄορ. ἐκλινάμην; ρίζ. κλιν.

Κναίω (ξύω), σύνθετον μετὰ προθέσεων, μέλ. κναίσω, ἄορ. ἔκναισα. Παθ. ἐκναίσθην; παρακ. κέκναισμαι;

Κνάω ῶ (ξύω), ἔχει τὴν εἰς ἠ ἀντί τῆς εἰς α συναϊρέσεως· μέλ. κνήσω, ἄορ. ἔκνησα. Μέσ. κνώμαι, μέλ. κνήσομαι, ἄορ. ἐκνησάμην. Παθ. ἐκνήσθην; παρακ. κέκνησμαι; ρίζ. κνα.

Κοιλαιῶ (βυθουλόνω), μέλ. κοιλανέω-ῶ, ἄορ. ἐκοίλανα, ρίζ. κοιλαν.

Κοιμάω-ῶ (βάλλω τινά νά κοιμηθῆ), μόνον σύνθετον κατακοιμάω-ῶ, μέλ. κατακοιμήσω, ἄορ. κατεκοίμησα. Τὸ μέσον ἀπαντᾷ καὶ ἀπλοῦν κοιμάομαι-ῶμαι, ἄορ. παθ. ἀντί μέσ. ἐκοιμήθην, μέλ. κοιμήσομαι, ρίζ. κοιμη.

Κοινο.λογέομαι-οῦμαι (συνομιλῶ), ἀποθ. μέλ. κοινολογήσομαι, ἄορ. ἐκοινολογησάμην, παρακ. κεκοινολόγημαι.

Κολούω (κολοβόνω), μέλ. κολούσω, ἄορ. ἐκόλουσα. Παθ. ἐκολούθην.

Κοιμφέομαι (πράττω ἢ λέγω τι κοιμφῶς), μέλ. κοιμφεύσομαι, ἄορ. ἐκοιμφευσάμην, παρακ. κεκοιμφευσμαι, ρίζ. κοιμφευ.

Κοιῶ (σκοιῶ), τούτου ἀπαντᾷ ὁ Μέσ. ἄορ. ἐκοιῶσάμην, οἱ δὲ λοιποὶ χρόνοι παρὰ ποιηταῖς καὶ κοινοῖς.

Κόπτω (κτυπῶ), μέλ. κόψω, ἄορ. ἐκόψα, παρακ. κέκοφα. Παθ. κέκομαι, μετ' ὄλ. μέλ. κεκόψομαι, ἄορ. ἐκόπην, μέλ. κοπήσομαι; Μ. κόπτομαι, μέλ. κόψομαι; ἄορ. ἐκοψάμην; ρίζ. κοπ.

Κορέννυμι (χορταίνω ενεργ.). Τούτου μόνον ὁ παθ. παρακ. σπανίως ἀπαντᾷ κεκόρεσμαι, ρίζ. κορεδ.

Κουφιζῶ (ἐλαφρύνω), μέλ. κουφιέω-ῶ, ἄορ. ἐκουφισα. Παθ. ἐκουφίσθην; μέλ. -σθήσομαι; ρίζ. κουφιδ.

Κράζω, τούτου ἀπαντῶσιν ὁ ἄορ. ἐκραγον, καὶ ὁ παρακ. κέρραγα ἀντὶ ἐνεστῶτος, μετ' ὄλ. μέλ. κεκράζομαι, ρίζ. κραγ.

Κρατέω (ὑπερ.σχύω), μέλ. κρατήσω, ἄορ. ἐκράτησα, παρακ. κεκράτηκα. Παθ. ἠττώμαι, ρίζ. κρατε.

Κρέμαμαι, ἡ ὑποτ. καὶ εὐκτ. αὐτοῦ κατ' ἐξαιρέσιν τονίζονται ὡς βαρύτονα, μέλ. κρεμήσομαι, ρίζ. κρεμα.

Κρεμάννυμι (κρεμῶ), μέλ. κρεμάω-ῶ, ἄορ. ἐκρέμασα. Παθ. ἐκρεμάσθην, ὡς παρακ. αὐτοῦ εἶνε τὸ κρέμαμαι, ρίζ. κρεμα.

Κρούω (κτυπῶ), ὁμαλὸν πλὴν διαφορεῖται ἐν τῷ παρακ. ὡς πρὸς τὴν ἐπένθεσιν σ.

Κρύπτω, μέλ. κρύψω, ἄορ. ἐκρυψα. Παθ. παρακ. κέκρυμαι, ἄορ. ἐκρύφθην, μέλ. κρυφθήσομαι. Μέσ. μέλ. κρύφομαι, ἄορ. ἐκρυψάμην, ρίζ. κρυφ.

Κτάομαι-ῶμαι (ἀποκτῶ), μέλ. κτήσομαι, ἄορ. ἐκτησάμην, παρακ. κέκτημαι καὶ σπαν. ἔκτημαι. Παθ. ἄορ. ἐκθήθην, μετ' ὄλ. μέλ. κεκτήσομαι καὶ ἐκθήσομαι. ἀνώμαλος εἶναι ἡ ὑποτ. τοῦ παρακ. κεκτώμαι-ῆ-ῆται κτλ., ἡ εὐκτ. κεκτώμην ῶ-ῶτο κτλ. καὶ κεκτῆμην-ῆο-ῆτο κτλ., κτητέον, ρίζ. κτα.

Κτείνω (φονεύω), μέλ. κτενέω-ῶ, ἄορ. ἔκτεινα, παρακ. ενεργ. — ἔκτονα· ὡς παθητικὸν τούτου θεωρεῖται τὸ ἀποθνήσκω, ἀπαντᾷ ὁμως καὶ κτείνομαι ἐνεστ. καὶ παρακτ.

Κτιζῶ (θεμελιόνω, συστήνω), μέλ. κτίσω, ἄορ. ἔκτισα.

Παθ. ἐκτίσθην, μέλ. κτισθήσομαι; παρακ. ἔκτισμαι; ρίζ. κτιδ.

Κυλίω (κυλίω) καὶ *κυλίω* ὤ, μέλ. —κυλίσω; ἄορ. —ἐκύλισα; Παθ. —ἐκυλίσθην, μέλ. —κυλισθήσομαι, πρκ. —κεκύλισμαι.

Κυρέω ὤ, ποιητικόν· εὐχρηστον προσκυρέω-ῶ, μελ. —προσκυρήσομαι κτλ. ὁμαλῶς ἄνευ Μέσ. ἄορ.

Κύπτω (σκύπτω), μέλ. —κύψομαι, ἄορ. —ἔκυψα, παρακ. —κέκυφα, ρίζ. κυφ.

Κύω (εἶμαι ἔγγυος).

Κωμάζω (ἐκτελῶ κῶμον), παρακείμ. κεῶμακα, ρίζ. κωμαδ· οἱ λοιποὶ ἔνεργ. χρόνοι παρὰ ποιηταῖς.

Λ.

Λαγχάνω (λαμβάνω διὰ κλήρου), μέλ. λήξομαι, πρκ. εἴληχα, ἄορ. ἔλαχον. Παθ. ἐλήχθην, παρακ. εἴληγμα, ληκτέον, ρίζ. λσχ.

Λαμβάνω, μέλ. λήψομαι, ἔλαβον, προστ. κατ' ἐξαιρέσιν λαβέ, παρακ. εἴληφα. Παθ. εἴλημμαι, ἄορ. ἐλήφθην μέλ. ληφθήσομαι. Μέσ. λήψομαι, ἄορ. ἐλαβόμην, ληπτός, τέος, ρίζ. λσβ.

Λάμπω, μέλ. λάμψω, ἄορ. ἔλαμψα. Μέσ. λάμπομαι, ρίζ. λᾶμπ.

Λανθάνω καὶ σπν. λήθω, μέλ. λήσω, ἄορ. ἔλαθον, παρακ. λέληθα. Μέσ. ἐπιλανθάνομαι, παρακ. ἐπιλέλησμαι, μέλ. ἐπιλήσομαι, ἄορ. ἐπελαθόμην, ρίζ. λᾶθ.

Λεαίνω (κάννω λείον) και Μέσ. λειάνομαι, ρίζ. λεγν.
Λέγω α (=συνάγω) εν—λέγω, παρακ. —είλοχα, μέλ.
 —λέξω, άόρ.—έλεξα. Μέσ.—λέγομαι, παρακ.—είλεγμαι,
 και—λέλεγμαι, μέλ.—λεγήσομαι, άόρ.—έλέγην, και σπν.
 —έλέχθην. Μ. μέλ.—λέξομαι, άόρ.—έλεξάμην, λεκτός,
 τέος, ρίζ. λεγ.

β) (=λέγω) εν λέγω, παρακ. έφηκα, ρίζ. Πρε, μέλ.
 λέξω και έρω, άόρ. έλεξα και είπον και έκ του [είπα] συνήθ.
 τής όριστικής πάντα τά θ' πρόσωπα και του Δυϊκού τó
 γ', τής προστακτικής πάντα πλην του ένικ. θ', άπαν-
 τώντος ένίστε και είπον, και του γ' πληθ. Π. παρακ. εί-
 ρημαι και λέλεγμαι, μέλ. ρηθήσομαι και λεχθήσομαι, άόρ.
 έρρήθην και έλέχθην, μετ' όλ. μέλ. ειρήσομαι και λελέξο-
 μαι, ρητός-τέος, λεκτός-τέος.

Λείβω (στάζω) σπν. λείβομαι συνηθ.

Λείπω (άφήνω), μέλ. λείψω, άόρ. έλιπον, παρακ. λέ-
 λοιπα. Παθ. λείψομαι, άόρ. έλείφθην, μέλ. λειφθήσομαι.
 Μέσ. μέλ. λείβομαι, μετ' όλ. μέλ. λελείψομαι, άόρ. β'. έ-
 λιπόμην, ρίζ. λιπ.

Λείχω (γλείφω), λείξω, άόρ. έλειξα.

Λεπτύνω, μέλ. λεπτυνώ, άόρ. έλέπτυνα, άόρ. παθ. έ-
 λεπτύνθην, παρακ. λελέπτυσμαι, ρίζ. λεπτυν.

Λεύω (λιθιβολέω-ώ), μέλ. λεύσω, άόρ. έλευσα. Παθ. έ-
 λεύσθην, μέλ. λευσθήσομαι, ρίζ. λευ.

Ληίζω (ληστεύω), σύνηθες τó μέσον ληίζομαι, μέλ.
 ληίσομαι, άόρ. έληϊσάμην, ρίζ. ληιδ.

Ληστεύω (είμαι ληστής), ληστεύομαι.

Λιμπάνω συνήθως καταλιμπάνω (άφίνω έντελώς),
 λιμπάνομαι.

Λογίζομαι (λογαρίζω), μέλ. λογιούμαι, άόρ. έλογισά-
μην. Παθ. έλογίσθην, παρακ. λελόγισμαι, ρίζ. λογιδ, λο-
γιστός τέος.

Λοχάω-ω (ένεδρεύω), μελ. λοχήσω(σομαι);, άόρ. έλόχησα.
Λυγίζω σπν. λυγίζομαι.

Λυμαίνομαι (βλάπτω), μέλ. λυμανέομαι-οῦμαι, άόρ.
έλυμηνάμην, παρακ. λελύμασμαι, ρίζ. λυμ.

Λυπέω-ω (ένοχλώ), τὰ μὲν άλλα όμκλόν, ό δὲ μέσ.
μέλ. λυπήσομαι άντι παθητικοῦ.

Λωβάομαι-ωμαι (σακατεύω), μέλ. λωθήσομαι, άόρ.
έλωθησάμην, παρακ. παθ. λελώθημαι, άόρ. έλωθήθην.

Μ.

Μαιεύομαι (ζεγεννώ), μέλ. μαιεύσομαι, άόρ. έμαιευσά-
μην. Παθ. έμαιεύθην.

Μαίρω (τρελλαίνω), συνήθως σύνθετον, μέλ. έκμανέω-
ω, άόρ. έξέμηνα. Παθ. έξεμάνην. Μέσ. μαίνομαι.

Μαλακίζομαι (χαυνώνομαι), μέλ. μαλακιοῦμαι, άόρ. έ-
μαλακισάμην. Παθ. έμαλακίσθην, ρίζ. μαλακιδ.

Μαθήσχω, μέλ. μαθήσομαι, άόρ. έμαθον, παρακ. μεμά-
θηκα. Παθ. μεμάθημαι, ρίζ. μάθ, μαθητός-τέος.

Μαντεύομαι (προφητεύω), μέλ. μαντεύσομαι, άόρ. έ-
μαντευσάμην, παρακ. μεμάντευμαι, μαντευτέον.

Μαραίνω, μέλ. μαρηνέω-ω, άόρ. έμάρανα. Παθ. μα-

πράινομαι, μελ. μαρανθήσομαι; ἄορ. ἐμαράνθην; παρακ. με-
μάρα(σ)μμαι; ρίζ. μαραν.

Μαρτυρέω-ῶ, τὰ μὲν ἄλλα ὁμαλόν, ὁ δὲ μέσος μέλ.
ἀντιπαθητικοῦ.

Μάσσω(ττ)ω (ζυμώνω), μελ. μᾶζω, ἄορ. ἔμαξα. Παθ.
ἄορ. ἐμάγην, παρακ. μέμαγμα. Μέσ. μέλ. μᾶξομαι, ἄορ.
ἐμαξάμην, ρίζ. μᾶγ.

Μαστιγῶ-ῶ (κτυπῶ διὰ τῆς μάστιγος). Μέσ. μέλ. ὡς
παθητ. μαστιγώσομαι, τᾶλλα ὁμαλόν.

Μάχομαι (πολεμῶ), μελ. μαχέομαι-οῦμαι, ἄορ. ἐμα-
χεσάμην, παρακ. μεμάχημαι, μαχητέον.

Μεθύσκω (μεθύω ἄλλον), μελ. μεθύσω, ἄορ. ἐμέθυσα.
Παθ. ἐμεθύσθην, μελ. μεθυσθήσομαι. Μέσ. μεθύσκομαι.

Μεθύω (μεθύω ὁ ἴδιος).

(Μείρομαι) (μοιράζομαι), ποιητικόν, εὐχρηστος μόνον
τριτοπρόσωπος ὁ παρακ. εἴμαρται (εἶνε πεπρωμένον), ρίζ.
σμερ.

Μελετάω-ῶ (φροντίζω, ἐνασχολοῦμαι), ἐνεργ. μόνον.

Μέλλω (βραδύνω, σκοπεύω), παρακτ. ἔμελλον (καὶ ἤ-
μελλον;); μελ. μελήσω, ἄορ. ἐμέλλησα. Παθ. ἐνεστ. μελ-
λεται, ρίζ. μελ.

Μέλει (μοι) τριτοπρόσωπον, μελ. μελήσει, ἄορ. ἐμέ-
λησε (ν), παρακ. μεμέληκε (ν), μελητέον, ρίζ. μελ.

Μέμφομαι (παραπονοῦμαι, κατηγορῶ), μελ. μέμφομαι,
ἄορ. ἐμεμψάμην, κλι σπν. ἐμέμφθην.

Μένω, μελ. μενέω-ῶ, ἄορ. ἔμεινα, παρακ. μεμένηκα,
ρίζ. μεν, μενετὸς-τέον.

Μεταμέλομαι (μετανοῶ), μελ. τὸ μεταμελησόμενον==
τὴν γενησομένην μεταμέλειαν, ρίζ. μελ.

Μεταχειρίζω (ἔχω εἰς τὰς χεῖρας), μέλ. μεταχειριέω-ῶ, ἀόρ. μετεχειρίσα, συνηθέστερον τὸ μέσον μεταχειρίζομαι πλήρες. Παθ. ἀόρ. ὡς μέσ. μετεχειρίσθην σπάνιος, ρίζ. μεταχειριδ.

Μηχανάομαι-ᾶμαι (μηχανεύομαι), μέλ. μηχανήσομαι, ἀόρ. ἐμηχανήσαμην, παρακ. μεμηχάνημαι. Παθ. καὶ Μέσ. μηχανητέον.

Μιαιῖνω (μολύνω), ὁμαλὸν ἄνευ ἐνεργ. παρακ. καὶ μέσ. μέλ. καὶ ἀορ.

Μίγνυμι καὶ *μίσγω* (σμίγω), μέλ. μίξω, ἀόρ. ἔμιξα. Παθ. παρακ. μέμιγμαι, ἀόρ. ἐμίχθην καὶ ἐμίγην, μέλ. μιχθήσομαι, μικτός, μετ' ὄλ. μέλ. μεμιξομαι, ρίζ. μίγ.

Μιμέομαι-οῦμαι, μέλ. μιμήσομαι, ἐμιμημάμην, παρακ. μεμίμημαι. Παθ. ἀόρ. ἐμιμήθην, μέλ. μιμηθήσομαι, μιμητέον.

Μιμνήσκω (ἐνθυμίζω), μέλ. μνήσω, ἔμνησα. Παθ. παρακ. ἀπλοῦς μέμνημαι (ἐνθυμοῦμαι), ἀόρ. ἐμνήσθην, μέλ. μνησθήσομαι, μετ' ὄλ. μέλ. μεμνήσομαι, ὑποτ. παρακ. κατ' ἐξαιρέσιν πολλάκις μεμνώμαι, εὐκτ. μεμνώμην, ρίζ. μνα [μαν].

Μισέω-ᾶ, ὁμαλὸν πλὴν μετὰ Μέσ. μέλ. ὡς Παθ.

(Προ)*Μιράομαι-ᾶμαι* (προξενολογοῦμαι), μέλ. μνήσομαι, ἀόρ. ἐμνησάμην, ρίζ. μνα.

Μνημονεύω (διατηρῶ εἰς τὴν μνήμην μου), μέλ. μνημονεύσω, ἀόρ. ἐμνημόνευσα, παρακ. ἐμνημόνευκα. Παθ. ἐμνημόνευμαι, ἀόρ. ἐμνημονεύθην, μέλ. μνημονευθήσομαι, μνημονευτέον.

Μνηστεύω (ζητῶ ν' ἀρραβωνισθῶ), μέλ. μνηστεύσω,

ἀόρ. ἐμνήστευσα. Παθ. ἐνεστ. μνηστεύομαι, ἀόρ. ἐμνη-
στεύθην.

Μορμο.λύττομαι (ἐκφοβίζω διὰ προσωπίδος).

Μυέω-ῶ (εἰσάγω τινὰ εἰς μυστικά πράγματα), μέλ.
μυήσω, ἀόρ. ἐμύησα. Παθ. μυέομαι-οὔμαι συνηθέστερον·
παρακ. μεμύημαι, ἀόρ. ἐμυήθην, μέλ. μυηθήσομαι καὶ
μυήσομαι ;

Μύζω (βυζάνω), μέλ. μυζήσω ; ἀόρ. ἐμύζησα ;

Μυκάομαι-ῶμαι (μουγγρίζω), μέλ. μυκήσομαι ; ἀόρ.
-ησάμην ;

Μυσάττομαι (ἀποστρέφομαι), ἀόρ. ἐμυσάχθην ;

Μύττω συνηθώς ἀπομύττω (σπογγίζω τὴν μύξαν),
ἀόρ. ἀπεμυξάμην ; ρίζ. μῦκ.

Μύω (κλείω τὰ χεῖλη ἢ τὰ ὀμμάτια), μέλ. μύσω, ἀόρ.
ἔμυσα, παρακ. μέμυκα, ρίζ. μυ.

N.

Ναυπηγέω-ῶ (κατασκευάζω πλοῖα), σύνηθες τὸ μέσον
ναυπηγέομαι-οὔμαι, μέλ. ναυπηγήσομαι, ἀόρ. ἐναυπηγη-
σάμην. Παθ. ἐναυπηγήθην.

Ναυτιάω-ῶ (πάσχω ναυτίασιν).

Ναυτίλλομαι (ταξιδεύω διὰ πλοίου), ρίζ. ναυτίλ.

Νεανιέομαι (νεανικῶς φέρομαι, ζωηρεύομαι), μέλ. νεα-
νιεύσομαι, ἀόρ. ἐνεανιευσάμην, παρακ. νενεάνευμαι.

Νεαιρισκεύομαι (ζωηρεύομαι), σπάνιον.

Νεμεσάω-ω (ἀγανακτῶ), μέλ. νεμεσήσω, ἄορ. ἐνεμέ-
σησα, σπάνιον.

Νέμω (μοιράζω), μέλ. νεμέω-ω, ἄορ. ἔνειμα, παρακ. νε-
νέμηκα. Παθ. νενέμημαι, ἄορ. ἐνεμήθην καὶ (ἐνεμέθην;) μέλ. νεμηθήσομαι. Μέσ. μέλ. νεμέομαι-οὔμαι, ἄορ. ἐνει-
μάμην, νεμητέον, ρίζ. νεμ.

Νεοχμῶω-ω (νεωτερίζω), μέλ. νεοχμῶσω, ἄορ. ἐνεόχ-
μωσα, ρίζ. νεοχμο.

Νεύω (κάννω νεῦμα), μέλ. νεύσω, καὶ κατὰ ἀνα-νεύ-
σομαι, ἄορ. ἔνευσα, παρακ. νένευκα.

Νέω (κολυμβῶ), συναιρεῖται μόνον ὅταν συναντῶνται
δύο ε, μέλ. νεύσομαι καὶ -σοῦμαι, ἄορ. ἔνευσα, παρακ. νέ-
νευκα, νευστέον, ρίζ. νευ.

Νέω (σπαρεύω), μέλ. νήσω, ἄορ. ἔνησα, παρακ. νένηκα.
Παθ. νένημαι.

Νέω (γνέθω), μέλ. νήσω, ἄορ. ἔνησα, παρακ. νένηκα;
Παθ. ἄορ. ἐνήθην, κτλ.

Νήθω (γνέθω), (ιδεὲ νέω).

Νήφω (εἶμαι ἄπιτος, ἐγκρατεύομαι).

Νίζω (νίπτω), συνήθως σύνθετον ἀπὸ ἐκ-νίζω, μέλ.
νίψω, ἄορ. ἐνιψα. Μέσ. μέλ. νίψομαι, ἄορ. ἐνιψάμην, ρίζ.
νιδ καὶ νιβ.

Νικάω-ω, ὁμαλὸν ἄνευ τῆς μέσης φωνῆς.

Νίφω (χιονίζω), νίφομαι, ρίζ. νίφ.

Νοσέω-ω, (ἔχω κατὰ νοῦν), ὁμαλὸν ἄνευ μέσης φωνῆς
ὅταν εἶνε ἀπλοῦν, ἀλλὰ ἀπο-ἐν-δια-ἐπὶ-μετα-προ-νοέομαι
-οὔμαι, μέλ. —νοήσομαι, καὶ παθ. νοηθήσομαι, ἄορ. —
ενοήθην, παρακ. —νενόημαι.

Νομιῶ (πιστεύω), μέλ. νομιέω-ῶ, ἄορ. ἐνόμισα, πρκ. νενόμικα. Παθ. νενόμισμαι, ἄορ. ἐνομίσθην, νομιστέον, ρίζ. νομῖδ.

Νοσφίζομαι (εἰδιοποιούμαι), μέλ. νοσφιοῦμαι; ἄορ. ἐνοσφισάμην, ρίζ. νοσφῖδ.

Νυστάζω, ρίζ. νυστᾶδ.

Ξ.

Ξενόομαι-οῦμαι (φιλοξενούμαι). Μέσ. μέλ. ὡς Παθ. ξενώσομαι, ἄορ. Παθ. ἐξενώθην, παρακ. ἐξένωμαι, τὸ ἐνεργ. *ξενῶ* ἀπαντᾷ παρὰ μεταγενεστέροις.

Ξέω (σκαλίζω), συναιρεῖται μόνον ὅπου συναντῶνται δύο ε, μέλ. ξέσω; ἄορ. ἐξεσα, παρακ. Παθ. ἐξεσμαι.

Ξηραίνω, μέλ. ξηρανέω-ῶ, ἄορ. ἐξήρανα. Παθ. ἄορ. ἐξηρήνθην, μέλ. --θήσομαι, ρίζ. ξηρᾶν.

Ξυλλίζομαι (συνάγω ξύλα).

Ξυρ(έω)-ῶ (ξυρίζω), μέλ. ξυρήσω, ἐξύρησα. Παθ. παρακ. ἐξύρημαι.

Ξύω (ξύνω), συνήθως σύνθετον, μέλ. ξύσω, ἄορ. ἐξυσα. Παθ. ἐξύσθην. Μέσ. ἐξυσάμην, παρακ. ἐξυσμαι κτλ. ρίζ. ξυ.

Ο.

Ὀδάξω (αἰσθάνομαι φαγούραν), Π. καὶ Μ. ὀδάξομαι, μέλ. ὀδαξήσομαι ὡς παθ. ρίζ. ὀ-δαξ.

Ἵδοιπορέω-ῶ, μέλ. ἴδοιπορήσω; ἄορ. ὠδοιπόρησα;
κτλ. παρακ. παθ. ὠδοιπόρηται;

Ἵδοποιέω-ῶ (κλῆμνω δρόμον), μέλ. ὄδοποιήσω, ἄορ.
ὠδοποίησα, παρακ. ὠδοπεποίηκα. Παθ. ὠδοπεποίημαι.

Ἵδυνάομαι-ῶμαι (ὑποφέρω πόνους).

Ἵδύρομαι, μέλ. ὄδुरέομαι-οὔμαι, ἄορ. ὠδुरάμην, ρίζ.
ὄδυρ.

Ἵζω (μυρίζω), μέλ. ὀζήσω, ἄορ. ὠζησα, ρίζ. ὀδ.

Οἶδα (ἤξεύρω), παρακ. ἀντί ἐνεστ. Ὀριστ. ἐν. οἶδα,
οἶσθα, οἶδε, δυῖκ. ἴστον, ἴστον, πλ. ἴσμεν, ἴστε, ἴσασι(ν).
Ἵποτ. εἰδέω-ῶ, ἔησ-ῆς, ἔη-ῆ. Εὐκτ. εἰδείην-εἶην, εἰδείης
-εἶης, εἰδείη-εἶη κτλ. Προστ. ἴσθι-ἴστω κτλ. Ἵπαρ. εἰδέ-
ναι, μετοχ. εἰδῶς-οῖα-ός. Ἵπερσ. ὡς παρατ. ἐν. ἤδη και
ἤδειν, ἤδει (καὶ ἤδειν) καὶ ἤδησθα καὶ ἤδειςθα καὶ ἤδης
καὶ ἤδεις. Δ. ἤδειτον, ἤδείτην. Πλ. ἤδειμεν, ἤδειτε,
ἤδესαν· μέλ. εἴσομαι, ἴστός-τέος, ρίζ. ἰδ.

Οἰδέω (φουσκώνω), συνήθως ἀνοιδέω-ῶ, μέλ. οἰδήσω,
ἄορ. ὦδησα, παρακ. ὦδηκα.

Οἰκέω ῶ (κατοικῶ), ὀμαλὸν πλὴν μετὰ Μέσ. μέλ.
ὡς Παθ.

Οἰκουρέω-ῶ (μένω κατ' οἶκον).

Οἰκτείρω (εὐσπλαγχνίζομαι), μέλ. οἰκτειρέω ῶ, ἄορ. ὦ-
κτειρα. Παθ. ἐνεστ. οἰκτείρομαι, ρίζ. οἰκτηρ.

Οἰκτιῶ (εὐσπλαγχνίζομαι), σπάνιον· μέλ. οἰκτιῶ, ἄορ.
ὦκτισα. Μέσ. οἰκτιζομαι, σπάνιον.

Οἰμῶζω (κλαίω μὲ πόνον ψυχῆς), μέλ. οἰμῶξομαι, ἄορ.
ὦμωξα, ρίζ. οἰμωγ.

Οἰνοχοέω ῶ (κερνῶ), μέλ. οἰνοχοήσω, ἄορ. ὦνοχόησα.
Μόνον ἐν τῷ ἄ. ἐν. προσ.

Οἶομαι καὶ *οἶμαι* (νομίζω), μόνον ἐν τῷ ἄ. ἐν. προσ. παρατ. ῥόμην καὶ συνηθέστερον ῥμην μόνον ἐν τῷ ἐν. ἄ. προσ. μέλ. οἴησομαι, ἄορ. ῥήθην, ρίζ. οἶ.

Οἰστράω-ῶ (ἔχω οἴστρον), μόνον κατ' ἐνεστώτα ἀπαντᾷ.

Οἶχομαι (φεύγω καὶ δὲν φαίνομαι), μέλ. οἶχῆσομαι, ρίζ. οἶχ.

Οἰωνρίζομαι (προμαντεύω τι ἐξ οἰωνῶν), παρατ. οἰωνρίζομην, μέλ. οἰωνιοῦμαι; ἄορ. οἰωνίσάμην, ρίζ. οἰωνιδ.

Ὀκέλλω (πίπτω εἰς τὴν ξηράν), μέλ. ὀκελῶ; ἄορ. ὠκειλα, ρίζ. ὀκελ.

Ὀλισθάνω (γλιστρῶ), μέλ. (ὀλισθήσω;), ἄορ. ὠλισθον, ρίζ. ὀλισθ.

(ἀπ) *Ο.λλυμι* (χάνω), μέλ. ἀπολέω-ῶ, ἄορ. ἀπώλεσα, παρακκ. ἀπολώλεκα καὶ ἀπόλωλα, διαθ. μέσ. Μέσ. μέλ. ἀπολοῦμαι, ἄορ. ἀπωλόμην, ρίζ. ὀλ.

Ὀλολύζω (ξεφωνίζω), μέλ. ὀλολύζομαι, ἄορ. ὠλόλυξα, ρίζ. ὀλολύγ.

Ὀλοφύρομαι (θρηνῶ μεγαλοφώνως), μέλ. ὀλοφυρέομαι-οῦμαι, ἄορ. ὠλοφυράμην. Παθ. ὠλοφύρθην ὡς μέσον.

Ὀμνυμι καὶ *ὀμνύω* (ὀρκίζομαι), μέλ. ὀμύομαι-οῦμαι, ἄορ. ὠμοσα, παρακκ. ὀμώμοκα. Παθ. ὀμώμοται καὶ ὀμώμοσται, ἄορ. ὠμόθην καὶ ὠμόσθην. Μέσ. -ὠμοσάμην, ρίζ. ὀμ.

Ὀμοιώω-ῶ (κάνω ὅμοιον), ὁμαλὸν τᾶλλα, πλὴν ἄνευ μέσης φωνῆς.

Ὀμολογέω-ῶ (παρδέχομαι, συμφωνῶ), ὁμαλὸν τᾶλλα, πλὴν ὅτι ὁ μέσ. μέλ. εἶναι ἀντιπαθητικοῦ.

Ὀνειδίω (τοῦ τὸ κτυπῶ κατὰ πρόσωπον), μέλ. ὀνειδίεω-ῶ, ἄορ. ὠνειδίσα, παρακκ. ὠνειδίκα. Παθ. ἐνεστ. ὀ-

νειδίζομαι, ἀόρ. ὠνειδίσθην ; μέλ. -σθήσομαι, ὄνειδιστέον, ῥίζ. ὄνειδιδ.

Ὀνειρώττω (σσω) (ὄνειρεύομαι), μέλ. ὄνειρώξω, ἀόρ. ὠνείρωξα, ῥίζ. ὄνειρωκ.

Ὀνειύω (σύρω τι διὰ τῆς μηχανῆς, τοῦ ὄνου), παρατ. ὄνευον· τὰ λοιπὰ ;

Ὀνήνημι (ὠφελῶ), μέλ. ὄνήσω, ἀόρ. ὄνησα. Παθ. ὠνήθην. Μέσ. μέλ. ὄνήσομαι, ἀόρ. ἐν τῇ ὀριστικῇ ὠνήμηνησο-ητο σπάνιος, εὐχρηστος δὲ ἐν τῇ εὐκτικῇ ὠνάιμηνη-αιτο κτλ. καὶ ἐν τῷ ἀπαρεμφάτῳ ὄνασθαι, ἀνόνητος, ῥίζ. ὄνα.

Ὀνομάζω, ὀμαλὸν τᾶλλα, πλὴν ἄνευ μέσης φωνῆς, ῥίζ. ὄνομαδ.

(παρ.) Ὀξύνω (λεπτύνω), μέλ. ὄξυνέω-ῶ, ἀόρ. ὄξυσα. Παθ. παρακ. ὄξυμμαι, ἀόρ. ὄξύνθην, μέλ. ὄξυνθήσομαι, ῥίζ. ὄξυν.

Ὀπλιζώ (ἀρματώνω), μέλ. ὀπλιῶ ; ἀόρ. ὠπλισα. Παθ. παρακ. ὠπλισμαι, ἀόρ. ὠπλίσθην. Μέσ. ὠπλισάμην σπάνιος, μέλ. ὀπλισθήσομαι ; ῥημ. ἐπίθετον ὀπλιστέον, ῥίζ. ὀπλιδ.

Ὀπωριζώ (τρώγω ὀπωρικᾶ), μέλ. ὀπωριῶ ; κτλ.

Ὀράω-ῶ (βλέπω), παρατ. ἐώραον-ων, μέλ. ὄψομαι, ἀόρ. εἶδον, ὑποτ. ἴδω, προστ. κατ' ἐξάιρεσιν ἰδὲ-έτω, παρακ. ἐώρακα (καὶ ἐόρακα). Παθ. ἐώραμαι καὶ ὄμμαι, ἀόρ. ὠφθην, μέλ. ὀφθήσομαι, Μέσ. ἀόρ. —εἰδόμεν, ὄρατος, ὀπτὸς-τέος· ῥίζ. Ὀρα, ὀπ, Ἔιδ.

Ὀργίζω (παροργίζω), μέλ. ὀργιέω-ῶ, ἀόρ. ὠργισα. Παθ. παρακ. ὠργισμαι, ἀόρ. ὠργίσθην, μέλ. ὀργισθήσομαι καὶ Μέσ. ὀργιέομαι-οῦμαι, ῥίζ. ὀργιδ.

Ὀρέγω (ἐκτείνω), μέλ. ὀρέξω, ἀόρ. ὄρεξα· τὸ ἐνεργητ. σπάνιον· σύνηθες ὀρέγομαι (τείνω γὰ ἀπολαύσω), μέλ. ὀρέξομαι, ἀόρ. παθ. ὡς μέσ. ὄρέχθην, σπάνιος ὄρεζάμην ὁ μέσος.

Ὀρμάω-ῶ (κινῶ μεταβ.), ὀμαλὸν τᾶλλα, πλὴν ἄνευ παθητικῆς φωνῆς, καὶ μετὰ ἀόρ. παθ. ἀντὶ μέσου.

Ὀρμέω-ῶ (εἶμαι ἀραγμένος).

Ὀρμιῶ (ἀράζω μεταβ.), μέλ. ὀρμιέω-ῶ, ἀόρ. ὄρμισα. Μέσ. μέλ. ὀρμιέομαι-οὔμαι, ἀόρ. ὄρμισάμην καὶ ἐνίοτε ὁ παθ. ὄρμισθην ἀντὶ τοῦ μέσου.

Ὀρύσσω(ττ)ω (σκάπτω), μέλ. ὀρύξω, ἀόρ. ὄρυξα, πρκ. ὀρώρυχα; Παθ. ὀρόρυγμαι, ἀόρ. ὄρύχθην, μέλ. ὀρυχθήσομαι, ὀρυκτός, ρίζ. ὀρυχ ἢ ὀρυγ.

Ὀρχέομαι-οὔμαι (χορεύω), μέλ. ὀρχήσομαι, ἀόρ. ὄρχησάμην.

Ὀσφραίνομαι (μυρίζομαι), μέλ. ὀσφρήσομαι, ἀόρ. ὄσφρόμην, ὀσφρητός, ρίζ. ὀσφρ.

Ὀυρέω-ῶ (κατουρῶ), παρατ. εὔουρον, μέλ. οὔρήσομαι, ἀόρ. εὔουρησα; παρακ.;

Ὀφείλω (χρεωστῶ), μέλ. ὀφείλῃσω, ἀόρ. ὄφείλησα καὶ ὄφελον καθ' ὀριστικὴν μόνον· οὔτος μετ' ἀπαρεμ. συντασσόμενος δηλοῖ εὐχὴν, ἰσοδυναμῶν πρὸς εὐκτικὴν, παρακ. ὄφείληκα. Παθ. ἀόρ. ὄφειλήθην.

Ὀφλισκάνω (χάνω τὴν κρίσιν), μέλ. ὀφλήσω, ἀόρ. ὄφλον (ἀπαντᾷ καὶ ὄφλειν καὶ ὄφλων ὡς ἐν.) καὶ σπανίως ὄφλησα, παρακ. ὄφληκα.

Ὀχέω-ῶ (φέρω τινὰ ὡς ἐπ' ὀχήματος), σύνηθες τὸ πα-

θητικὸν ὀχέομαι-οὔμαι (φέρομαι ἐπὶ ὀχήματος), μέλ. ὀχῆ-
σομαι; ἄορ. ὠχήθην;

Π.

Παιδοποιέομαι-οὔμαι (κάννω παιδία), μέλ. παιδο-
ποιήσομαι, ἄορ. ἐπαιδοποιησάμην, παρακ. πεπαιδοποίημαι.

Παίζω, μέλ. δωρικός παιζοὔμαι, ἄορ. ἔπαισα, παρακ.
πέπαικα. Παθ. πέπαισμαι, παιστέον, ρίζ. παιδ καὶ παιδ.

Παίω (κτυπῶ), μέλ. παίσω, ἄορ. ἔπαισα, παρακ. πέ-
παικα. Παθ. καὶ Μέσ. παίομαι. Μέσ. ἄορ. ἐπαισάμην, συμ-
πληροῦται ἀμοιβαίως μετὰ τοῦ πλήττομαι.

Παλαίω (παλεύω), μέλ. παλαίσω, ἄορ. ἐπάλαισα, πα-
ρακ. πεπάλαικα. Παθ. πεπάλαισμαι, ἄορ. ἐπαλαίσθην, δυσ-
πάλαιστος.

Πάλλω (κουνῶ), σπανίως παρὰ πεζογράφους.

(*Πάομαι*), ἄχρηστον, παρακ. πέπαμαι (ἔχω ὑπὸ τὴν
κτῆσίν μου).

Παραινέω-ῶ (συμβουλεύω), μελ. παραινέσω, ἄορ. παρή-
νεσα, παρακ. παρήνεκα. Παθ. παρήνημαι, ἄορ. παρηνέθην.

Παρανομέω-ῶ (παραβαίνω τὸν νόμον), ὁμαλὸν ἄνευ
μέσης φωνῆς.

Παροινέω-ῶ (ἀτακτῶ ἐν τῇ μέθῃ), παρατ. ἐπαρώνουν,
μέλ. παροινήσω, ἄορ. ἐπαρώνησα, παρακ. πεπαρώνηκα.
Παθ. πεπαρώνημαι, ἄορ. ἐπαρωνήθην.

Παρρησιάζομαι (ὄμιλῶ ἐλευθέρως), παρακτ. ἐπαρρησιαζόμεν, μέλ. παρρησιάζομαι, ἀόρ. ἐπαρρησιασάμην, παρακ. πεπαρρησιάσμαι, ἐνεργ. καὶ παθ. ρίζ. παρρησιαδ.

Πάσσο(ττ)ω (πασπαλίζω), συνήθως ἐπι-ἐμπάττω, μέλ. ἐμπάσω, ἀόρ. ἐνέπασα. Παθ. ἐνεπάσθην, παρακ. ἐμπέπασμαι ἐμπαστέον, ρίζ. πσθ.

Πάσχω (ὑποφέρω), μέλ. πείσομαι, ἀόρ. ἔπαθον, παρακ. πέπονθα, ρίζ. παθ καὶ πενθ.

[*Πατάσσω*] (κτυπῶ μὲ κρότον), ὁ ἀόριστος αὐτοῦ ἐν χρήσει ἐπτάταξα, ρίζ. πατᾶγ, συμπληροῦται ἐκ τῶν τύπτω, παίω καὶ πλήττω.

Πάω, μέλ. παύσω, ἀόρ. ἔπαυσα, παρακ. πέπαυκα. Παθ. πέπαυμαι καὶ πέπαυσμαι, ἀόρ. ἐπαύθην. Μέσ. μέλ. παύσομαι, μετ'ὄλ. μέλ. πεπαύσομαι, ἀόρ. ἐπαυσάμην, ρημ. ἐπίθ. παυστέον.

Πείθω (καταπέιθω), μέλ. πείσω, ἀόρ. ἔπεισα, παρακ. πέπεικα καὶ πέποιθα μετὰ διαθέσεως μέσης. Παθ. πέπεισμαι, ἀόρ. ἐπέισθην, μέλ. πεισθήσομαι. Μέσ. πείσομαι, ρημ. ἐπίθ. πειστέον, ρίζ. πιθ.

Πεινάω-ῶ, συναιρεῖται κατ' ἐξαιρέσιν εἰς ἡ ὅπου ἔπρεπε γὰρ συναιρεῖται εἰς α, μέλ. πεινήσω, ἀόρ. ἐπείνησα, παρακ. πεπείνηκα.

Πειράω-ῶ (δοκιμάζω), μέλ. πειράσω, ἀόρ. ἐπείρασα, παρακ. πεπείρακα, σύνηθες τὸ μέσον πειρόμαι-ῶμαι, μέλ. πειράσομαι, ἀόρ. παθ. ὡς μέσ. ἐπειράθην καὶ σπανιώτερος ὁ μέσ. ἐπειρασάμην, παρακ. πεπείραμαι.

Πελάζω (πλησιάζω), μέλ. πελάσω, ἀόρ. ἐπέλασα, ρίζ. πελᾶδ· συμπληροῦται ὑπὸ τοῦ πλησιάζω.

Πέμπω (στέλλω), ὁμαλὸν πλήν μετὰ ἐνεργ. παρακ. πέπομφα.

Πενθέω-ῶ (βαστῶ λύπην), μέλ. πενήθσω, ἄορ. ἐπένθησα, παρακ. πεπένθηκα. Παθ. ἐνεστ. πενθέομαι-οὔμισι σπάνιος.

Πέγομαι (κοπιᾶζω, εἰμι πτωχός).

Πεπαίνω (ὠριμάζω), μέλ. πεπανῶ, ἄορ. ἐπέπανα. Παθ. ἐπεπάνθη, μέλ. πεπανθήσομαι, ρίζ. πεπαρν.

Περαίνω (τελειώνω), μέλ. περανέω-ῶ, ἄορ. ἐπέρανα. Παθ. παρακ. πεπέρασμαι, ἄορ. ἐπεράνη. Μέσ. μέλ. περανέομαι-οὔμαι, ἄορ. ἐπερανάμην, ἀπεραντος, ρίζ. περαρν.

Περαιῶ-ῶ (περνῶ ἀπέναντι), ὁμαλὸν ἄνευ παθ. φωνῆς (;) μετὰ παθ. ἄορ. ὡς μέσ.

Περάω-ῶ (περνῶ), ὁμαλὸν ἄνευ παθ. καὶ μέσ. φωνῆς.

Πέρδομαι (ἐξάγω πορδᾶς), μέλ. παρδήσομαι, ἄορ. ἔπαρδον, παρακ. πέπορδα, ρίζ. περδ.

Περδιρέω-ῶ (περιστρέφω), ὁμαλὸν ἄνευ παθ. φωνῆς(;) καὶ μετὰ παθ. ἄορ. ὡς μέσ.

Πέσσω(ττω) (χωνεύω), μέλ. πέψω, ἄορ. ἔπεψα. Παθ. ἐπέφθη, μέλ. πεφθήσομαι, παρακ. πέπεμμαι, πεπτὸς ρίζ. πεπ.

—*Πετάρνυμι* (ἀνοίγω) καὶ *πεταννύω*, μέλ. πετᾶω-ῶ, ἄορ. ἐπέτασα. Παθ. ἐπετάσθη, παρακ. πέπταμαι, πεταστὸς, ρίζ. πετᾶδ.

Πέτομαι (πετῶ), μέλ. πτήσομαι, ἄορ. ἐπτόμην, καὶ ἐπτάμην, ρίζ. πετ.

Πήγνυμι (κάμνω στερεόν), μέλ. πήξω, ἄορ. ἔπηξα, παρακ. πέπηγα διαθέσεως μέσης. Παθ. ἄορ. ἐπάγην, μέλ. παγήσομαι, πηκτὸς, ρίζ. πᾶγ.

Πηδάω-ῶ, μέλ. *πηδήσομαι*, ἄορ. *ἐπήδησα*, παρακ. *πεπήδηκα*.

Πημαίνω (βλάπτω), μέλ. *πημανέω-ῶ*, ἄορ. *ἐπήμανα*. Παθ. *ἐπημάνθην*, ρίζ. *πημᾶν*, πεζογραφικόν;

Πιαίνω (παχύνω), μέλ. *πιανῶ*, ἄορ. *ἐπίανα*. Παθ. *ἐπιάνθην*, παρακ. *πεπίασμαι*, ρίζ. *πιᾶν*, πεζογραφικόν;

Πιέζω (ζουλίζω), ὁμαλὸν ἄνευ μέσ. *φωνῆς*, ρίζ. *πιεδ*.

Πικραίνω καὶ *πικραίνομαι*.

—*Πιμπλημι* (γεμίζω), μέλ. *πλήσω*, ἄορ. *ἔπλησα*, παρακ. *πέπληκα*. Παθ. *πέπλησμαι*, ἄορ. *ἐπλήσθην*, μέλ. *πλησθήσομαι*, ἔμπληστέος, ρίζ. *πλκ* καὶ *πληθ*.

—*Πίμπρημι* (πυρπολῶ), μέλ. *πρήσω*, ἄορ. *ἔπρησα*, παρακ. *πέπρηκα*, Παθ. *πέπρησμαι*, ἄορ. *ἐπρήσθην*, μέλ. *πρησθήσομαι*, μετ' ὄλ. μέλ. *πεπρήσομαι*, ρίζ. *πρκ* καὶ *πρηθ*.

Πίρω, μέλ. *πίομαι*, ἄορ. *ἔπιον*, προστ. κατ' ἐξαιρέσειν *πίθι-έτω*, παρακ. *πέπωκα*. Παθ. *πέπομαι*, ἄορ. *ἐπόθην*, μέλ. *ποθήσομαι*, ποτὸς-τέος, ρίζ. *πι*, *πο*.

(*Πιπράσκω*) (*πωλῶ*), ὁ ἐνεστώς δὲν ἀπαντᾷ, ἀλλ' ὁ παρακ. *πέπρᾶκα*. Παθ. *πέπρᾶμαι*, ἄορ. *ἐπράθην*, μετ' ὄλ. μέλ. *πεπράσομαι*, πρατὸς-τέος, ρίζ. *πρᾶ* (*περα*) συμπληροῦται ὑπὸ τῶν *πωλῶ* καὶ *ἀποδίδομαι*.

Πίπτω, μέλ. *πεσοῦμαι*, ἄορ. *ἔπεσον*, παρακ. *πέπτωκα*, ρίζ. *πετ*.

Πιλαράω-ῶ (γυρίζω *ἐδῶ* καὶ *'κεῖ*), ὁμαλὸν, ἄνευ τοῦ παθ. μέλ. καὶ τοῦ Μέσ. ἄορ.

Πλέκω, ὁμαλὸν μετὰ καὶ — *ἐπλέκην* καὶ — *πλακῆσομαι*.

Πλέω, συναιρείται μόνον ὅπου συναντῶνται δύο ε, μέλ. πλεύσομαι καὶ δωρικὸς πλευσοῦμαι, ἄορ. ἔπλευσα, παρακ. πέπλευκα. Παθ. πέπλευσμαι, πλευστέος, ρίζ. πλου.

Πληθύω (εἶμαι ἄφθονος), μέλ. πληθύσω, ἄορ. ἐπλήθυσσα, ρίζ. πληθῦ.

(*Πλήθω*) (εἶμαι πλήρης), ἅπαντ' ἄ μόνον ἐν τῇ μετοχῇ πλήθουσα.

Πληρόω (γεμίζω), ὁμαλὸν ἔχοντος τοῦ Μέσ. μέλ. καὶ Παθ. διέθεσιν.

— *Πλήσ(ττ)ω* (κτυπῶ), (ἀπλοῦν παίω, τύπτω), μελ. — πλῆξω (ἀπλ. παίσω, τυπτήσω), ἄορ. — ἔπληξα (ἀπλ. ἔπαισα, ἐπάταξα), παρακ. πέπληγα σπάνιος. Παθ. πέπληγμαι, ἄορ. ἐπλήγην καὶ — ἐπλάγην, μέλ. πληγήσομαι καὶ — πλαγήσομαι, μετ' ὄλ. μέλ. πεπλήξομαι, πληκτέον, ρίζ. πλαγ. ἐκπλήγνυμι = ἐκπλήττομαι.

Πλύω, μέλ. πλυνέω-ῶ, ἄορ. ἔπλυνα. Παθ. παρακ. πέπλυμαι, ἄορ. ἐπλύθην, μέλ. πλυθήσομαι, ρίζ. πλυν.

Πλώζω (πλέω), σπάνιον.

Πνέω (φυσῶ), συναιρείται μόνον ὅπου συναντῶνται δύο ε, μέλ. πνεύσομαι καὶ πνευσοῦμαι, ἄορ. ἔπνευσα, παρακ. πέπνευκα, ρίζ. πνευ.

Πνίγω, ὁμαλὸν ἄνευ τοῦ ἐπνίχθην, πνιχθήσομαι.

Ποθέω-ῶ (ἐπιθυμῶ τι ἐλλείψαν), μέλ. ποθήσω καὶ ποθήσομαι, ἄορ. ἐπόθησα.

Ποικίλλω (κάμνω τι ποικίλον), ὁμαλὸν ἄνευ μέσης φωνῆς.

Πολεμέω ῶ, ὁμαλὸν ἄνευ μέσης φωνῆς· ὁ δὲ μέσ. μέλ. πολεμήσομαι εἶνε ἀντὶ παθητικοῦ.

Πολιορκέω-ῶ, ὁμαλὸν ἄνευ μέσης φωνῆς· ὁ δὲ μέσ. μέλ. πολιορκήσομαι εἶνε ἀντι παθητικοῦ, ἐνῶ καὶ ὁ παθητικός, πολιορκηθήσομαι ἀπαντᾷ.

Πορεύω (κάμνω τινὰ νὰ πορευθῆ), ὁμαλὸν ἄνευ παθ. φωνῆς μὲ παθ. ἄορ. ἀντι μέσου.

(*Πόρω*), ἄχρηστον, εὐχρηστος ὁ ἀπρόσωπος παθ. παρκ. πέπρωται (εἶνε πεπρωμένον).

Πραγματεύομαι (ἀσχολοῦμαι), μέλ. πραγματεύσομαι, ἄορ. ἐπραγματευσάμην καὶ ἐνίοτε ὁ παθ. ἐπραγματεύθην ἀντι τοῦ μέσ., παρακ. πεπραγματεύμαι καὶ παθ. διαθέσεως ἐνίοτε, πραγματευτέον.

Πράσσει(τ)ω (ἐκτελῶ), ὁμαλὸν μετὰ καὶ πέπραγα παρακ. διαθέσεως μέσης· ἄνευ δὲ ἐπράγην καὶ πραγῆσομαι.

Πραῦνω (ἡμερόνω, καθησυχάζω), μέλ. πραῦνέω-ῶ, ἄορ. ἐπράϋνα. Παθ. ἐπραῦνθην, μέλ. πραῦνθήσομαι.

Πρέπω, μέλ. πρέψω, ἄορ. ἔπρεψα· καὶ ἀπρόσωπον πρέπει κτλ.

Πρίω (πριονίζω), μέλ. πρίσω, ἄορ. ἔπρισα. Παθ. παρκ. πέπρισμαι, ἄορ. ἐπρίσθην, μέλ. πρισθήσομαι, ρίζ. πρι.

Προαγορεύω (κηρύττω), μέλ. προερέω-ῶ, ἄορ. προεῖπον καὶ προηγόρευσα, παρακ. προεῖρηκα καὶ -ηγόρευκα. Παθ. προεῖρημαι καὶ προηγόρευμαι, μέλ. προρρηθήσομαι, ἄορ. προῦρρήθην.

Προθυμέομαι-οῦμαι (δεικνύω ζῆλον), μέλ. προθυμήσομαι. Παθ. ἄορ. ἀντι μέσ. προῦθυμήθην καὶ μέλ. παθ. ἀντι μέσ. προθυμηθήσομαι.

Προσιμάζομαι (κάμνω πρόλογον), μέλ. προσιμιάσομαι, ἄορ. προσιμιασάμην ἀννήζητος ; ρίζ. προσιμιαθ.

Προφρασίζομαι (λαμβάνω ὡς πρόφρασιν), μέλ. προφρα-
σιέομαι-οῦμαι, ἀόρ. προύφρασισάμην, καὶ Παθ. προύφρασί-
σθην, σπαν.

Πταίω (σκοντάπτω), μέλ. πταίσω, ἀόρ. ἔπταισα, πα-
ρακ. ἔπταικα, ἄπταιστος.

Πτάρνυμαι (πταρνίζομαι), μέλ. πταρῶ; ἀόρ. ἔπταρον,
ρίζ. πταρ.

Πτήσσω (ζαρώνω), μέλ. πτήξω, ἀόρ. ἔπτηξα, παρακ.
ἔπτηχα, ρίζ. πτηχ.

—*Πτύσσω* (διπλώνω), ὁμαλὸν πλὴν ἄνευ ἐπτύχην, πτυ-
χήσομαι, ρίζ. πτύχ.

Πτύω, μέλ. πτύσω καὶ πτύσομαι, ἀόρ. ἔπτυσα. Παθ. ἐ-
πτύσθην, μέλ. πτυσθήσομαι, παρακ. ἔπτυσμαι; συνήθως
σύνθετον.

Πυρθάνομαι (ἔρωτῶ καὶ μανθάνω), μέλ. πεύσομαι, ἀόρ.
ἐπυθόμην, παρακ. πέπυσμαι, ρίζ. πυθ, πυστέον.

Πυρέσ(ττ)ω (ἔχω πυρεττὸν), μέλ. πυρέξω, ἀόρ. ἐπύ-
ρεξα, παρακ. πεπύρεχα. Παθ. πεπυρέχθαι;

Πωλέω-ῶ, μέλ. πωλήσω καὶ ἀποδώσομαι, ἀόρ. ἐπώ-
λησα καὶ ἀπεδόμην. Παθ. ἐπωλήθην, συμπληροῦται ἀ-
μειβαίως καὶ μετὰ τοῦ πιπράσκω.

P.

Ράπτω, ὁμαλὸν ἀλλ' ἄνευ τῶν ἐρράφθην καὶ ραφθήσο-
μαι, ρίζ. ραφ.

Ράσ(ττ)ω (κτυπῶ), ἐνεστώς δὲν ἀπαντᾷ, μέλ. ράξω,
ἀόρ. ἔρραξα. Παθ. ἐρράχθην, παρακ. ἔρραγμαί, ρίζ. ραχ.

Ῥέπω (κλίνω), μέλ. ρέψω, ἀόρ. ἔρρεψα, ρίζ. ρεπ.

(ΑΝΩΜ. ΡΗΜΑΤΑ).

3*

Ῥέω (τρέχω, ἐπὶ ὑγρῶν), συναιρεῖται μόνον ὅπου συναντῶνται δύο ε, μέλ. ρυήσομαι, ἀόρ. ἐρρύην (ἐνεργ.) καὶ σπαν. ἔρρευσα, παρακ. ἐρρύηκα, ρυτός, ρευστός, ρίζ. ρῦ.

Ῥήγνυμι καὶ ῥηγνύω (σπάνω), μέλ. ρήξω, ἀόρ. ἔρρηξα, παρακ. ἔρρωγα (μέσ. διαθ.). Παθ. ἀόρ. ἐρράχην, μέλ. ρᾶγήσομαι. Μέσ. μέλ. ρήξομαι, ἀόρ. ἐρρηξάμην, ρηκτός-τέος, ρίζ. ρηγ καὶ ρᾶγ.

Ῥιγῶ-ῶ (αἰσθάνομαι ρίγος), ἀντὶ τῆς εἰς οἰ καὶ οὐ συναιρέσεως ἔχει τὴν εἰς ω καὶ ω, μέλ. ριγῶσω, ἀόρ. ἐρρίγωσα, παρακ. ἐρρίγωκα.

Ῥίπτω καὶ ῥιπτέω-ῶ, μέλ. ρίψω, ἀόρ. ἔρριψα, παρακ. ἔρριφα. Παθ. ἔρριμμαι, ἀόρ. ἐρρίφθην καὶ ἐρρίφην, ριπτός, ρίζ. ρίφ.

Ῥοφέω-ῶ, μέλ. ροφήσομαι, ἀόρ. ἐρρόφησα, παρακ. ἐρρόφηκα;

Ῥυπαίρω (λεκιάζω), μέλ. ρυπανέω-ῶ, ἀόρ. ἐρρύπανα. Παθ. ἐρρυπάνθην, ρίζ. ρυπᾶν.

Ῥώννυμι (ἐμψυχώνω), μέλ. ρώσω, ἀόρ. ἔρρωσα. Παθ. παρακ. ἔρρωμαι, ἀόρ. ἐρρώσθην, μέλ. ρωσθήσομαι, ἄρρωστος, ρίζ. ρω(δ).

Σ.

Σαίρω (σκουπίζω), μέλ. σαρώ, ἀόρ. ἔσηρα, παρακ. σέσηρα ὡς ἐνεστ. (ἀνοίγω τὰ χεῖλη).

Σαλεύω, ὁμαλὸν ἄνευ Παθ. καὶ Μέσ. φωνῆς.

Σαλπίζω (κτυπῶ τὴν σάλπιγγα), μέλ. σαλπίζω, ἀόρ. ἐσάλπιξα.

Σάττω σαμαρώνω), μέλ. σάξω, άόρ. έσαξα. Παθ. έ-
 σάχθην, μέλ. σαχθήσομαι, παρακ. σέσαγμαi, ρίζ. σάχ.

Σθέγγνυμι (σθύνω), μέλ. σθέσω, άόρ. έσθεσα, και έσθην
 άμεταβ., παρακ. έσθηκα άμεταβ. Παθ. έσθεσμαι, άόρ. έ-
 σθέσθην, μέλ. σθεσθήσομαι. Μέσ. μέλ. σθήσομαι, ρίζ. σθε.

Σέβω (τιμῶ), άόρ. έσέφθην.

Σειώ, όμαλόν μετὰ προσθέτου σ εις τόν Παθ. παρκκ.,
 άόρ. και τούς έξ αύτῶν παραγομένους.

Σημαίνω (φανερώνω), όμαλόν άνευ ένεργ. παρακ.

Σήπω (σαπίζω), όμαλόν πλην άνευ μέσ. φωνής, μετὰ
 Παθ. δέ μέλ. και άορ. μόνον έσάπην και σαπήσομαι.

Σιγάω-ῶ (σιωπῶ), όμαλόν άνευ μέσ. φωνής, μετὰ μέσ.
 δέ μέλ. άντι ένεργητικοῦ.

Σίτομαι (βλάπτω), μέλ. σινήσομαι; άόρ. έσινάμην,
 ρίζ. σίν.

Σιωπάω-ῶ, όμαλόν άνευ μέσ. φωνής, μετὰ μέσ. μέλ.
 άντι ένεργητικοῦ.

Σκάπτω, όμαλόν άνευ μέσ. φωνής, μετὰ Παθ. άορ. και
 μέλ. μόνον έσκάφην, σκαφήσομαι.

Σκεδάννυμι (σκορπίζω), μέλ. σκεδάω-ῶ, άόρ. έσκε-
 δασα. Παθ. παρκκ. έσκεδασμαι, άόρ. έσκεδάσθην. Μέσ.
 έσκεδασάμην, ρίζ. σκεδα(δ), σπάν. Μ. ένεστ. σκίδναμαι.

Σκέπτομαι, λίαν σπάνιαν έν τῷ ένεστ. αναπληρούμενον
 ύπό τῶν σκοπῶ, σκοποῦμαι (παρατηρῶ), μέλ. σκέψομαι,
 άόρ. έσκεψάμην, παρακ. έσκεμμαι, μετ' όλ. μέλ. έσκεψο-
 μαι, ρίζ. σκεπ, ρημ. επίθ. σκεπτέος.

Σκευωρέομαι-οῦμαι (σιγυρίζω τὰ σκεύη, ραδιουργῶ),
 μέλ. σκευωρήσομαι, άόρ. έσκευωρησάμην, παρακ. έσκευώ-
 ρημαι και Παθ.

—*Σκήπτω* (ἀκουμβῶ), ὁμαλὸν μετὰ Παθ. ἄορ. καὶ μέλ. μόνον ἐσκήφθην, σκηφθήσομαι.

Σκιάζω (κἄμνω σκιάν), ὁμαλὸν ἄνευ μέσ. φωνῆς.

Σκίδναμαι (διασκορπίζομαι).

Σκοπέω-ῶ (παρατηρῶ) καὶ Μέσ. σκοπέομαι-οὔμαι, μέλ. σκέψομαι, ἄορ. ἐσκεψάμην, παρακ. ἔσκεμμαι, ρίζ. σκοπε καὶ σκεπ.

Σκώπτω (ἐμπιίζω), ὁμαλὸν ἄνευ μέσ. φωνῆς, μετὰ μέσ. δὲ μέλ. ἀντί ἐνεργητικοῦ.

Σοφίζομαι (ἐφευρίσκω τι σοφιστικῶς), ἐν μέσ. φωνῆ μόνον.

Σπαράσσ(ττ)ω, ὁμαλὸν ἄνευ Μέσ. φωνῆς.

Σπείρω, ὁμαλὸν ἄνευ Μέσ. φωνῆς, μετὰ Παθ. ἄορ. καὶ μέλ. μόνον ἐσπάρην, σπαρήσομαι.

Σπένδω (κἄμνω σπονδήν), μέλ. σπείσω, ἄορ. ἔσπεισα. Παθ. παρακ. καὶ Μέσ. ἔσπειςμαι. Μέσ. σπένδομαι (κἄμνω συνθήκας), μέλ. σπείσομαι, ἄορ. ἐσπείσάμην.

(ἐπι) *Σπέρχω* (βιάζω), σπάνιον.

Σπεύδω (βιάζω), μέλ. σπεύσω, ἄορ. ἔσπευσα, σπευστέον.

Σπουδάζω (καταγίνομαι), μέλ. σπουδάσω, ἄορ. ἐσπούδασα, παρακ. ἐσπούδακα. Παθ. ἐσπούδασμαι καὶ Μέσ. ἐνίστε, σπουδαστός τέος.

Στάζω (σταλάζω), ὁμαλὸν ἄνευ Μέσ. φωνῆς μετὰ Παθ. μέλ. καὶ ἄορ. μόνον σταχθήσομαι, ἐστάχθην, σπάνιον παρὰ πέλζοις· στακτός.

Σταθμάομαι ὦμαι (ζυγίζω), μέλ. σταθμήσομαι;

Στέγω (σκεπάζω), στέγομαι.

Στέλλω (έτοιμάζω), μέλ. στελέω-ῶ, ἄορ. ἔστειλα, παρακ. ἔσταλκα. Παθ. ἔσταλμαι, ἄορ. ἐστάλην μέλ. σταλή-

σομαι. Μέσ. άόρ. — έστειλάμην, μέλ. — σταλοῦμαι; ρίζ. στελ.

Στενάζω, μέλ. στενάζω, άόρ. έστενάξα· στενακτός, ρίζ. στεναχ.

Στένω (στενοχωροῦμαι).

Στέργω (άγαπῶ), μέλ. στέρζω, άόρ. έστερξα. Παθ. έν. στέργομαι, στερκτός-τέος.

Στερέω-ῶ (πείρω από τινός τι) όμαλόν άνευ Μέσ. φωνής μετά και Μέσ. μέλλοντος άντι παθητικοῦ. Παθ. ένεστ. στερέομαι-οῦμαι, στερίσκωμαι και στέρομαι.

Στέφω (στεφνώνω), όμαλόν άνευ ένεργ. παρκκ. και Μέσ. φωνής.

Στηρίζω, όμαλόν άλλά σπάνιον παρά πέζοις, ρίζ. στηρίγ.

Στίζω (στιγματίζω), άνευ ένεργ. παρκκ. και Μέσ. φωνής σπάνιον παρά πέζοις.

Στίλβω (ύαλίζω), σπάνιον έν τῷ πέζῳ.

(Στόρνυμι) (στρώνω), ποιητικός ό ένεστώς· μέλ. στορέω-ῶ, άόρ. έστόρεσα. Μέσ. στόρνυμαι, ρίζ. στορ(ε).

Στοχάζομαι (σκοπεύω), μέλ. στοχάζομαι, άόρ. έστοχάζαμην, παρκκ. έστόχασμαι.

Στρατεύω και στρατεύομαι (έκστρατεύω), μέλ. στρατεύομαι, άόρ. έστρατευάμην, παρκκ. έστράτευμαι.

Στρεβλώω ῶ (στραβώνω), όμαλόν άνευ Μέσ. φωνής μετά Μέσ. μέλ. άντι παθητικοῦ.

Στρέφω (γυρίζω), όμαλόν μετά Παθ. μέλ. και άόρ. μόνον στραφήσομαι, έστράφην.

Στρώννυμι (στρώνω). Παθ. παρκκ. έστρωμαι, συμπληρουται άμοιβαίως μετά του (στόρνυμι), στρωτός ρίζ. στρω(δ).

Συ.λάω-ῶ (παίρω διὰ τῆς βίαις), ὁμαλὸν ἄνευ Μέσ. φωνῆς.

Συ.λλέγω (συνάζω), ἰδέ — λέγω.

Συρίημι (ἐννοῶ) βλέπε ἴημι.

Συρίττω, ὁμαλὸν ἄνευ Μέσ. φωνῆς, μετὰ Μέσ. μέλ. ἀντὶ ἐνεργητικοῦ, ρίζ. συρίγ.

Σύρω, συνήθως σύνθετον, μέλ. συρέω-ῶ, ἄορ. ἔσυρα.

Σφαγιαζομαι (κἄμνω θυσίαν), ἄποθ. μέλ. σφαγιαζομαι, ἄορ. ἐσφαγιασῆμην, παρκ. ἐσφαγιάσμαι, ρίζ. σφαγιᾶδ.

Σφίλλω (κἄμνω τινὰ νὰ σκοντάψῃ), μέλ. σφαλέω-ῶ, ἄορ. ἐσφηλα, παρκ. ἐσφαλκα. Παθ. ἐσφαλμι, ἄορ. ἐσφᾶλην, μέλ. σφαλήσομαι, ρίζ. σφᾶλ.

Σφίττω, ὁμαλὸν πλὴν μετὰ Παθ. ἄορ. καὶ μέλ. μόνον ἐσφᾶγην, σφαγήσομαι, ρίζ. σφαγ.

Σφετερίζω (κἄμνω ἰδικόν μου), μέλ. σφετεριέω-ῶ, ἄορ. ἐσφετέρισα. Μέσ. σφετερίζομαι, μέλ. σφετεριέομαι-οὔμαι, ἄορ. ἐσφετερισῆμην, παρκ. ἐσφετέρισμαι, ρίζ. σφετεριδ. σπανιώτερον τὸ ἐνεργητικόν.

Σφίγγω, τὰ λοιπά; ὁμαλῶς ἄνευ Μέσ. φωνῆς παρὰ ποιηταῖς καὶ μεταγενεστέροις.

Σφύττω (κτυπῶ ὡς ὁ σφυγμός), μέλ. σφύζω, ἄορ. ἐσφυξα, ρίζ. σφυγ.

Σχάζω (σχίζω) καὶ *σχάω-ῶ*, ὁμαλὸν ἄνευ ἐνεργ. παρκ. καὶ Μέσ. φωνῆς, ἀλλὰ παρὰ ποιηταῖς μόνον καὶ μεταγενεστέροις· πεζογραφικόν;

Σώζω (λυτρῶνω), ὁμαλὸν μετὰ παρκ. σέσω(σ)μαι.

Τ.

Ταγεύω (κυβερνώ), μέλ. τχγεύσω, ἐτάγευσα. Παθ. ταγεύομαι. πεζογραφικόν ;

Ταλαιπωρέω-ῶ (βρασιζώ), ὀμαλὸν ἄνευ Μέσ. φωνῆς.

Ταράσσει(ττ)ω (συγχίζω), ὀμαλὸν ἄνευ Μέσ. φωνῆς μετὰ Μέσ. μέλ. ἀντὶ παθητικοῦ, ρίζ. ταραχ.

Τάσει(ττ)ω (βάζω εἰς τάξιν), ὀμαλὸν μετὰ καὶ ἐτάξην καὶ ταγήσομαι ὡς Παθ. ἄορ. καὶ μέλ., ρίζ. ταγέ.

Τείνω (τεντόνω), μέλ. τενέω-ῶ, ἄορ. ἔτεινα, παρακ. τέτακα. Πάθ. τέταμαι, ἄορ. ἐτάθη, μέλ. ταθήσομαι. Μέσ. τενοῦμαι, ἄορ. ἐτεινάμην, ρίζ. τεν.

Τειχίζω (κῆμνω τείχος), ὀμαλὸν ἄνευ Παθ. φωνῆς ;

Τεκμαίρομαι (συμπεραίνω) μέλ. τεκμαρέομαι-οῦμαι, ἄορ. ἐτεκμηράμην, ρίζ. τεκμαρ.

Τελευτάω-ῶ (ἀποθνήσκω), ὀμαλὸν ἄνευ Παθ. καὶ Μέσ. φωνῆς.

Τελέω-ῶ (ἐκτελῶ), μέλ. τελέω-ῶ, ἄορ. ἐτέλεσα, παρακ. τετέλεκα. Παθ. τετέλεσμαι, ἄορ. ἐτελέσθην, μέλ. τελεσθήσομαι ; Μέσ. (καὶ ὡς παθ.) τελέομαι-οῦμαι, ἄορ. ἐτελεσάμην, ρίζ. τελε.

(ἀνα)Τέλλω, μέλ. ἀνατελέω-ῶ, ἄορ. ἀνέτειλα. Μέσ. ἐντέλλομαι (παραγγέλλω), μέλ. ἐντελοῦμαι ; ἄορ. ἐνετείλάμην. Παθ. παρακ. ἐντέταλμαι, ἄορ. ἐνετάλθην ; ρίζ. τελ.

Τέμνω (κόπτω), μέλ. τεμέω-ῶ, ἄορ. ἔτεμον, παρακ. τέτμηκα. Παθ. τέτμημαι, ἄορ. ἐτμήθην, μέλ. τμηθήσομαι, μετ' ὅλ. μέλ. τετμήσομαι. Μέσ. τεμοῦμαι, ἄορ. ἐτεμόμην, ρίζ. τεμ, τμητός-τέος.

Τέρπω (διασκεδάζω μεταβ.), μέλ. τέρψω, ἄορ. ἔτερψα. Παθ. σπάνιος ἐτέρφθην. Μέσ. ἐνεστ. τέρπομαι, μέλ. τέρψομαι, ρίζ. τερπ.

Τεχνάομαι-ᾶμαι (ἐφευρίσκω), μέλ. τεχνήσομαι, ἀόρ. ἐ-τεχνήσάμην, παρακ. τετέχνημαι.

Τήκω (ἀναλύω), μέλ. τήξω, ἀόρ. ἔτηξα. Παθ. ἐτάκην, σπν. ἐτήχθην; μέλ. τακήσομαι, παρακ. τέτηκα ὡς μέσος, τηκτός, ρίζ. τᾶκ.

Τηρέω-ᾶ (φυλάττω), ὁμαλὸν μετὰ Μέσ. μέλ. ἀντί Παθ. ητικῶ, ἄνευ δὲ Μέσ. φωνῆς.

Τητάομαι-ᾶμαι (στερυῦμαι), σπάνιον παρὰ πεζοῖς.

Τίθημι (θέτω), παρακ. ἐτίθην εἰς-εἰ καὶ τᾶλλα ὁμαλῶς· μέλ. θήσω, ἀόρ. ἔθηκα ἐν μόνῃ τῇ ὀριστ. ἐγκλίσει· καὶ (ἔθην) ἄνευ ἐνικοῦ τῆς ὀριστικῆς· παρακ. τέθεικα Παθ. τέθειμαι, ἀόρ. ἐτέθην, μέλ. τεθήσομαι, μέσ. θήσομαι, ἀόρ. ἐθέμην, ρίζ. θε.

Τίκτω (γεννῶ), μέλ. τέξομαι, ἀόρ. ἔτεκον, παρακ. τέτοκα, ρίζ. τεκ.

Τιμάω-ᾶ, ὁμαλὸν τᾶλλα πλὴν μέλ. σπάνιος τιμηθήσομαι, ἀντ' αὐτοῦ ὁ μέσ. τιμήσομαι καὶ ὡς μέσ.

Τίτω (πληρώνω), μέλ. τίσω, ἀόρ. ἔτισα, παρακ. τέτικα. Παθ. τέτισμαι, ἀόρ. ἐτίσθην. Μέσ. φων. σπν.

Τιτράω-ᾶ (τρυπῶ), μέλ. τρήσω, ἀόρ. ἔτρησα, παρακ. τέτρηκα; Παθ. τέτρημαι, ἀόρ. ἐτρήθην; μέλ. τρηθήσομαι, ρίζ. τρα.

Τιτρώσχω (πληγώνω), μέλ. τρώσω, ἀόρ. ἔτρωσα. Παθ. παρακ. τέτρωμαι, ἀόρ. ἐτρώθην, μέλ. τρωθήσομαι, ρίζ. τρω.

Τοξεύω (ρίπτω τόξον), παρακ. τετόξευκα; μέλ. τοξεύσω, ἀόρ. ἐτόξευσα. Παθ. παρακ. τετόξευται.

Τραχύνω (κλῆμνω τι τραχῆ), μέλ. —υνῶ, ἀόρ. —ῦνα. Μέσ. τραχύνομαι. Παθ. ἀόρ. ἐτραχύνθην, μέλ. τραχυνθήσομαι, παρακ. τετράχυμαι, ρίζ. τραχῦν.

Τρέμω, ἔτρεμον.

Τρέπω (γυρίζω) μέλ. τρέψω, ἄορ. ἔτρεψα, παρακ. τέτροφα (καὶ τέτραφα;) Παθ. τέτραμμαι, ἄορ. σπν. ἐτρέφθην συνήθως ἐπὶ. . . . καὶ ὡς μέσ. ἐτρόπην. Μέσ. μέλ. τρέφομαι, ἄορ. ἐτρεψάμην μεταβατ., καὶ ἐτραπόμην μέσος ρίζ. τρεπ.

Τρέφω, μέλ. θρέψω, ἄορ. ἔθρεψα. Παθ. παρακ. τέθραμμι, ἄορ. ἐτρέφην, (ἐθρέφθην ποιητ. ἀπαξ Πλάτων). Μέσ. μέλ. ὡς παθ. θρέφομαι ἀλλὰ καὶ ὡς μέσος, ἄορ. ἐθρεψάμην, θρεπτέος. ρίζ. τρεφ.

Τρέχω, μέλ. δραμέομαι-οὔμι, ἄορ. ἔδραμον, παρακ. δεδράμηκα. Παθ. — δεδράμημαι, ρημ. ἐπιθ. περιθρεντέον, ρίζ. τρεχ καὶ δραμ.

Τρέω (φεύγω ἐκ φόβου), συναϊρεῖται μόνον ὅπου συναντῶνται δύο ε, μέλ. τρέσω, ἄορ. ἔτρεσα, ρίζ. τρε, σπάνιον παρὰ πεζοῖς μάλιστα ὁ μέλ. καὶ ὁ ἐνεστώς.

Τρίβω μέλ. τρίψω, ἄορ. ἔτριψα, παρακ. τέτριφα. Παθ. τέτριμμαι, ἄορ. ἐτίρθην καὶ ἐτίρθην συνήθως, μέλ (τριθήσομαι;) καὶ συνηθέστερος ὁ μέσος ὡς παθητ. τρίβομαι, ἀλλὰ καὶ ὡς μέσος ἄορ. ἐτριψάμην, ρίζ. τρίβ, συνήθως προθετοσύνθετον, μάλιστα δια.

(ἐκ) *Τρυχώω*-ῶ (ἐνοχλῶ, ταλαιπωρῶ), ὁμακλὸν ἄνευ Μέσης φωνῆς.

Τρέχω (ἐνοχλῶ, ταλαιπωρῶ)· τρύχομαι σπάνιον.

Τρώω; (τρώγω, τρυπῶ). Παθ. παρακ. τέτρυμαι, ρίζ. τρῶ.

Τρώω (ροκανίζω), μέλ. τρώξομαι, ἄορ. ἔτραγον. Παθ. παρακ. τέτρωγμαι· ρίζ. τραῖ.

Τυχάω (τυχαίνω), μέλ. τεύξομαι, ἄορ. ἔτυχον, πα-

ρχκ. τετύχηκα, τέτευχα; ἄπαξ παρὰ Δημοσθ. ρίζ. τύχ.

Τύπτω (κτυπῶ), μέλ. τυπτήσω, ἄορ. ἔτυψα σπάνιος.
Μέσ. ἐνεστ. τύπτομαι, τυπτέον, συμπληροῦται ἐκ τοῦ π.λήτ-
τω, παίω καὶ πατάσσω.

Τυραννέω-ῶ (μᾶλλον) καὶ -εύω (εἶμαι τύραννος), μέλ.
τυραννήσω καὶ -εύσω (μᾶλλον), ἄορ. ἐτυράννησα καὶ -ευσα
(μᾶλλον), παρχκ. τετυράννευκα. Παθ. παρχκ. -ευμαι; ἄορ.
ἐτυραννεύθην. Μέσ. μέλ. ὡς παθ. τυραννήσομαι.

Τυραννίζω (εἶμαι τυραννόφρων), ὁμακλὸν μόνον ἐν τῇ
ἐνεργ. φωνῇ.

Τυφλώττω(σσ)ω (εἶμαι τυφλός), παρχκ. ἐτύφλωττον.

Τύφω (καπνίζω), μέλ. θύψω· ἄορ. ἔθυψα· παρχκ. τέθυ-
φα; Παθ. τέθυμμι, ἄορ. ἐτύφη· μέλ. τυφήσομαι; ρίζ.
τύφ, συνήθως σύνθετον μετὰ τῆς ἐπὶ σπάνιον.

Τωθάζω (ἐμπρίζω), μέλ. τωθήσομαι, ἄορ. ἐτώθησα,
ρίζ. τωθαδ.

Υ.

Υβρίζω (φέρομαι ὑπερηράνως), ὁμακλὸν ἄνευ μέσης φω-
νῆς, ρίζ. ὑβριδ.

Υγιαίνω, μέλ. ὑγιανῶ, ἄορ. ὑγίανα, ρίζ. ὑγιᾶν.

Υλακτέω-ῶ (ἀλυκτῶ), παρ. ὑλάκτουν, μέλ. ὑλακτήσω;
κτλ. ἐνεργητικά;

Υπισχερόμαι-οῦμαι (ἀναδέχομαι), μέλ. ὑποσχήσομαι,
ἄορ. ὑπεσχόμην, παρχκ. ὑπέσχημαι, ρίζ. ὑποσχ.

Υπνώσσω(σσ)ω (κλίνω εἰς ὕπνον), παρ. ὕπνωττον.

Υποχορίζομαι (χαϊδέω), μέλ. -ιοῦμαι; ἄορ. -ιστήμην;

Υποκρίνομαι, μέλ. υποκρίνέομαι-οὔμι, ἄορ. ὑπεκρινά-
μην, παρακ. ὑποκέκριμαι, ρίζ. κρῖν.

Υποτοπῶ ᾧ (εἰκάζω), μέλ. ὑποτοπήσω, ἄορ. ὑπετό-
πησα, παρακ. ὑποτετόπηκα.

Υστερέω-ᾧ (μένω ὀπίσω), ὁμαλὸν μετὰ ἐνεργ. φωνῆς
μόνον.

Υῶ; (βρέχω), ρόνον κατ' ἐνεστῶτα ἀπαντᾷ (υ).

Φ.

Φαίρω (φανερώνω), μέλ. φανέω-ᾧ, ἄορ. ἔφηνα, παρακ.
πέφαγκα σπαν., καὶ πέφηνα ὡς μέσος. Παθ. πέφασμαι καὶ
μέσ., ἄορ. ἐφάνθην σπαν. καὶ ὡς μέσος ἐφάνην, μέλ. φνή-
σομαι καὶ μέσ. Μέσ. μέλ. ἀποφανοῦμαι καὶ φανέομαι-οὔ-
μαι καὶ Παθ., ἄορ. ἀπ-εφηνάμην, ρίζ. φᾶν, ἄφαντος.

Φαντάζομαι (παρίσταμαι), μέλ. φαντασθήσομαι, ἄορ.
ἐφαντάσθην, παρακ. πεφάντασμαι; ρίζ. φᾶντᾶδ.

Φάσκω (λέγω ναι) παρατ. ἔφασκον.

Φειδομαι (ἀψυχῶ) μέλ. φείσομαι, ἄορ. ἐφεισάμην, παρακ.
πέφεισμαι; καὶ παθ. φειστέον, ρίζ. φειδ.

Φέρω, μέλ. οἶσω, ἄορ. ἤνεγκα καὶ ἤνεγκον μόνον ἐνικ.
ἀ. προσ. τὰ λοιπὰ ἐκ τοῦ ἤνεγκα, ὑποτ. ἐνέγκω, προσ.
ἐνεγκε, τὰ λοιπὰ ἐκ τοῦ ἤνεγκα, εὐκτ. ἐνέγκοιμι καὶ
-αιμι συνθ. καὶ σπν., ἀπαρ. ἐνεγκεῖν, καὶ μετχ. ἐνεγκῶν
καὶ ἐνέγκας συνθ., παρακ. ἐνήνοχα. Παθ. ἐνήνεγμα, μέλ.
ἐνεχθήσομαι καὶ—οἰσθήσομαι, ἄορ. ἠνέχθην. Μέσ. ἠνεγκά-
μην, μέλ. οἶσομαι καὶ Παθ. οἶστός, ρίζ. φερ, οἱ καὶ ἐνεγκ.

Φεύγω, μέλ. φεύζομαι καὶ δωρικὸς φευζοῦμαι, ἄορ. ἔφυ-
γον, παρακ. πέφευγα, ὡς ἐνεργ. τοῦ φεύγω θεωρεῖται τὸ
διώκω, ρίζ. φυγ.

Φημι (λέγω, συγκατανεύω), προστ. φάθι και φαθι-φάτω κτλ. ή μετχ. λαμβάνεται εκ του φάσκω, παρατ. του β'. ενικ. προσώπου ἔφησθαι και (ἔφησ) σπαν. και ὑποπτον, μέλ. φήσω, ἀόρ. ἔφησα. Μέσ. σπαν. παρ. ἔφαντο. Παθ. παρ. πεφάσθω, φατός-τέος, ρίζ. φα.

Φθάγω, μέλ. φθήσομαι και φθήσω, ἀόρ. ἔφθασα και ἔφθην, ρίζ. φθα.

Φθέγγομαι (ἐξάγω φωνήν), μέλ. φθέγγξομαι, ἀόρ. ἔφθειγξήμην, παρ. ἔφθειγμι, ρίζ. φθειγγ.

Φθείρω (χαλνῶ;) μέλ. φθιρέω-ῶ, ἀόρ. ἔφθειρα. παρ. ἔφθαρκα, Παθ. ἔφθαρμι, ἀόρ. ἔφθάρην, μέλ. φθαρήσομαι. Μέσ. ὡς παθ. σπάνιος φθαρέομαι-οῦμαι, ρίζ. φθερ.

Φθίνω (ἐλαττοῦμαι), μαρταίνομαι, παρ. ἔφθινον.

Φθορέω-ῶ, μόνον ἐνεργητικὸν ἀπαντᾷ.

Φιλέω-ῶ (ἀγαπῶ), τὰ μὲν ἄλλα ὁμαλόν, ἀλλ' ἄνευ μέσης φωνῆς, ἧς ὁ μέλ. φιλήσομαι εἶναι ἀντιπαθητικοῦ

Φιλοτιμέομαι-οῦμαι (δεικνύω φιλοτιμίαν), μέλ. φιλοτιμήσομαι, ἀόρ. Παθ. ὡς μέσος ἐφιλοτιμήθην, παρ. πεφιλοτιμήμαι.

Φιλοφροδέομαι-οῦμαι (φέρομαι φιλοφρόνως), μέλ. φιλοφρονήσομαι, ἀόρ. ἐφιλοφρονησάμην, και Παθ. ὡς μέσος ἐφιλοφρονήθην.

Φιλέω (καίω, φλογίζω) ὁμαλόν μετὰ Παθ. ἀόρ. και μέλ. μόνον ἐφλέχθην, φλεχθήσομαι.

Φοβέω-ῶ (φοβίζω), ὁμαλόν ἄνευ Μέσος φωνῆς μετὰ και Μέσος μέλ. ὡς παθητικοῦ.

Φράγγυμι (φράττω), παρατ. ἐφράγγυν, ρίζ. φρᾶγγ., συμπληροῦται εκ του φράττω.

Φράζω (δεικνύω, λέγω), ὁμαλόν ἀλλ' ἄνευ Μέσος φωνῆς.

Φράσσ(ττ)ω (φράζω), ὁμαλὸν ἀλλ' ἐνεργ. παρακ. καὶ μετὰ Παθ. μέλ. καὶ ἀόρ. μόνον φραχθήσομαι, ἐφράχθην.

Φρίσσ(ττ)ω, μέλ. φρίζω, ἀόρ. ἔφριξα, παρακ. ὡς ἐνεστ. πέφρικα, ρίζ. φρικ.

Φρονέω-ῶ (ἔχω τὰς φρένας σώας), μόνον εἰς τὴν ἐνεργ. φωνὴν ἀπαντᾷ.

Φροτιῶ, μόνον ἐνεργ. φωνὴν ἔχει.

Φρουρέω ῶ (φυλάττω ὡς φρουρός), ὁμαλὸν ἀλλ' ἄνευ Μεσ. φωνῆς μετὰ Μέσ. δὲ μέλ. ὡς παθ.

Φρύγω (ξηροψήνω), μέλ. φρύξω; ἀόρ. ἔφρυξα; παρακ. πέφρυγμα, ἀόρ. ἐφρύχθην· μέλ. φρυχθήσομαι· φρυκτός, ρίζ. φρυγ.

—Φυγγάω (φεύγω), παρ. ἐφύγγανον, ρίζ. φυγ.

Φυλάσσ(ττ)ω, ὁμαλὸν πλὴν ὅτι ὁ Μέσ. μέλ. ἀναπληροῖ καὶ τὸν παθητικὸν μὴ ὑπάρχοντα, παθ. δὲ ἀόρ. εἶνε μόνον ἐφυλάχθην.

Φύρω (ἀνακατώνω), παρκατ. ἔφυρον, τὰ λοιπὰ ἐν ἐνεργ. καὶ παθ. μόνον φωνῇ ἐκ τοῦ φυράω-ῶ.

Φύω (γεννώ, παράγω), μέλ. φύσω, ἀόρ. ἔφυσα καὶ ἔφυν ὡς μέσος· ὑποστ. φύω, ἀπαρ. φύναι, μετ. φύς φύσα-φύν, παρκατ. πέφυκα ὡς μέσος. Μέσ. μέλ. φύσομαι, ρίζ. φυ.

X.

(Χάζω) (κίμνω τινὰ νὰ ἀποσυρθῇ), ἐνεργ. ἄχρηστον, ἀπαντᾷ ἢ μετοχὴ ἀναχάζοντες. Μέσ. —χάζομαι, μέλ. χάζομαι, ἀόρ. ἔχασάμην, συνήθως ἀπαντᾷ σύνθετον καὶ μόνον παρὰ Ξενοφῶντι.

Χαίρω, μέλ. *χαίρησω*, άόρ. ώς ενεργ. *έχρηην*, παρακ. (*κεχάρηκα*) *μάλλον γέγηθα*, χαρτός, ρίζ. *χᾶρ*.

Χαλάω-ῶ, (*χαλαρώνω*), όμαλόν άνευ Μέσης φωνής, ρίζ. *χαλα*.

Χαλεπαίνω (*άγανακτώ*), μέλ. *χαλεπανέω-ῶ*, άόρ. *έχαλέπηνα*. Παθ. *χαλεπαίνομαι*, άόρ. *έχαλεπάνθην*, ρίζ. *χαλεπᾶν*, τὸ Παθ. παρὰ Ξενοφ.

Χαρίζομαι (*κᾶμνω χάριν*), μόνον μέσην φωνήν έχει. (*Χάσχω*), έν χρήσει άπαντᾶ ό παρακ. *κέχηνα*.

Χέζω, μέλ. *χεσοῦμαι*, άόρ. *έχεσα*, παρακ. *κέχοδα*, άπαντᾶ παρ' Αριστοφάνει.

Χειρόομαι-οῦμαι (*ύποτάσσω*), μέλ. *χειρώσομαι*, άόρ. *έχειρωσάμην*. Παθ. παρακ. *κεχείρωμαι*, άόρ. *έχειρώθην*, μέλ. *χειρωθήσομαι*, ρίζ. *χειρο*.

Χέω (*χύνω*), συναιρείται μόνον όπου συναντῶνται δύο ε, μέλ. *χέομαι*, άόρ. *έχεα*, παρακ. *κέχυκα*. Παθ. *κέχυμαι*, άόρ. *έχύθην*, μέλ. *χυθήσομαι*. Μέσ. άόρ. *έχεάμην*, *χυτός*, ρίζ. *χυ*, [*χευ*, *χεF*], *χε*.

Χορεύω, μέλ. *χορεύσω*, άόρ. *έχόρευσα*, παρακ. *κεχόρευκα*. Παθ. παρακ. *κεχόρευται*, άόρ. *έχορεύθην*.

Χόω-ῶ (*σφρεύω χῶμα*), όμαλόν άλλ' άνευ Μέσης φωνής, μετά σ δέ παρενθέτου έν τῷ παθ. παρακ., άόρ. καί τοίς έξ αὐτῶν.

Χράομαι-ῶμαι (*μεταχειρίζομαι*), μέλ. *χρήσομαι*, άόρ. *έχρησάμην*, παρακ. *κέχημαι*. Παθ. άόρ. (*έχρήσθην*) *σπάνιος*, ό ενεστώς άντι τῆς εἰς α συναιρέσεως έχει τήν εἰς η, *χρηστός*, ρίζ. *χρα*.

(*Χράω-ῶ*) (*δίδω χρησμόν*), τούτου άπαντῶσι σπαν. ό άόρ. *έχρησα*, καί παθ. *έχρήσθην*. Μεσ. *χράομαι-ῶμαι* (συμ-

Βουλεύομαι τὸ μαντεῖον) καὶ συναίρειται εἰς α, ρίζ. χρᾶ.

Χρεμετιζῶ, μέλ. χρεμετιῶ; ἀόρ. ἐχρεμέτισα;

Χρῆ (εἶνε ἀνάγκη, πρέπει), ἀπρόσωπον, ὑποτ. χρῆ, εὐκ. χρεῖη, ἀπαρ. χρῆναι, μετοχ. τὸ χρεῶν ἄκλιτον, παρατ. ἐ-
χρῆν καὶ χρῆν.

Σημ. Εἶνε τὸ μὲν χρῆ οὐσιαστικὸν κυρίως — ἀνάγκη καὶ ὑπονοεῖται παραλειπόμενον τὸ ἐστὶ, τὰ δὲ λοιπὰ συναί-
ρέσεις τοῦ χρῆ μετὰ τῶν τύπων τοῦ εἰμί. ὡς (χρῆ ἦ) χρῆ, (χρῆ εἶη) χρεῖη, (χρῆ εἶναι) χρῆναι, (χρῆ ὄν) (χρηθὸν) χρεῶν, (χρῆ ἦν) χρῆν καὶ κατ' ἀνώμαλον ἀναλογίαν ἐχρῆν, μέλ. ποιητικὸς (χρῆ ἔσται) χρῆσται.

Χρηζῶ (ἔχω χρεῖαν), παρατ. ἐχρηζον.

Χρίω (ἀλείφω), ὀμαλὸν μετὰ παρενθέτου σ ἐν τῷ παθ. παρακ. καὶ ἀόρ. σύνηθες παρὰ ποιηταῖς, ἐκ τῶν πεζῶν σπανίως παρὰ Ξενοφ.

Χρώζω (χρωματίζω), τούτου ἀπαντᾷ μόνον(;) ὁ Παθ. ἀόρ. ἐχρώσθην, παρὰ ποιηταῖς καὶ μεταγενεστέροις ὀμαλὸν ἀνευ μέσης φωνῆς.

Χωρέω ᾧ (δίδω τόπον), συνήθως σύνθετον μετὰ προθέσεων, ἀπλοῦν ἐνίστε παρὰ Θουκ. μόνον, μέλ. χωρήσομαι καὶ χωρήσω, ἀόρ. ἐχώρησα. Παθ. ἐχωρήθην, παρακ. κε-
χώρημαι, ἀναχωρητέον, ρίζ. χωρε.

Ψ.

Ψάβω (ἐγγίζω), παρατ. ἔψαυον, τὰ λοιπὰ ἐκ τοῦ ἄ-
πτομαι.

— Ψάω-ᾧ (χαϊδεύω), ὀμαλὸν πλὴν ὅτι ὁ παθ. παρακ.

καὶ ἄορ. ἐκ τοῦ ψάχω, συναιρεῖται εἰς η ὅσον ἔπρεπε νὰ συναιρηῖται εἰς α.

Ψέγω (κατηγορῶ), μέλ. ψέζω, ἄορ. ἔψεξα. Παθ. ἐνεστ. ψέγομαι, τὰ λοιπὰ παθητικῶς;

Ψεύδω (ἀποδεικνύω ψεῦδος, ἢ ψευδῆ), μέλ. ψεύσω, ἄορ. ἔψευσα. Παθ. παρακ. ἔψευσμαι, ἄορ. ἐψεύσθην. Μέσ. ἐνεστ. ψεύδομαι (λέγω ψεῦδος), μέλ. ψεύσομαι, ἄορ. ἐψευσάμην, παρακ. ἔψευσμαι, ρίζ. ψευδ.

Ψηφίζω συνήθως ἐπιψηφίζω (θέτω εἰς ψηφοφορίαν), μέλ. β'. ἐπιψηφιῶ, ἄορ. ἐπεψήφισα, παρακ. ἐπεψήφικα. Παθ. ἐψήφισμαι, ἄορ. ἐψηφίσθην, μέλ. ψηφισθήσομαι. Μέσ. ψηφιέομαι-οὔμαι, ἄορ. ἐψηφισάμην, ρίζ. ψηφιδ.

Ψύχω (φυσῶ, ἀερίζω), ὁμαλὸν ἀλλ' ἄνευ ἐνεργ. παρακ. καὶ Μέσ. φωνῆς, ρίζ. ψυγ.

Ω.

ᾠδίνω (κοιλοπονῶ), παρατ. ὠδινον.

ᾠθέω-ῶ (σκουντῶ), παρατ. ἠώθειον-ουν, μέλ. ὠτω, ἄορ. ἔωσα. Παθ. παρακ. ἔωσμαι, ἄορ. ἐώσθην. Μέσ. μέλ. ὠσομαι, ἄορ. ἐώσάμην.

ᾠρέομαι-οὔμαι (ἀγοράζω), παρατ. ἠωνεόμην-οὔμην, μέλ. ᾠνήσομαι, ἄορ. κατὰ τὰ εἰς μι ἐπριάμην, προστ. πρίω-ἄσθω, εὐκτ. πριαίμην, πρίαιο, πρίαιτο, κτλ. Παθ. παρακ. ἐώνημαι, ἄορ. ἐωνήθην, ὠνητὸς τέος, ρίζ. ὠνε, καὶ πρι.

ᾠφελέω-ῶ, ὁμαλὸν ἀλλ' ἄνευ Μέσ. φωνῆς μετὰ δὲ καὶ μέσου μέλ. ὡς παθητικοῦ.

Τ Ε Λ Ο Σ.

2000

